

د عیسی مسیح په هکله د لوقا

انجيل

د کتاب پېژندنه

د لوقا انجيل د ۶۰ نه تر ۷۰ ميلادي کلونو پورې د لوقا په نامه يو سړي ليکلی دی. لوقا يو غيريهودي ډاکتر او د پولوس رسول د نژدې ملگرو څخه ؤ. لوقا د پولوس سره د عیسی مسیح د زېري په رسولو کې مرسته کوله او زيات سفرونه يې ورسره کړي دي. هغه دا زېری چې د عیسی مسیح په هکله دی، د تيوفيلوس په نوم يو سړي ته چې يو لوړرتبه مامور ؤ، ليکلی ؤ (لوقا ۱:۱-۴). لوقا د څو عيني شاهدانو څخه معلومات راټول کړ او د روح القدس په لارښوونه يې د هغه څخه يو منظم او سم راپور د عیسی د ژوند په هکله جوړ کړ.

لوقا په دې انجيل کې دا بيانوي چې انسان څرنگه د عیسی مسیح په وسيله خلاصون وموند. وروسته له هغې چې لومړني انسان گناه وکړه او د خدای څخه لېرې شو، هغه الهي نقشه چې د انسان د خلاصون په خاطر جوړه شوې وه او نيانو د هغې په هکله نبوت کړی ؤ، د عیسی مسیح د ژوندانه په پېښو کې عملي شو.

د لوقا انجيل د عیسی مسیح په ژوند کې د هغه د زېرېدنې د وخت نه د اسمان تر ختلو پورې مهمې پېښې بيانوي. هغه په دې انجيل کې

عیسی هم د یهودیانو او هم د نورو خلکو د خلاصوونکي په توگه ورپېژني. همدارنگه د لوقا انجیل د ټولني د ټیټ موقف خلکو لکه غیریهودیانو، بنځو، کونډو، د ټولني نه شړل شویو خلکو، غریبانو، محتاجو او معیوبو خلکو ته د عیسی په خدمت باندې ټینگار کوي. ټول انسانان مینې ته اړتیا لري او عیسی د مینې او محبت سرچینه ده. د انسان ډېر مهم او اساسي درد گناه ده او عیسی انسان ته د گناه خځه خلاصون ورکوي. همدارنگه د لوقا په انجیل کې په دعا، روح القدس، د عیسی په ماموریت یا خدمت کولو کې د بنځو په ونډه او د خدای له خوا د گناهونو په بخښنې باندې زیات ټینگار شوی دی.

د لوقا په انجیل کې اساسي ټینگار د خدای په پاچاهۍ باندې دی. دا هغه وخت دی چې خدای په خلکو باندې حکومت کوي چې د خلکو او د ټولني په ژوند کې مهم بدلونونه رامنځته کړي. عیسی د خدای په حکومت یا واکمنۍ کې ځانگړی ارزښت لري. هغه د مسیح یا وعده شوي پاچا په توگه راغی، ترڅو په نړۍ کې د خدای حکومت رامنځته کړي.

د موضوعگانو لست

سریزه: ۱:۱-۴

د تعمید غسل ورکوونکي یحیی او د عیسی مسیح زېږېدنه او

ماشومتوب: ۱:۵ - ۲:۵۲

د تعمید غسل ورکوونکي یحیی ماموریت: ۱:۳-۲۰

د عیسی مسیح تعمید او ازمېښتونه: ۳:۲۱ - ۴:۱۳

په جلیل کې د عیسی مسیح خدمتونه: ۴:۱۴ - ۹:۵۰

له جليل خخه تر اورشليمه د عيسى مسيح تعليم او معجزې:

۱۹:۲۷ - ۹:۵۱

په اورشليم او د هغه په شاوخوا سيمو کې وروستنی هفته: ۱۹:۲۸

۲۳:۵۶ -

د عيسى بيا راژوندي کېدل، رابنکاره کېدل او پورته ختل: ۱:۲۴ -

۵۳

۱ (۱) بناغلی تیوفیلوسه:

ډېرو خلکو کوبښنې کړی دی ترڅو هغه پېښې بيان کړي چې زمونږ

په منځ کې رامنځته شوې دي. (۲) هغوی هغه څه ليکلي دي چې

مونږ ته د عيني شاهدانو او د خدای د کلام د خدمتگارانو له خوا

رارسېدلي دي. (۳) بناغلی تیوفیلوسه، ما هم په خپل وار سره دا

ټولې پېښې له پيل څخه په غور سره وڅېړلې، نو دا راته ښه ښکاره

شوه چې هغه تاسو ته په ترتيب سره وليکم. (۴) دا کار د دې دپاره

کوم ترڅو ته د هغو ټولو شيانو په هکله چې ورڅخه خبر شوی يې،

په حقيقت پوه شې.

د يحيی د زېږېدنې په هکله پېشگويي

(۵) د يهوديې د پاچا هيروديس په زمانه کې يو يهودي کاهن و

چې زکريا نومېده او د ايبا د ډلې څخه و. د هغه ښځه اليزابت نومېدله

او هغه هم د هارون کاهن د کورنۍ څخه وه. (۶) هغوی دواړه د

خدای په نظر کې عادلان خلک وو او په پوره توگه يې د څښتن په

ټولو قوانينو او حکمونو باندې عمل کاوه. (۷) خو هغوی اولاد نه

درلود، ځکه چې اليزابت شنډه وه او دواړه ډېر زاړه وو.

٨ کله چې د خدای په کور کې د خدمت وار د زکریا ډلې ته ورسېده، نو زکریا د کاهن په توګه په خپله وظيفه کې بوخت شو.

٩ د کاهنانو د دود له مخې هغه د پچې په وسیله غوره شو، ترڅو د خدای کور ته ننوځي او خوشبويي وسوځوي. ١٠ د خوشبويي د سوځولو په وخت کې ګڼ شمېر عبادت کوونکي دباندې ولاړ وو او دعا یې کوله. ١١ په دې وخت کې د څښتن یوه فرېښته زکریا ته وربنکاره شوه چې د قربانۍ د ځای ښي خواته چې خوشبويي په کې سوځېدله، ولاړه وه. ١٢ کله چې زکریا هغه ولیدله، نو ټکان یې وخوړ او وېره ورباندې راغله. ١٣ خو فرېښتې هغه ته وویل: «ای زکریا، مه وپرېره! ستا دعا قبوله شوې ده او ستا ښځه اليزابت به تاته یو زوی وزېږوي او ته به په هغه باندې یحیی نوم کېږدې. ١٤ هغه به ستا دپاره د خوښۍ او خوشحالی سبب شي او ډېر خلک به د هغه په زېږېدلو خوشحالي وکړي. ١٥ ځکه چې هغه به د څښتن په نظر کې لوی سړی وي. هغه باید هېڅکله شراب او یا داسې کوم شی ونه څښي چې ورباندې نشه شي. هغه به د مور د ګېډې نه د روح القدس څخه ډک وي، ١٦ او ډېر اسراييليان به د خپل څښتن خدای خواته راواړوي. ١٧ یحیی به په هماغه روح او قدرت سره چې الیاس نبي درلود د څښتن په مخکې روان وي، ترڅو پلرونه او اولادونه سره پخلا کړي، سرکښه کسان د نېکانو د حکمت نه ډکې لارې ته راوګرځوي او خلک د څښتن راتللو ته تیار کړي.»

١٨ زکریا فرېښتې ته وویل: «زه څنګه په دې باور کولای شم چې

داسې به وشي؟ ځکه چې زه زور سپری یم او بڼه مې هم زړه ده.»
(۱۹) فرښتې په ځواب کې وویل: «زه جبرائیل یم چې د خدای په حضور کې ودرېږم. زه رالېږل شوی یم چې ستا سره خبرې وکړم او دا زېری درته درکړم. (۲۰) خو ګوره، ته به ګونګ شې او د دې شیانو تر پېښېدلو پورې به خبرې نه شې کولای، ځکه چې تا زما په خبرو چې په ټاکل شوي وخت کې به رښتیا شي، باور ونه کړ.»

(۲۱) په دې وخت کې خلکو د زکریا دپاره انتظار کاوه او حیران وو چې هغه ولې د خدای په کور کې دومره زیات وخت تېر کړ. (۲۲) کله چې هغه راووت، د هغوی سره یې خبرې نه شوې کولای. نو دوی پوه شول چې هغه د خدای په کور کې کومه رويا لیدلې، ځکه چې هغوی ته یې په لاسونو اشارې کولې، خو خبرې یې نه شوې کولای.

(۲۳) کله چې د خدای په کور کې د زکریا د خدمت موده پای ته ورسېدله، نو هغه بېرته خپل کور ته لاړ. (۲۴) څه موده وروسته د هغه بڼه الیزابت امیدواره شوه او پنځه میاشتې یې خپل ځان د خلکو څخه پټ وساته او د خپل ځان سره به یې ویل: (۲۵) «څښتن اوس زما دپاره دا کار وکړ او په ما یې رحم وکړ او زه یې د خلکو په مخکې د شرم څخه خلاصه کړم.»

د عیسی مسیح د زېږېدنې په هکله پېشګويي

(۲۶) د الیزابت د امیدواری په شپږمه میاشت خدای جبرائیل فرښته د جلیل په ولایت کې د ناصري په نوم یو ښار ته ولېږله، (۲۷) ترڅو

یوې پېغلې ته چې د یوسف نومي سړي سره یې چې د داود پاچا د کورنۍ څخه ؤ کوژدن شوې وه، ورشي. د هغې پېغلې نوم مریم ؤ.

۲۸ فربنته هغې ته راغله او ویې ویل: «سلام په تا چې ډېر فضل درباندي شوی دی، څښتن ستا سره مل دی.» ۲۹ مریم د فربنتي په خبره ډېره وارخطا شوه او په فکر کې ډوبه شوه چې د دې خبرو معنی به څه وي. ۳۰ فربنتي هغې ته وویل: «ای مریمې، مه وپرېره! خدای په تا مهربانه شوی دی. ۳۱ گوره، ته به امیدواره شي او زوی به دې وشي او د هغه نوم به عیسی کېږدي. ۳۲ هغه به لوی شخصیت وي او د خدای تعالی د زوی په نوم به یاد شي. څښتن خدای به د هغه د نیکه داود تخت هغه ته ورکړي. ۳۳ هغه به د تل دپاره د یعقوب په اولادې باندي پاچاهي کوي او د هغه پاچاهي به هېڅکله نه ختمیږي.» ۳۴ مریم فربنتي ته وویل: «داسې څنگه کېدای شي؟ زه لا پېغله یم او تراوسه واده شوې نه یم.» ۳۵ فربنتي په ځواب کې وویل: «په تا به روح القدس نازل شي او د خدای تعالی قدرت به په تا باندي سیوری وکړي او له دې امله به هغه سپېڅلی ماشوم د خدای تعالی د زوی په نوم یاد شي. ۳۶ وگوره، ستا خپلوانه الیزابت به هم په زاړه عمر کې زوی راوړي. سره له دې چې هغې ته شنډه ویل کېدله، خو اوس شپږ میاشتي کیږي چې امیدواره ده. ۳۷ ځکه چې د خدای دپاره هېڅ کار ناشونی نه دی.» ۳۸ مریم وویل: «زه د څښتن خدمتگاره یم. تا چې څه وویل هماغسې دې وشي.» او فربنته ورڅخه لاړه.

مریم د الیزابت لیدلو ته ورځي

۳۹ څه موده وروسته مريم روانه شوه او په بېره يو ښار ته چې د
 يهوديې په غرنۍ سيمه کې ؤ، لاړه. ۴۰ هغه د زکريا کور ته
 ورننوتله او په اليزابت يې سلام وچاوه. ۴۱ کله چې اليزابت د
 مريم سلام واورېد، نو په گېډه کې يې ماشوم ټوپونه ووهل. اليزابت د
 روح القدس نه ډکه شوه ۴۲ او په لوړ اواز سره يې وويل: «ته په
 ټولو ښځو کې ډېره مبارکه ښځه يې او هغه ماشوم مبارک دی چې
 ستا نه به پيدا شي! ۴۳ زه څوک يم چې زما د بادار مور دې زما
 ليدلو ته راشي؟ ۴۴ کله چې ستا د سلام اواز زما تر غوږ شو، نو
 ماشوم له خوشحالي نه زما په گېډه کې ټوپونه ووهل. ۴۵ ته
 څومره بختوره يې چې په دې باندې دې باور وکړ چې څښتن درته
 څه ويلې وو هغه به پوره شي.»

د مريم د ثنا او صفت سندره

۴۶ مريم وويل:

«بيانوي مې زړه لويي د څښتن

۴۷ دی زما روح خوشحاله

ځکه خدای مې دی ژغورونکی

۴۸ ځکه زه يې کرمه ياده، خپله عاجزه خدمتگاره

له همدې اوس نه به ټول خلک ما بختوره بولي

٤٩ ځکه قادر خدای کړي لوی کارونه ماته

چې سپېڅلی یې دی نوم

٥٠ د یو نسل نه تر بله کړي رحمت

په هغو خلکو باندې چې کوي وپره ځینې

٥١ هغه کړي دي قوي کارونه په خپلو مټو

کبرجن خلک یې خواره واره کړل

د خپلو زړونو د خیالونو سره

٥٢ راغورځولي یې شاهان خپلو تختونو څخه

سرلوړي کړي یې دي عاجزه خلک

٥٣ ماړه کړي یې دي وږي په ښو شیانو

شتمن خلک یې شړلي تش لاسونه

٥٤ مرسته یې کړې د خپل خادم اسراییلو سره

رحم یې کړی تل په خپلو خلکو

٥٥ لکه یې څنگه چې وعده کړې وه زمونږ نیکونو،

ابراهيم او اولادې سره يې د تل دپاره»

۵۶) مريم نژدې درې مياشتې د اليزابت سره پاتې شوه او بيا بېرته خپل کور ته لاړه.

د يحيى زېږېدنه

۵۷) هغه وخت راورسېد چې اليزابت ماشوم وزېږوي او د هغې زوی پيدا شو. ۵۸) گاونډيانو او خپلوانو يې واورېدل چې څښتن په هغې باندې ډېر رحم کړی دی او ټولو ورسره خوشحالي وکړه. ۵۹) کله چې ماشوم د اتو ورځو شو، نو هغوی راغلل چې سنت يې کړي او غوښتل يې چې د خپل پلار زکريا نوم پرې کېږدي. ۶۰) خو مور يې وويل: «نه، د هغه نوم به يحيى وي.» ۶۱) هغوی ورته وويل: «خو ستاسو په خپلوانو کې په دې نوم څوک نشته.» ۶۲) بيا هغوی د هغه پلار ته اشاره وکړه او پوښتنه يې ترې وکړه چې په ماشوم باندې کوم نوم غواړي کېږدي. ۶۳) زکريا يوه تخته راوغوښتله او په هغې باندې يې وليکل: «د هغه نوم يحيى دی.» هغوی ټول ډېر حيران شول. ۶۴) زکريا سمدلاسه بېرته په خبرو راغی او خدای ته په ثنا ويلو يې پيل وکړ. ۶۵) ټول گاونډيان وورېدل او د يهوديې په ټوله غرنۍ سيمه کې خلکو د دې شيانو په هکله خبرې کولې. ۶۶) هرچا چې دا خبره اورېدله، نو د هغې په هکله يې فکر کاوه او پوښتنه يې کوله: «د دې ماشوم څخه به څه جوړ شي؟» ځکه چې د څښتن لاس د هغه په سر باندې ؤ.

د زکریا پېشگويي

٦٧ د يحيى پلار زکریا د روح القدس نه ډک شو او د خداى پيغام يې ورکړ:

٦٨ «تأنا او صفت دې وي خښتن ته چې دى خداى د اسراييلو

حکۀ راغى چې وکړي مرسته د خپل قوم سره چې کړي ازاد

هغوى

٦٩ هغه پيدا کړ مونږ ته زورور ژغورونکى

د اولادې نه د داود چې خدمتگار يې ؤ خپل

٧٠ لکه څنگه چې پخوا يې وو ويلى

په خوله د سپېڅلو پخوانيو پيغمبرانو

٧١ چې مو خلاص کړي د خپلو دښمنانو ځينې

د هغو خلکو څخه چې کوي کرکه له مونږ

٧٢ رحم به وکړي هغه زمونږ نيکونو باندې

او راياډوي به خپل سپېڅلى لوظ

٧٣ هغه قسم چې ؤ خوړلى هغه

زمونږ د نيکه ابراهيمه سره

چې به کړي خلاص هغه مونږ له دښمنانو ځينې (۷۴)

چې بي له وېرې وکړو مونږه خدمت د هغه

په ټول ژوندون کې د پاکۍ او عدالت سره (۷۵)

او ای ماشومه زما (۷۶)

ته به يادېږې پيغمبر د خدای تعالی

ځکه چې ځې به له څښتنه مخکې

چې کړې تياره لاره ته د هغه دپاره

چې په دې پوه کړې قوم د هغه (۷۷)

چې دوی به ومومي خلاصون

د خپلو گناهونو په بخښلو سره

زمونږ د خدای د رحم او مهربانۍ په سبب (۷۸)

په مونږ را وبه خپږي لمر د سهار

پاس له اسمانه څخه

چې تېروي ژوند په تيارو کې د مرگ

او برابر کړي قدمونه زمونږ د سولې او سلامتي په لاره»

٨٠ هغه ماشوم غټېده او په روحاني توگه قوي کېده او تر هغه وخته پورې په دښته کې اوسېده، ترڅو د اسراييلو خلکو ته په څرگنده توگه وربښکاره شو.

د عیسی زېږېدنه

(متي ١:١٨-٢٥)

٢ ١ په هغه وخت کې امپراتور اگوستوس د روم په ټوله

امپراتورۍ کې د سرشمېرنې په خاطر يو فرمان جاري کړ. ٢ دا

لومړنۍ سرشمېرنه وه چې د سوريې د والي کرينوس په وخت کې

وشوه. ٣ هرڅوک خپل ښار ته لاړ چې خپل نوم وليکي. ٤

نو يوسف هم د جليل د ناصريې د ښار څخه د يهوديې د ولايت د

بيت لحم ښار ته چې د داود پاچا د زېږېدنې ځای ؤ لاړ، ځکه چې

هغه د داود د کورنۍ څخه ؤ. ٥ يوسف د مريم سره چې کوژدنه

يې وه او اميدواره وه، د نوم ليکنې دپاره هلته لاړ. ٦ او کله چې

هغوی په بيت لحم کې وو د هغې د ماشوم د زېږېدلو وخت راوړسېد.

٧ هغې خپل لومړنی اولاد چې هلک ؤ، وزېږاوه. هغه يې په

اورني کې تاو کړ او په آخور کې يې کېښود، ځکه چې په مسافر خانه

کې د هغوی دپاره ځای نه ؤ.

۸ په هغې سیمه کې خو شپانه وو چې په شاوخوا ځمکو کې اوسېدل او د شپې به یې په خپلو رمو باندې پام کاوه. ۹ د څښتن فرښته هغوی ته ښکاره شوه او د څښتن د جلال رڼا په هغوی باندې وځلېدله. هغوی سخت ووېرېدل. ۱۰ خو فرښتې هغوی ته وویل: «مه وېرېږئ، ما تاسو ته یو زېږی راوړی چې د ټولو خلکو دپاره به یوه لویه خوشحالي وي. ۱۱ همدا نن د داود په ښار کې ستاسو دپاره یو خلاصوونکی زېږېدلی دی چې هغه مسیح او څښتن دی. ۱۲ او ستاسو دپاره به دا نښه وي چې یو ماشوم به پیدا کړی چې په اورني کې به تاو شوی وي او په آخور کې به پروت وي.» ۱۳ ناڅاپه د هغې فرښتې سره یو لوی اسماني لښکر راښکاره شو چې د خدای دا ثنا یې ویله:

۱۴ «خدای ته دې وي جلال په لوړو اسمانونو کې

او سوله او سلامتي دې وي په ځمکه باندې

په هغو خلکو باندې چې ترې راضي دی هغه»

۱۵ کله چې فرښتې هغوی پرېښودل او بېرته اسمان ته لاړې، نو شپنو یو بل ته سره وویل: «راځئ چې بیت لحم ته لاړ شو او هغه څه چې پېښ شوي دي او څښتن مونږ د هغې څخه خبر کړي یو، ووینو.» ۱۶ نو هغوی په منډه لاړل، مریم او یوسف یې پیدا کړل او ویې لیدل چې ماشوم په آخور کې پروت دی. ۱۷ کله چې شپنو

هغه ماشوم وليده، نو څه چې يې د هغه په هکله اورېدلي وو، ټول يې خبر کړل. (۱۸) هرچا چې د شپڼو خبرې اورېدلې، نو حيران پاتې کېدل. (۱۹) خو مريم دا ټول شيان په خپل زړه کې ساتل او د هغو په هکله يې ډېر فکر کاوه. (۲۰) شپانه بېرته لاړل او څه چې يې اورېدلي او ليدلي وو د هغې دپاره يې د خدای لويي بيانوله او ثنا يې ويله، ځکه دا هغه څه وو چې فرېنتې هغوی ته ويلې وو.

په عيسی باندې نوم ايښودل

(۲۱) په اتمه ورځ کله چې د ماشوم د سنتولو وخت راوړسېد، نو په هغه يې عيسی نوم کېښود. دا هغه نوم ؤ چې مخکې له دې چې مريم اميدواره شي فرېنتې ورباندې ايښی ؤ.

خدای ته د عيسی وقف کېدل

(۲۲) کله چې د موسی د شريعت له مخې د يوسف او مريم د پاکوالي د مراسمو وخت راوړسېد، نو هغوی هغه ماشوم اورشليم ته بوتله چې څښتن ته يې وړاندې کړي. (۲۳) لکه څنگه چې په شريعت کې ليکل شوي دي: «هر لومړنی نر ماشوم چې پيدا شي بايد څښتن ته وقف شي.» (۲۴) نو هغوی د شريعت له مخې قرباني وکړه يعنې يوه جوړه کوترې يا دوه ځوانې قمري گانې.

(۲۵) په هغه وخت کې په اورشليم کې د شمعون په نوم يو سړی اوسېده. هغه يو عادل او پرهېزگاره سړی ؤ او د اسراييلو د ژغورنې انتظار يې کاوه او روح القدس ورسره ؤ. (۲۶) روح القدس شمعون

ته دا په ښکاره ویلي وو چې ترڅو پورې د څښتن له خوا وعده
شوی مسیح ونه وینې، ته به نه مړ کیږي. (۲۷) شمعون د روح القدس
په لارښوونه دننه د خدای کور ته راغی. کله چې د عیسی مور او
پلار ماشوم هلته راوست ترڅو د هغه دپاره هغه څه وکړي چې د
موسی شریعت یې غوښتنه کوله، نو شمعون هغه ماشوم په غېږ
کې واخیست او د خدای ثنا یې وویل:

(۲۹) «ای څښتن تعالی، اوس دې رخصت کړه

خپل خادم د دې نړۍ نه په سلامتی سره

لکه چې څنگه تا وعده کړې وه

(۳۰) ځکه چې ما ستا خلاصون ولیده په خپلو سترگو

(۳۱) هغه خلاصون چې تیار کړی دی تا

د ټولو خلکو په حضور کې

(۳۲) یوه رڼا چې به ښکاره کړي اراده ستا

غیریهودو ته

او ستا قوم اسرائیل به کړي سرلوری»

(۳۳) د ماشوم مور او پلار په هغو خبرو چې شمعون د هغه په هکله

وکړې، حیران شول. (۳۴) شمعون د هغوی دپاره د خیر دعا وکړه او

د عیسی مور مریم ته یې وویل: «دا ماشوم په اسراییلو کې د ډېرو د بربادۍ او یا سرلوړۍ دپاره د خدای له خوا غوره شوی دی. هغه د خدای له خوا یوه نښه ده چې ډېر خلک به یې مخالفت وکړي» (۳۵) او په دې ډول به د ډېرو زړونو پټ خیالونه بڼکاره شي. او ای مریمې، غم به لکه د تېرې تورې په شان ستا زړه هم سوری سوری کړي.»

(۳۶) هلته یوه پیغمبره وه چې حنا نومېدله او ډېره زړه وه، هغه د فنوییل لور وه او د اشیر د قبیلې څخه وه. هغه د واده څخه وروسته یوازې اووه کاله د خپل مېړه سره واوسېدله او له هغې وروسته یې مېړه مړ شو. (۳۷) په هغه وخت کې هغه تر څلوراتیا کلونو پورې کونډه وه. هغه هېڅکله د خدای د کور څخه نه وتله، بلکې شپه او ورځ به یې په روژه نیولو او دعا کولو سره د خدای عبادت کاوه. (۳۸) حنا په هماغه وخت کې یوسف او مریم ته راغله، د خدای شکر یې وویست او د هغو ټولو خلکو سره یې چې د اورشلیم د ازادۍ په تمه وو د هغه ماشوم په هکله خبرې وکړې.

عیسی په ناصري کې لوی شو

(۳۹) کله چې یوسف او مریم هرڅه د شریعت له مخې سرته ورسول، نو بېرته خپل ښار ناصري ته چې په جلیل کې ؤ، راستانه شول. (۴۰) هغه ماشوم لوی او قوي شو، هغه د حکمت څخه ډک ؤ او د خدای فضل ورسره ؤ.

دولس کلن عیسی د خدای په کور کې

٤١) د عیسی مور او پلار به هر کال د فسحې د اختر دپاره اورشلیم ته تلل. ٤٢) کله چې عیسی دولس کلن شو، نو هغوی د خپل دود او دستور له مخې د اختر دپاره اورشلیم ته لاړل. ٤٣) کله چې د اختر ورځې پای ته ورسېدلې، هغوی بېرته خپل کور ته روان شول او عیسی چې لا کوچنی هلک ؤ په اورشلیم کې پاتې شو، خو د هغه مور او پلار ترې خبر نه وو. ٤٤) هغوی گومان کاوه چې عیسی د نورو مسافرو په ډله کې روان دی. هغوی ټوله ورځ سفر وکړ او بیا یې د خپلو خپلوانو او ملگرو په منځ کې د هغه په لټولو پیل وکړ. ٤٥) کله یې چې هغه پیدا نه کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل ترڅو هغه ولټوي. ٤٦) درې ورځې وروسته یې هغه د خدای په کور کې پیدا کړ چې د دیني عالمانو سره ناست ؤ، هغوی ته یې غوږ نیولی ؤ او پوښتنې یې ترې کولې. ٤٧) هرچا چې د عیسی خبرې اورېدلې، نو د هغه پوهې او ځوابونو ته حیران پاتې کېدل. ٤٨) کله چې مور او پلار یې هغه ولیده، نو حیران شول او مور یې ورته وویل: «گوره زویه، مونږ سره دې ولې داسې وکړل؟ ما او پلار دې په ډېرې اندېښنې سره ته لټولې.» ٤٩) هغه ورته وویل: «تاسو ولې زه لټولم؟ ایا په دې نه پوهېدلئ چې زه باید د خپل پلار په کور کې واوسم؟» ٥٠) خو هغوی د هغه د خبرې په مقصد پوه نه شول. ٥١) نو عیسی د هغوی سره بېرته ناصرې ته لاړ او د هغوی تابع ؤ. مور یې دا ټولې خبرې په خپل زړه کې ساتلې. ٥٢) عیسی د قد او حکمت په لحاظ لویېده او د خدای او خلکو خوښېده.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ۱۲-۳:۱ او مرقوس ۱-۱:۸ او یوحنا ۱۹:۱-۲۸)

۳ (۱) د تیبریوس امپراتور د حکومت په پنځلسم کال کله چې پانتیاس پیلاتوس د یهودیې والي ؤ او هیروډیس د جلیل حاکم ؤ او د هغه ورور فیلیپوس د ایتوریې او ترخونیتس د سیمو حاکم او لیسانیوس د آییلینې حاکم ؤ، (۲) او حناس او قیافا لوی کاهنان وو، په هغه وخت کې د خدای کلام په دښته کې د زکریا په زوی یحیی باندې نازل شو. (۳) نو یحیی د اردن د سیند شاوخوا ټوله سیمه کې ګرځېده او وعظ یې کاوه چې د خپلو ګناهونو د بخښنې په خاطر توبه وباسئ او د تعمید غسل واخلي. (۴) لکه څنګه چې د اشعیا پیغمبر په کتاب کې لیکل شوي دي:

یو څوک چیغې وهي دښته کې

کړئ تیاره د خښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

(۵) ډکه به شي هره دره

هواره به شي هره غونډۍ او غر

کړې لارې به شي سمې

او شي به هوار کنډ او کپر ځایونه

٦ بيا به وويني ټول انسانان د خدای خلاصون

٧ يحيى هغو گڼ شمېر خلکو ته چې د هغه په لاس د تعمید

غسل اخیستلو ته راغلي وو، وویل: «ای د مارانو بچیانو! تاسو چا خبر کړئ چې د راتلونکي غضب څخه وتبنتئ؟» ٨ نو بیا داسې کارونه وکړئ، ترڅو دا وبنایي چې تاسو د گناهونو نه توبه ویستلې ده. د خپلو ځانونو سره داسې مه وایئ چې ابراهیم زمونږ پلار دی. ځکه چې زه درته وایم چې خدای کولای شي د دې تیرو څخه هم ابراهیم ته اولادونه پیدا کړي. ٩ همداوس د ونو بېخونو ته تېر نیول شوی دی او هره ونه چې بڼه مېوه نه نیسي، هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي.»

١٠ خلکو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا مونږ څه وکړو؟» ١١

هغه ځواب ورکړ: «څوک چې دوه کمیسونه لري، نو یو دې هغه چاته ورکړي چې نه یې لري او همدارنگه چا سره چې خواړه وي هغه دې هم د نورو سره ووېشي.» ١٢ مالیه ټولوونکي هم د تعمید د غسل اخیستلو دپاره راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای استاذه! مونږ باید څه وکړو؟» ١٣ هغه ځواب ورکړ: «د ټاکل شوې اندازې څخه زیاته مالیه مه اخلئ.» ١٤ همدارنگه ځینو عسکرو هم ورڅخه پوښتنه وکړه: «او مونږ څه وکړو؟» هغوی ته یې وویل: «د چا څخه په زوره پیسې مه اخلئ او په هېچا باندې په دروغو تور مه لگوئ. په خپله تنخوا باندې قناعت وکړئ.»

١٥ خلکو انتظار کاوه او په خپلو زړونو کې یې د يحيى په هکله

فکر کاوه چې هغه به مسیح وي که نه. ١٦ نو يحيى هغوی ټولو ته

وويل: «زه تاسو ته په اوبو باندي د تعميد غسل دركوم، خو يو څوك اروان دى چې هغه زما څخه ډېر زورور دى. زه حتى د دې لايق هم نه يم چې د هغه د خپليو تسمې خلاصې كړم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور باندي د تعميد غسل دركوي. (۱۷) هغه خپله بناخى په لاس كې نيولې ده چې خپل درمند پاك كړي او غنم په خپل گودام كې سره راټول كړي، خو بوس به په هغه اور كې سوځوي چې هېڅكله نه مړ كېږي.»

(۱۸) يحيى په ډېرو نورو طريقو خلك هڅول او هغوى ته يې زېرى اوراوه. (۱۹) خو يحيى هيروديس والي د خپلې وړپندارې هيروديا سره د ناروا اړيكو درلودلو او نورو ټولو بدو كارونو له امله ملامت كړ. (۲۰) بيا زندان ته د يحيى په اچولو سره هيروديس يو بل بد كار هم وكړ.

عيسى د تعميد غسل اخلي

(متي ۱۳: ۳-۱۷ او مرقوس ۹: ۱-۱۱)

(۲۱) كله چې ټولو خلكو ته د تعميد غسل وركړل شو، نو عيسى ته هم د تعميد غسل وركړل شو. كله چې هغه دعا كوله نو د اسمان دروازه پرانيستل شوه (۲۲) او روح القدس په هغه باندي د كوترې په شكل رانازل شو او د اسمان څخه يو اواز راغى: «ته زما گران زوى يې. زه ستا نه خوشحاله يم.»

۲۳ عیسی شاوخوا د دېرشو کالو په عمر ؤ چې خپل خدمت یې
 پیل کړ او خلکو گومان کاوه چې هغه د یوسف زوی دی. یوسف د
 هالي زوی ؤ، ۲۴ هالي د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ،
 لاوي د ملکي زوی ؤ، ملکي د ینا زوی ؤ، ینا د یوسف زوی ؤ، ۲۵
 یوسف د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د عاموس زوی ؤ، عاموس د ناحوم
 زوی ؤ، ناحوم د حسلي زوی ؤ، حسلي د نجی زوی ؤ، ۲۶ نجی د
 مات زوی ؤ، مات د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د شمعي زوی ؤ، شمعي د
 یوسک زوی ؤ، یوسک د یوداه زوی ؤ، ۲۷ یوداه د یوحنا زوی ؤ،
 یوحنا د ريسا زوی ؤ، ريسا د زروبابل زوی ؤ، زروبابل د شالتي بیل
 زوی ؤ، شالتي بیل د نيري زوی ؤ، ۲۸ نيري د ملکي زوی ؤ، ملکي
 د آدي زوی ؤ، آدي د قوسام زوی ؤ، قوسام د ایلمودام زوی ؤ،
 ایلمودام د غیر زوی ؤ، ۲۹ غیر د یوشع زوی ؤ، یوشع د ایلعازر
 زوی ؤ، ایلعازر د یوریم زوی ؤ، یوریم د متات زوی ؤ، متات د
 لاوي زوی ؤ، ۳۰ لاوي د شمعون زوی ؤ، شمعون د یهودا زوی ؤ،
 یهودا د یوسف زوی ؤ، یوسف د یونان زوی ؤ، یونان د ایلیاقیم زوی
 ؤ، ۳۱ ایلیاقیم د ملیا زوی ؤ، ملیا د مینان زوی ؤ، مینان د متاتا
 زوی ؤ، متاتا د ناتان زوی ؤ، ناتان د داود زوی ؤ، ۳۲ داود د یسی
 زوی ؤ، یسی د عوبید زوی ؤ، عوبید د بوغز زوی ؤ، بوغز د شلمون
 زوی ؤ، شلمون د نحشون زوی ؤ، ۳۳ نحشون د عمیناداب زوی ؤ،
 عمیناداب د ادمین زوی ؤ، ادمین د آرام زوی ؤ، آرام د حزرورن زوی
 ؤ، حزرورن د فارز زوی ؤ، فارز د یهودا زوی ؤ، ۳۴ یهودا د یعقوب

زوی و، یعقوب د اسحاق زوی و، اسحاق د ابراهیم زوی و، ابراهیم د تارح زوی و، تارح د ناحور زوی و، (۳۵) ناحور د سروج زوی و، سروج د رعو زوی و، رعو د فلج زوی و، فلج د عابر زوی و، عابر د صالح زوی و، (۳۶) صالح د قینان زوی و، قینان د ارفکشاد زوی و، ارفکشاد د سام زوی و، سام د نوح زوی و، نوح د لامک زوی و، (۳۷) لامک د متوشالغ زوی و، متوشالغ د خنوخ زوی و، خنوخ د یارد زوی و، یارد د مهلیل زوی و، مهلیل د قینان زوی و، (۳۸) قینان د انوش زوی و، انوش د شیت زوی و، شیت د آدم زوی و، او آدم د خدای له طرفه و.

د عیسی از مېښت

(متي ۱: ۴-۱۱ او مرقوس ۱: ۱۲-۱۳)

۴ (۱) عیسی چې د روح القدس خخه ډک و، د اردن د سیند خخه راستون شو او هماغه روح هغه دښتې ته بوته (۲) او په هغه خای کې خلوښت ورځې د شیطان تر از مېښت لاندې و. په هغو ورځو کې هغه هېڅ ونه خوړل او په پای کې ډېر وېرې شو. (۳) شیطان هغه ته وویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تیرې ته ووايه چې په ډوډۍ بدله شي.» (۴) خو عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

انسان یوازې په ډوډۍ باندې ژوندی نه دی.»

(۵) بیا شیطان هغه یو لوړ خای ته بوته او د سترگو په رپ کې یې

ورته د ټولې نړۍ پاچاهۍ وروښودلې. (۶) شیطان هغه ته وویل: «زه به د دې ټولو واک او اختیار او د هغو شان او شوکت تاته درکړم، ځکه چې دا ماته راکړل شوي دي او هرچا ته چې زه وغواړم هغه ته یې ورکوم. (۷) که چېرې ته ماته سجده وکړې، نو دا ټول به ستا شي.» (۸) عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.

(۹) بیا شیطان هغه اورشلیم ته بوتله او د خدای د کور په مناره یې ودراره او ورته ویې ویل: «که چېرې ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان له دې ځای نه ښکته وغورځوه. (۱۰) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خدای به خپلو فرښتو ته حکم وکړي چې تا وساتي.

(۱۱) همدارنگه لیکل شوي دي:

هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو ستا پښه په تیره ونه لگيږي.»

(۱۲) خو عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې ویل شوي دي چې خپل څښتن خدای مه ازمايي.

١٣) كله چې شيطان ټولې وسوسې پای ته ورسولې، نو هغه يې د يو
شه وخت دپاره پرېښود.

په جليل کې د عیسی د کار پیل

(متي ١٢:٤-١٧ او مرقوس ١:١٤-١٥)

١٤) عیسی د روح القدس په قدرت سره جليل ته راستون شو. د

هغه په هکله په ټوله سيمه کې اواز خپره شوه. ١٥) هغه د يهوديانو
په کنيسو کې تعليم ورکاوه او ټولو خلکو د هغه ستاينه کوله.

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ١٣:٥٣-٥٨ او مرقوس ١:٦-٦)

١٦) بيا عیسی د ناصري ښار ته، يعنې هغه ځای ته چې هغه په کې

لوی شوی ؤ راغی او لکه څنگه چې د هغه عادت ؤ، نو د سبت په

ورځ کنيسې ته لاړ. هغه هلته ودرېده چې د خدای کلام ولولي ١٧)

او د اشعيا پيغمبر طومار ورته ورکړل شو. هغه يې پرانيست او هغه

ځای يې پيدا کړ چې په کې ليکل شوي وو:

١٨) «د څښتن روح په ما باندې نازل شوی دی

ځکه چې زه يې مسح کړی يم

ترڅو غريبانو ته زېری ورسوم

هغه زه رالېږلی يم چې اعلان وکړم

راندۀ به بينا شي او مظلومان به ازاد شي

۱۹) او دا اعلان کړم چې د خښتن د مهرباني وخت رارسېدلی

دی.»

۲۰) عیسی طومار بند کړ او هغه یې بېرته د کنیسی مسوول کس ته

ورکړ او کښېناست. ټولو خلکو په کنیسه کې د هغه خواته سترگې

نیولې وې. ۲۱) عیسی هغوی ته وویل: «نن چې تاسو د خدای د

کلام دا لیکنه واورېدل، هغه رښتیا شوه.» ۲۲) هغوی ټولو په هغه

باندې ښه وویل او په دې حیران شول چې داسې د فضل خبرې د

هغه د خولې څخه راووتلې او ویل یې: «ایا دا د یوسف زوی نه

دی؟» ۲۳) عیسی هغوی ته وویل: «بې له شکه چې تاسو به ماته دا

متل ووايي: «ای ډاکټره! خپل ځان روغ کړه.» دا به هم راته ووايي

چې کوم کارونه چې تا د کپرناحوم په ښار کې کړي دي او مونږ د

هغو په هکله اورېدلي، هماغه کارونه په خپل ښار کې هم وکړه.»

۲۴) عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هېڅ

پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دی منلی. ۲۵) دا رښتیا دي چې د

الیاس پیغمبر په زمانه کې په اسراییلو کې ډېرې کونډې وې. په هغه

وخت کې درې نیم کاله بارانونه نه وو شوي او په ټول وطن کې

سخته قحطي راغلې وه. ۲۶) خو الیاس په هغو کونډو کې یوې ته

هم د مرستې دپاره ونه لېږل شو، خو یوازې هغې کونډې ته ولېږل شو

چې د صیدون د زرفت په سیمه کې وه. ۲۷) همدارنگه د الیشع نبي

په زمانه کې په اسراییلو کې ډېر خلک وو چې د جذام په ناروغۍ

اخته وو، خو د هغوی څخه یو هم پاک او روغ نه شو، یوازې نعمان چې سوریایي ؤ، روغ شو.» (۲۸) کله چې په کنیسه کې خلکو دا خبرې واورېدلې نو ډېر په قهر شول. (۲۹) هغوی راپاڅېدل او عیسی یې د ښار څخه وویست او د هغې غوندې سرته یې وخېژاوه چې دا ښار ورباندې جوړ شوی ؤ، ترڅو لاندې یې وغورځوي. (۳۰) خو هغه د هغوی له منځ څخه تېر شو او لاړ.

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱:۲۱-۲۸)

(۳۱) بیا عیسی کپرناحوم ته چې د جلیل یو ښار ؤ لاړ او د سبت په ورځ یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۳۲) خلک د هغه په تعلیم حیران شول، ځکه چې په پوره اختیار سره یې خبرې کولې. (۳۳) په کنیسه کې یو سړی ؤ چې پېریانو نیولی ؤ او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: (۳۴) «ای ناصري عیسی! زمونږ سره څه کار لرې؟ ته راغلی یې چې مونږ تباه کړې؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای سپېڅلی یې.» (۳۵) عیسی پېري ته حکم وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووځه.» پېري هغه سړی د هغوی په مخکې په ځمکه راوویشت او بې له دې چې کوم زیان ورته ورسوي ورڅخه ووت. (۳۶) ټول خلک حیران شول او یو بل ته یې ویل: «دا څه خبره ده چې دا سړی په پوره اختیار او قدرت سره پېریانو ته امر کوي او هغوی وځي؟» (۳۷) او په دې ډول دا خبره په ټوله سیمه کې خپره شوه.

عیسی د پړو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ۱۴:۸-۱۷ او مرقوس ۱:۲۹-۳۴)

۳۸ عیسی د کنیسی څخه راووت او د شمعون کور ته لاړ. د شمعون خواښې سختې تېې نیولې وه او هغوی د عیسی څخه وغوښتل چې د هغې سره مرسته وکړي. ۳۹ عیسی لاړ او د هغې په خوا کې ودرېده او تېې ته یې امر وکړ چې هغه پرېږدي. تېې هغه ښځه پرېښودله، بیا ښځه سمدلاسه پاڅېدله او د هغوی خدمت یې پیل کړ.

۴۰ د لمر پرېوتولو په وخت کې اخلکو خپل ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو اخته وو عیسی ته راوستل. هغه په هر یو باندې خپل لاس کېښود او ټول یې روغ کړل. ۴۱ د پړو خلکو څخه پېریان ووتل او چیغې یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» خو عیسی پېریانو ته حکم وکړ او هغوی یې پرېښودل چې خبرې وکړي، ځکه هغوی پوهېدل چې هغه مسیح دی.

عیسی په کنیسه کې وعظ کوي

(مرقوس ۱:۳۵-۳۹)

۴۲ کله چې سهار شو، نو عیسی د ښار څخه روان شو او یو ګوښه ځای ته لاړ. خلکو هغه لټاوه او چې کله یې پیدا کړ، نو کوښښ یې وکړ چې د هغه د تلو مخه ونیسي. ۴۳ خو هغه ورته وویل: «زه باید نورو ښارونو ته هم د خدای د پاچاهۍ زېږی ورسوم، ځکه چې د همدې کار دپاره رالېږل شوی یم.» ۴۴ نو هغه د یهودیې په ټولو

عیسی خپل لومړني شاگردان ټاکي

(متي ۱۸: ۴-۲۲ او مرقوس ۱۶: ۱-۲۰)

۵ ﴿۱﴾ یوه ورځ عیسی د جنیسارت د بحیرې په غاړه ولاړ ؤ او خلکو یو بل سره تېله کول چې ځانونه هغه ته ورسوي، ترڅو د خدای کلام واوري. ﴿۲﴾ هغه ولیدل چې د بحیرې په غاړه دوه کشتی ولاړې وې، خو ماهیگیران ترې رابنکته شوي وو او جالونه یې وینځل. ﴿۳﴾ عیسی یوې کشتی ته چې د شمعون وه، وروخت او د هغه څخه یې وغوښتل چې کشتی د غاړې څخه لږه لېرې بوځي. عیسی په کشتی کې ناست ؤ او له هغه ځای څخه یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. ﴿۴﴾ کله چې هغه خبرې پای ته ورسولې، نو شمعون ته یې وویل: «کشتی د اوبو منع ته یو ژور ځای ته بوځه او تاسو خپل جالونه اوبو ته وغورځوئ چې ماهیان ونیسی.» ﴿۵﴾ شمعون ورته په ځواب کې وویل: «ای باداره! مونږ ټوله شپه خواري وکړه او هېڅ مو ونه نیول. خو که چېرې ته وایې، نو زه به جالونه ورواچوم.» ﴿۶﴾ هغوی همداسې وکړل او دومره زیات ماهیان یې ونيول چې نژدې ؤ جالونه وشلیږي. ﴿۷﴾ نو هغوی خپلو ملگرو ته چې په بلې کشتی کې وو، اشاره وکړه چې راشي او مرسته ورسره وکړي. هغوی راغلل او دواړه کشتی یې له ماهیانو څخه داسې ډکې کړې چې نژدې وې ډوبې شي. ﴿۸﴾ کله چې شمعون پطروس ولیدل چې څه وشول، هغه د عیسی پښو ته پرېوت او ویې ویل: «ای پاکه استاذه! زما څخه لېرې شه. ځکه چې زه یو گناهکار انسان یم.» ﴿۹﴾

پطروس او ټول ملگري يې د دومره زياتو ماهيانو په نيولو حيران پاتې شول. (۱۰) همدارنگه د شمعون شريکان يعقوب او يوحنا چې د زبدي زامن وو، هم حيران شول. عيسى شمعون ته وويل: «مه وپرېره، له دې وروسته به ته ماهيان نه بلکې انسانان رانيسي.» (۱۱) کله چې هغوی خپلې کشتی وچې ته راوستلې، نو هرڅه يې پرېښودل او د عيسى پسې روان شول.

عيسى يو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۱-۴ او مرقوس ۱: ۴۰-۴۵)

(۱۲) يوځل عيسى په يو ښار کې ؤ، هلته يو سړی ؤ چې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ. کله چې هغه سړي عيسى وليده، نو په پښو کې يې پرېوت او زاری يې ورته وکړې: «ای ښاغلیه! که چرې ته وغواړې، نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» (۱۳) عيسى خپل لاس وراوږد کړ او په هغه باندې يې کېښود او ويې ويل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» نو هغه ناروغي سمدلاسه ورڅخه لېرې شوه. (۱۴) عيسى هغه ته امر وکړ: «په دې هکله هېچا ته څه ونه وايې، خو لاړ شه او کاهن ته خپل ځان وروښايه او کومه قرباني چې موسی يې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته پاک او روغ شوی يې.» (۱۵) خو د عيسى په هکله خبر نور هم زيات خپور شو او ډېر خلک راغلل چې د هغه خبرې واوري او د خپلو ناروغيو څخه شفا ومومي. (۱۶) خو هغه به گونبه ځايونو ته تللو چې هلته دعا وکړي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(متي ۹:۱-۸ او مرقوس ۱:۲-۱۲)

۱۷ یوه ورځ کله چې عیسی تعلیم ورکاوه، ځینې فریسیان او د شریعت عالمان چې د جلیل د هر کلي، یهودیې او اورشلیم څخه راغلي وو، هلته ناست وو او عیسی د خدای په قدرت سره ناروغان روغول. ۱۸ په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړی په کټ کې راوړ. هغوی هڅه کوله چې هغه دننه کور ته بوځي او د عیسی په مخکې یې کېږدي. ۱۹ خو د گنې گونې له امله یې لاره ونه موندله ترڅو هغه دننه بوځي. نو هغه شل سړی یې پاس بام ته پورته کړ، د پخو خښتو په منځ کې یې یو سوری جوړ کړ او هغه یې په کټ کې لاندې رانښکته کړ او د گنې گونې په منځ کې یې د عیسی په مخکې کېښود. ۲۰ کله چې عیسی د هغوی ایمان ولیده، نو هغه سړي ته یې وویل: «وروره! ستا گناهونه وبخښل شول.» ۲۱ هغه وخت د شریعت عالمانو او فریسیانو یو له بله سره بحث پیل کړ: «دا سړی څوک دی چې کفر وایي؟ ایا یې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» ۲۲ عیسی د هغوی په خیالونو پوه شو او ورته ویې ویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» ۲۳ ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي چې ستا گناهونه وبخښل شول یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ ۲۴ خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په منځ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زه تاته وایم پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» ۲۵ نو سمدلاسه هغه سړی د ټولو خلکو په مخکې پاڅېد، خپل کټ یې چې ورباندې پروت ؤ

واخيست او په داسې حال کې چې د خدای ثنا يې ويله، خپل کور ته روان شو. (۲۶) هغوی ټول حيران پاتې شول، وپرې واخيستل او د خدای ثنا او صفت يې کاوه او ويل يې: «مونږ نن څه حيرانوونکي شيان وليدل.»

عيسى لاوي خپل شاگرد ټاکي

(متي ۹:۹-۱۳ او مرقوس ۲:۱۳-۱۷)

(۲۷) له هغې وروسته عيسى دباندې ووت او د لاوي په نوم يو ماليه ټولوونکی يې وليده چې د ماليې راټولولو په ځای کې ناست ؤ. عيسى هغه ته وويل: «ما پسې رآه.» (۲۸) لاوي راپاڅېد، هرڅه يې پرېښودل او په هغه پسې روان شو. (۲۹) بيا لاوي په خپل کور کې د عيسى دپاره يوه لويه مېلمستيا جوړه کړه او په مېلمنو کې زيات شمېر ماليه ټولوونکي او نور خلک هم وو. (۳۰) خو ځينو فريسيانو او د شريعت عالمان چې د هغوی د ډلې څخه وو د عيسى په شاگردانو اعتراض وکړ او پوښتنه يې وکړه: «تاسو ولې د ماليه ټولوونکو او نورو گناهکارانو سره يوځای خورئ او څښئ؟» (۳۱) عيسى ورته په ځواب کې وويل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتيا نه لري، بلکې ناروغان ورته اړتيا لري. (۳۲) زه د پرهېزگارانو دپاره نه يم راغلی، بلکې د گناهکارانو دپاره ترڅو هغوی توبه وباسي.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ۹:۱۴-۱۷ او مرقوس ۲:۱۸-۲۲)

(۳۳) ځينو خلکو عيسى ته وويل: «د يحيى شاگردان زيات وخت

روژه نیسي او دعاگانې کوي او د فریسیانو شاگردان هم همداسې کوي، خو ستا شاگردان خوري او خښي.» (۲۴) عیسی خُواب ورکړ: «ایا تاسو کولای شئ چې د زوم ملگری د واده په مېلمستیا کې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي مجبور کړئ چې روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه. (۲۵) خو داسې وخت به راشي چې زوم به له هغوی څخه بوتلل شي او په هغه وخت کې به هغوی روژه نیسي.»

(۲۶) همدارنگه عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «هېڅوک د نویو کالیو څخه یوه ټوټه نه شلوي چې په زړو کالیو باندې یې پیوند کړي. که داسې وکړي، نو هم به هغه نوي کالي وشلیري او هم به د نویو کالیو ټوټه د زړې ټوټې سره جوړه رانه شي. (۲۷) نه به څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې واچوي، ځکه چې تازه شراب به هغه مشکونه وشلوي، شراب به توی شي او مشکونه به له منځه لاړ شي. (۲۸) خو تازه شراب باید په نویو مشکونو کې واچول شي. (۲۹) هېڅوک نه غواړي چې د زړو شرابو له خښلو وروسته تازه شراب وڅښي، ځکه داسې وایي چې زاړه شراب ډېر ښه دي.»

د سبت په هکله پوښتنه

(متي ۱۲: ۱-۸ او مرقوس ۲: ۲۳-۲۸)

۶ (۱) د سبت په یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره د غنمو په پټیو تېرېده. شاگردانو یې د غنمو وږي راشکول او په لاسونو کې یې موبړل او خوړل یې. (۲) ځینو فریسیانو پوښتنه وکړه: «تاسو ولې داسې کار کوئ چې د سبت په ورځ ناروا دی؟» (۳) عیسی هغوی

ته په ځواب کې وويل: «ايا تاسو دا نه دي لوستلي كله چې داود او ملگري يې وږي شوي وو، نو هغه څه وکړل؟» (٤) هغه د خدای کور ته ننوت، سپېڅلې ډوډۍ يې راواخيستله او ويې خوړه او خپلو ملگرو ته يې هم ورکړه، که څه هم د هغې ډوډۍ خوړل له کاهنانو پرته بل چاته روا نه وو.» (٥) بيا عيسی وويل: «د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عيسی د سبت په ورځ ناروغانو ته شفا ورکوي
(متي ٩:١٢-١٤ او مرقوس ١:٣-٦)

(٦) د بل سبت په ورځ عيسی کنيسې ته ننوت او تعليم يې ورکاوه. هلته يو سړی ؤ چې بني لاس يې وچ شوی ؤ. (٧) د شريعت ځينو عالمانو او فريسيانو په ځير سره هغه ته کتل چې وويني ايا عيسی به د سبت په ورځ چاته شفا ورکوي که نه، ترڅو په هغه باندې د تور لگولو دپاره يو دليل پيدا کړي. (٨) عيسی د هغوی په فکرونو پوه شو او هغه سړي ته چې لاس يې وچ شوی ؤ وويل: «راپاڅپړه او د ټولو په مخکې ودرېږه.» نو هغه راپاڅېد او هلته ودرېده. (٩) بيا عيسی هغوی ته وويل: «زه ستاسو څخه پوښتنه کوم: ايا د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدي کول؟ د يو چا ژوند ژغورل، که له منځه وړل؟» (١٠) عيسی گردچاپېره هغوی ټولو ته وکتل او بيا يې هغه سړي ته وويل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاوه او لاس يې روغ شو. (١١) خو د شريعت عالمان او فريسيان ډېر په قهر شول او يو بل ته يې وويل چې د عيسی سره څه وکړو.

عیسی د خپلو شاگردانو څخه دولس رسولان ټاکي

(متي ۱۰:۱-۴ او مرقوس ۳:۱۳-۱۹)

۱۲) په هغو ورځو کې عیسی د دعا دپاره غره ته لاړ او ټوله شپه یې خدای ته په دعا کولو تېره کړه. ۱۳) کله چې سهار شو، نو خپل شاگردان یې راوغوښتل او د هغوی له منځ نه یې دولس تنه غوره کړل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل: ۱۴) شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس او بارتولما، ۱۵) متي، توما، یعقوب د حلفي زوی او شمعون چې په سرتېري مشهور ؤ ۱۶) او یهودا د یعقوب زوی او یهودا اسخريوتي چې وروسته خاين شو.

عیسی خلکو ته تعلیم او شفا ورکوي

(متي ۲۳:۴-۲۵)

۱۷) عیسی د خپلو رسولانو سره د غره څخه رانېکته شو او په یو هوار ځای کې ودرېده. په هغه ځای کې د هغه د پیروانو یوه لویه ډله او د ټولې یهودیې، اورشلیم او د صور او صیدون د ساحلي ښارونو څخه گڼ شمېر خلک موجود وو. ۱۸) دا خلک د دې دپاره راغلي وو چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغیو څخه روغ شي. همدارنگه هغه خلک چې پېریانو نیولي وو هم راغلي وو او روغ شول. ۱۹) ټولو خلکو کوبښن کاوه چې عیسی ته لاس وروړي، ځکه چې د هغه څخه به یو قدرت راوته او ټول به یې روغول.

۲۰) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته منځ راواړاوه او ويې ويل:

«بختور يی تاسو چې اوس غريبان یی،

خکه چې د خدای پاچاهي ستاسو ده.

۲۱) بختور يی تاسو چې اوس وړي یی، خکه چې تاسو به ماړه

شی.

بختور يی چې اوس ژاړی، خکه چې تاسو به وځاندي.

۲۲) بختور يی تاسو چې خلک درخه د انسان د زوی په خاطر

کرکه کوي او خپل منځ کې مو نه پرېږدي، سپکاوی درته کوي او

تاسو بدناموي. ۲۳) نو په هغه وخت کې خوښي وکړی او د

خوشحالی ټوپونه ووهی، خکه چې په جنت کې به لوی اجر ولری. د

هغوی نیکونو هم د پیغمبرانو سره همداسې چلند کړی و.

۲۴) خو افسوس دې وي ستاسو شتمنو په حال!

خکه چې تاسو خپل د سوکالی وخت تېر کړی دی.

۲۵) افسوس دې وي ستاسو په حال چې اوس ماړه یی،

خکه چې تاسو به وړي شی

افسوس دې وي په تاسو چې اوس خاندئ،

خکه چې ستاسو خدا به په وير او ژړا بدله شي

افسوس دې وي ستاسو په حال كله چې ټول ستاسو صفت
کوي. (۲۶)

خکه چې د هغوی نیکونو هم د جعلی پیغمبرانو صفت کاوه.

د دبنمنانو سره مینه

(متي ۵:۳۸-۴۸، ۷:۱۲)

خو زه تاسو ته چې زما خبرې اورئ، وایم چې د خپلو

دبنمنانو سره مینه کوی، خوک چې ستاسو خخه کرکه کوي د هغوی

سره بڼه کوی. (۲۸) د هغو خلکو دپاره چې په تاسو لعنت وایي،

برکت وغواړئ او د هغو خلکو دپاره چې ستاسو سره بد چلند کوي،

دعا وکړئ. (۲۹) که چېرې خوک تاته په یو مخ خپره درکړي، نو

خپل بل مخ هم ورته ورواړوه. که خوک درخخه چینه واخلي، نو

پربرده چې ستا کمیس هم واخلي. (۳۰) که خوک درخخه کوم شی

وغواړي نو ورته ورپې کړه او که چېرې خوک ستا خخه کوم شی

چې هغه ستا وي واخلي، نو بېرته یې ورخخه مه غواړه. (۳۱) د نورو

سره داسې چلند کوی لکه خنګه چې تاسو یې د ځان دپاره د هغوی

خخه غواړئ.

که چېرې یوازې د هغو خلکو سره مینه کوی چې ستاسو سره

مینه کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه
 گناهکاران هم د هغه چا سره مینه کوي څوک چې د هغوی سره مینه
 کوي. (۲۳) که چېرې تاسو یوازې د هغو خلکو سره نېکي کوئ چې
 ستاسو سره نېکي کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟
 ځکه چې گناهکاران هم همداسې کوي. (۲۴) که چېرې هغو خلکو
 ته پور ورکوئ چې د بېرته اخیستلو تمه یې لرئ، نو په دې کې به
 ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه چې گناهکاران هم نورو گناهکارانو
 ته پور ورکوي چې بېرته یې ترې پوره واخلي. (۲۵) خو تاسو د
 خپلو دښمنانو سره مینه کوئ او د هغوی سره نېکي کوئ. پور ورکړئ
 او د بېرته اخیستلو تمه ورڅخه مه کوئ. نو دا به ستاسو دپاره لوی
 اجر وي او تاسو به د خدای تعالی اولادونه یئ، ځکه چې هغه په
 ناشکره او بدکارو خلکو هم مهربانه دی. (۲۶) لکه څنګه چې ستاسو
 اسماني پلار زړه سواندی دی، نو تاسو هم زړه سواندي اوسئ.

د نورو په هکله قضاوت کول

(متي ۱: ۷-۵)

(۲۷) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، نو تاسو به تر قضاوت لاندې
 نه نیول کېږئ. نور خلک مه ملامتوئ، نو خدای به تاسو نه ملامتوي.
 نور خلک وبخښئ، نو خدای به تاسو وبخښي. (۲۸) نورو ته څه شی
 ورکړئ، نو تاسو ته به هم درکړل شي. تاسو ته به په ډکې پیمانې، په
 زور ځای شوې او تر خولې پورې ډکه ستاسو په لمنه کې واچول
 شي. ځکه په هره پیمانه چې تاسو یې نورو ته ورکوئ، په هماغه
 پیمانه به تاسو ته هم درکول کیږي.»

٣٩) نو عیسی هغوی ته دا مثال ووايه: «يا يو ږوند بل ږوند ته لاره
 بنودلی شي؟ ایا دواړه به په کنده کې ونه غورځیږي؟» ٤٠) شاگرد د
 خپل استاذ څخه لوی نه دی، خو کله چې یو شاگرد خپلې زده کړې
 پوره کړي، نو د خپل استاذ په شان به شي. ٤١) ته ولې د خپل
 ورور په سترگه کې خسني لیدلی شي خو په خپله سترگه کې غټ
 لرگی لیدلی نه شي؟ ٤٢) څنگه کولای شي خپل ورور ته ووايي
 چې ای وروره، اجازه راکړه ستا د سترگې څخه خسني وباسم، خو په
 خپله سترگه کې غټ لرگی لیدلی نه شي؟ ای منافقه! ته باید لومړی د
 خپلې سترگې څخه لرگی وباسې، بیا کولای شي چې په ښکاره توگه
 ووينې چې څنگه د خپل ورور د سترگې څخه خسني وباسې.

ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي

(متي ٧:١٧-٢٠، ٣٣:١٢-٣٥)

٤٣) ښه ونه خرابه مېوه نه نیسي او نه به خرابه ونه ښه مېوه ونیسي.
 ٤٤) هره ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي. د اغزو د بوټو څخه
 انځر او د ځنگلي بوټي څخه انګور نه شی راپولولی. ٤٥) ښه سپری
 د خپل زړه د ښې خزانې څخه ښه شيان راوباسي او بد سپری د خپل
 زړه د بدې خزانې څخه بد شيان راوباسي، ځکه کومې خبرې چې په
 زړه کې وي هغه په خوله راوځي.

دوه ډوله بنيادونه

(متي ٧:٢٤-٢٧)

٤٦) تاسو ولې ماته استاذه، استاذه وايئ، خو څه چې درته وایم هغه

نه كوی؟ (٤٧) هر څوك چې ماته راشي او زما خبرو ته غوږ ونيسي او په هغو باندې عمل وكړي، نو زه به تاسو ته وښاييم چې هغه د چا په شان دی. (٤٨) هغه د يو داسې سړي په شان دی چې د خپل كور د جوړولو دپاره يې ځمكه ښه ژوره كړه او بنياد يې په تېرو كېښود. كله چې سپلاډ راغی او په هغه كور ورغی، خو هغه يې له ځايه ونه شو خوځولی، ځكه چې هغه يې كلك جوړ كړی ؤ. (٤٩) خو څوك چې زما خبرې اوري او عمل ورباندې نه كوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل كور يې داسې جوړ كړی ؤ چې بنياد يې نه ؤ. كله چې په هغه كور باندې سپلاډ راغی، نو هغه سمدلاسه راولوېد او بيخي وړان شو.»

عيسى د رومي منصبدار نوكر ته شفا وركوي

(متي ٨:٥-١٣)

٧ (١) كله چې عيسى خلكو ته خپلې ټولې خبرې وكړې، نو كپرناحوم ته لاړ. (٢) هلته يو رومي منصبدار ؤ او يو نوكر يې درلود چې په هغه ډېر گران ؤ. هغه نوكر ناروغ ؤ او مرگ ته نژدې ؤ. (٣) كله چې هغه منصبدار د عيسى په هكله واورېدل، نو يو څو يهودي مشران يې وروولېدل، ترڅو د هغه څخه وغواړي چې راشي او نوكر يې روغ كړي. (٤) هغوی عيسى ته راغلل او سختې زاری يې ورته وكړې او ورته وپې ويل: «دا سړی په رښتیا د دې وړ دی چې مرسته ورسره وكړي، ځكه چې هغه زمونږ د خلكو سره مينه لري او مونږ ته يې كنيسه هم جوړه كړې ده.» (٥) نو عيسى د هغوی سره لاړ. خو كله چې د هغه كور ته نژدې شو، نو هغه منصبدار

خپل څو ملگري ورو لېږل چې هغه ته ووايي: «بناغليه! خپل ځان دې مه په تکليفوه، زه د دې لايق نه يم چې زما کور ته راشې» (۷)

او دا مې هم غوره ونه گڼله چې خپله تاسو ته راشم. ته يوازې حکم وکړه، نو زما نوکر به روغ شي. (۸) ځکه چې زه هم د بل د امر لاندې يم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې کوم يو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم راشه، نو راځي او خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه، نو هغه يې کوي.» (۹) کله چې عيسی دا واورېدل، نو حيران شو او خلکو ته يې چې ورپسې روان وو، مخ راواړاوه او ويې ويل: «زه تاسو ته وایم چې ما په اسرائيلو کې هم داسې ايمان نه دی ليدلی.» (۱۰) کله چې لېږل شوي کسان بېرته کور ته راستانه شول، نو هغه نوکر يې روغ رمټ وليده.

عيسی د يوې کونډې زوی راژوندی کوي

(۱۱) بله ورځ عيسی د خپلو شاگردانو او د خلکو د يوې لويې ډلې سره نايين نومي ښار ته لاړ. (۱۲) کله چې د ښار دروازې ته نژدې شو، نو يوه جنازه يې وليدله چې راووتله. دا مړی د يوې کونډې ښځې اېوازې زوی ؤ او د هغې سره د ښار گڼ شمېر خلک ملگري وو. (۱۳) کله چې عيسی هغه ښځه وليدله، نو زړه يې ورباندې وسوځېده او ورته ويې ويل: «نوره مه ژاړه.» (۱۴) بيا هغه وروړاندې شو او په تابوت باندې يې لاس کېښود او کومو خلکو چې تابوت وړلو، ودرېدل. عيسی وويل: «ای ځوانه! تاته وایم راپاڅېره.» (۱۵) هغه مړی کېښناست او په خبرو يې پيل وکړ او عيسی هغه بېرته خپلې مور ته وسپاره. (۱۶) هغوی ټول وېرې واخيستل او د خدای

ثنا يې وويله او ويې ويل: «په مونږ کې يو لوی پیغمبر پیدا شوی دی. خدای راغلی چې د خپل قوم سره مرسته وکړي.» (۱۷) عیسی چې څه کړي وو د هغو خبر په ټولې یهودیې او شاوخوا سیمو کې خپور شو.

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه
(متی ۲: ۱۱-۱۹)

(۱۸) د یحیی شاگردانو هغه د دې ټولو کارونو څخه خبر کړ. نو یحیی د هغوی څخه دوه تنه راوغوښتل (۱۹) او هغوی یې عیسی ته ورولېږل چې پوښتنه ورڅخه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې ویل شوي وو باید راغلی وای، یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۲۰) کله چې هغوی عیسی ته ورغلل، ورته ویې ويل: «مونږ تعمید ورکونکي یحیی تاته رالېږلي یو چې پوښتنه وکړو چې ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۲۱) په هماغه ساعت عیسی ډېر خلک د ډول ډول ناروغیو، طاعون او پېریانو څخه روغ کړل او ډېر ږانده یې بینا کړل. (۲۲) هغه د یحیی استازو ته په ځواب کې وویل: «بېرته لار شئ او څه مو چې لیدلي او اورېدلي، هغه یحیی ته ووايئ چې څنګه ږانده بینا کېږي، ګوډان کولای شي وګرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي او کانه اوري، مړي راژوندي کېږي او غریبانو ته زېږی ورکول کېږي.» (۲۳) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

(۲۴) کله چې د یحیی استازي لاړل، نو عیسی د یحیی په هکله د

خلکو سره خبرې پیل کړې او وېي ويل: «تاسو د څه شي د ليدلو دپاره دښتې ته تللي وي؟ ايا د هغې لوڅې د ليدلو دپاره چې باد يې خوځوي؟» (۲۵) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره تللي وي؟ ايا د هغه چا د ليدلو دپاره چې ښکلي کالي يې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې قيمتي کالي اغوندي، هغوی په عيش او عشرت کې ژوند تېروي او په ماڼيو کې اوسېږي. (۲۶) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره وتلي وي؟ ايا د يو پيغمبر د ليدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د يو پيغمبر نه هم ډېر لوی دی. (۲۷) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

گورئ، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تياره کړي.»

(۲۸) عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په دې نړۍ کې د یحیی څخه بل څوک لوی نه دی زېږول شوی، خو بیا هم د خدای په پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه لوی دی.»

(۲۹) کله چې ټولو خلکو او حتی مالیه ټولونکو د عیسی خبرې واورېدلې، نو په دې یې اقرار وکړ چې د خدای لاره سمه ده، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل اخیستی و. (۳۰) خو فریسیانو او د شریعت عالمانو د خدای هغه مقصد چې د هغوی دپاره یې درلود رد کړ، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل نه و اخیستی.

٣١ عیسی وویل: «د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟
 دا څه ډول خلک دي؟» ٣٢ دوی د هغو ماشومانو په شان دي چې
 په بازار کې ناست وي او یو بل ته چیغې وهي او وايي: «مونږ تاسو
 ته شپیلې ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه. مونږ درته د غم سندرې
 وويلې، خو تاسو ونه ژړل.» ٣٣ ځکه کله چې تعمید ورکونکی
 یحیی راغی هغه به نه ډوډی خوړله او نه یې شراب خنبل، نو تاسو
 به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. ٣٤ د انسان زوی راغی چې هم
 خوري او هم څښي نو تاسو وایئ چې دې سړي ته وگورئ، هغه
 خپتور، شرابي او د مالیه ټولونکو او گناهکارانو ملگری دی. ٣٥
 خو بیا هم د خدای حکمت د هغو خلکو په وسیله چې هغه یې منلی
 دی، رښتینی ثابت شو.»

عیسی د فریسي شمعون په کور کې

٣٦ یو فریسي عیسی ته بلنه ورکړه چې د هغه سره ډوډی وخوري،
 نو عیسی د هغه کور ته ورغی او د هغه سره دسترخوان ته کښېناست.
 ٣٧ په هغه ښار کې یوه بدکاره ښځه اوسېدله. هغه خبره شوه چې
 عیسی د هغه فریسي په کور کې ډوډی خوري، نو د عطرو څخه ډک
 د مرمرو د بوتل سره راغله. ٣٨ هغه ښځه د عیسی شاته د هغه د
 پښو سره ودرېدله او ژړل یې. د هغې اوبښکې د عیسی په پښو باندې
 تویې شوې او هغه لمدې شوې. ښځې هغه په خپلو وینښتانو باندې
 وچې کړلې، د هغه پښې یې ښکل کړې او عطري یې ورباندې واچول.
 ٣٩ کله چې هغه فریسي چې عیسی یې مېلمه کړی ؤ دا ولیدل، نو
 د خپل ځان سره یې وویل: «که چېرې دا سړی په رښتیا پیغمبر وای

نو هغه بايد په دې پوه شوی وای چې دا ښځه چې هغه ته لاس وروړي، څوک ده او څنگه ښځه ده. هغه یوه گناهکاره ښځه ده.»

٤٠) نو عیسی هغه فریسي ته وویل: «ای شمعونه! زه غواړم تاته یو

څه ووايم.» هغه وویل: «ښه استازده! ووايه.» ٤١) عیسی وویل:

«دوه کسانو د یو چا څخه پور اخیستی ؤ، د هغو څخه یو یې پنځه

سوه د سپینو زرو سکې پور وړی ؤ او بل یې پنځوس سکې. ٤٢)

هغوی دواړو هېڅ نه لرل چې خپل پور ورکړي، نو پور ورکوونکي

هغو دواړو ته خپل پورونه وروبخښل. نو اوس په دې دواړو کې به

کوم یو د هغه سره زیاته مینه وکړي؟» ٤٣) شمعون په ځواب کې

وویل: «زما په خیال کوم سړي ته چې زیات پور وبخښل شو.»

عیسی وویل: «تا سم قضاوت وکړ.» ٤٤) بیا یې ښځې ته مخ

راواړاوه او شمعون ته یې وویل: «دا ښځه وینې؟ زه ستا کور ته

راغلم خو تا زما د پښو دپاره اوبه رانه وړلې، خو هغې په خپلو

اوبنکو باندې زما پښې ووینځلې او په خپلو ویښتانو یې وچې کړلې.

٤٥) تا زه ښکل نه کړم، خو د کوم وخت نه چې زه دلته راغلی يم

دا ښځه لگیا ده زما پښې ښکلوي. ٤٦) تا زما سر په تېلو غوړ نه

کړ، خو هغې زما په پښو عطر واچول. ٤٧) نو زه تاته وایم چې هغې

زما سره ډېره مینه وښودله، ځکه چې د هغې ډېر گناهونه وبخښل

شول. خو د چا چې لږ بخښل شوي هغه لږه مینه کوي.» ٤٨) بیا

عیسی هغې ښځې ته وویل: «ستا گناهونه وبخښل شول.» ٤٩)

دسترخوان ته نورو ناستو مېلمنو په خپلو کې سره وویل: «دا څوک

دی چې حتی گناهونه هم بخښي؟» ٥٠) خو عیسی هغې ښځې ته

وویل: «ته خپل ایمان وژغورلې. په خیر لاره شه.»

هغو ښځو چې د عیسی سره یې مرسته وکړه

۱) څه موده وروسته عیسی ښار په ښار او کلي په کلي
گرځېده، وعظ یې کاوه او د خدای د پاچاهۍ زېری یې ورکاوه او
هغه دولس شاگردان هم ورسره وو. ۲) یو څو ښځې چې د پېریانو
څخه خلاصې شوې وې او د ناروغیو څخه یې شفا موندلې وه هم
ورسره وې: لکه مریم چې په مجدلیه مشهوره وه چې اووه پېریان
ورڅخه وتلي وو، ۳) یونا د خوزا ښځه چې مېړه یې د هیرودیس
د دربار ناظر ؤ، سوسن او نورې ډېرې ښځې چې د خپلو شتمنیو
څخه یې د عیسی او د هغه د شاگردانو سره مرسته کوله.

د بزگر مثال

(متی ۱۳: ۱-۹ او مرقوس ۴: ۱-۹)

۴) خلک به د یو ښار او بل ښار څخه عیسی ته راتلل او کله چې
گڼ شمېر خلک سره راټول شول، نو هغه ورته دا مثال راوړ: ۵)
«یو بزگر د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. کله یې چې تخم وشینده،
نو یو څه یې په لاره کې ولوېد، هغه ترپښو لاندې شو او مرغانو
وخوړ. ۶) څه تخم په تیرو کې ولوېد او کله چې راشین شو، نو د
لمدبل د کموالي له امله هغه زر وچ شو. ۷) څه تخم په اغزو کې
ولوېد او اغزي ورسره لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. ۸) نور
تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد. هغه راشین شو او سل چنده
زیات حاصل یې ورکړ.»

کله چې عیسی خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو په لوړ اواز یې

وويل: «که شوک غورونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۰: ۱۳-۱۷ او مرقوس ۱۰: ۴-۱۲)

٩ کله چې د عیسی شاگردانو پوښتنه وکړه چې د دې مثال معنی
شه ده؟ ١٠ هغه ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ په پتو
رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو نورو ته دا هرڅه
په مثالونو کې ویل کیږي ترڅو د خدای د کلام هغه لیکنه پوره شي
چې وايي:

هغوی به گوري خو هېڅ به ونه ویني. هغوی به واورې، خو هېڅ
ورباندې پوه نه شي.

د بزگر د مثال تفسیر

(متي ۱۳: ۱۸-۲۳ او مرقوس ۴: ۱۳-۲۰)

١١ د دې مثال معنی دا ده: تخم د خدای کلام دی. ١٢ هغه تخم
چې په لاره کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام واورې، خو شیطان
راځي او کلام د هغوی د زړونو څخه وړي، ترڅو هغوی ایمان رانه
وړي او خلاصون ونه مومي. ١٣ کوم تخم چې په تیږو کې لویږي
دا هغه خلک دي چې په خوشحالی سره کلام واورې او مني یې. خو
کلام په هغوی کې رینښې نه وي نیولې. هغوی د یو څه مودې دپاره
ایمان راوړي، خو د ازمېښت په وخت کې یې له لاسه ورکوي. ١٤
هغه تخم چې په اغزو کې لوېدلې دی، هغه خلک دي چې کلام واورې

خو د ژوند اندېښنې، شتمني او د ژوند غوښتنې د هغه د ودې مخه نيسي او مېوه يې هېڅکله نه پخپري. (۱۵) خو کوم تخم چې په ښې خاورې کې لويږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري او په خپل صادق او ښه زړه کې يې ساتي او په صبر سره مېوه ورکوي.

د خراغ مثال

(مرقوس ۴:۲۱-۲۵)

(۱۶) هېڅوک داسې نه کوي چې خراغ بل کړي او هغه د لوبني لاندې پټ کړي او يا يې د کټ لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې هرڅوک راننوخې او د هغه رڼا وويني. (۱۷) ځکه هېڅ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. (۱۸) نو پام کوي چې څنگه يې اورئ، ځکه څوک چې څه ولري نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو هغه څوک چې څه نه لري حتی که د هغه په گومان کوم څه چې لري هغه به هم ترې واخيستل شي.»

د عیسی مور او وروڼه څوک دي؟

(متي ۱۲:۴۶-۵۰ او مرقوس ۳:۳۱-۳۵)

(۱۹) بیا د عیسی مور او وروڼه راغلل چې هغه وويني، خو د زیاتې

گڼې گونې له امله يې ونه شو کولای چې هغه ته ځان ورسوي. (۲۰)

يو چا عیسی ته وويل: «ستا مور او وروڼه دباندې ولاړ دي او

غواړي چې تا وويني.» (۲۱) عیسی په ځواب کې وويل: «زما مور

او وروڼه هغه دي چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

عیسی توفان و دروي

(متي ۲۳:۸-۲۷ او مرقوس ۴:۳۵-۴۱)

۲۲ یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره په کشتی کې سپور شو او هغوی ته یې وویل: «راځئ چې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شو.» نو هغوی روان شول. ۲۳ کله چې هغوی په کشتی کې روان وو، نو عیسی ویده شو. په دې وخت کې ناڅاپه په بحیره کې سخت باد راوالت او کشتی د اوبو څخه په ډکېدلو شوه او هغوی د یو لوی خطر سره مخامخ وو. ۲۴ شاگردان عیسی ته ورغلل، هغه یې راوینښ کړ او ورته ویې ویل: «استاذه! استاذه! مونږ ډوبیږو.» عیسی راوینښ شو او باد او د اوبو څپو ته یې حکم وکړ، توفان ودرېده او هرڅه آرام شول. ۲۵ بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «ستاسو ایمان څه شو؟» خو هغوی په وېره او حیرانتیا سره یو بل ته وویل: «دا سړی څوک دی چې حتی باد او اوبو ته امر کوي او هغوی یې مني؟»

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(متي ۲۸:۸-۳۴ او مرقوس ۵:۱-۲۰)

۲۶ بیا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جدریانو سیمې ته چې د جلیل ولایت ته مخامخ دی، ورسېده. ۲۷ څنگه چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو، نو د هغه ښار د یو سړي سره چې پېریانو نیولی ؤ، مخامخ شو. زیاته موده کېدله چې هغه لوڅ گرځېده او په کور کې نه اوسېده، بلکې په هدیره کې اوسېده. ۲۸ کله چې هغه

عیسی ولیده، نو چیغې یې ووهلې او د هغه په پښو کې پرېوت او په لوړ اواز یې وویل: «ای عیسی، ای د خدای تعالی زویه! زما سره څه کار لرې؟ زه تاته زاري کوم، ما مه په عذابوه.» (۲۹) هغه ځکه داسې

ووېل چې عیسی پېریانو ته امر کړی ؤ چې د هغه سړي څخه راووځي. هغه سړی څو څو ځلې پېریانو نیولی ؤ. خلکو به د هغه لاسونه او پښې په زنځیرونو تړلې او ځولنې به یې ورته اچولې، خو هغه به ماتولې او پېریانو به هغه دښتې ته بیولو. (۳۰) عیسی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی.» ځکه چې په هغه کې ډېر پېریان وو. (۳۱) پېریانو عیسی

ته زاری وکړې چې د ځمکې تل ته د لېرلو حکم مه راکوه. (۳۲) هلته نژدې د خوگانو یوه لویه رمه وه چې په یوې غونډۍ باندې څرېدلې. نو پېریانو عیسی ته زاري وکړه چې دوی ته اجازه ورکړي چې په خوگانو کې ننوځي، نو هغه ورته اجازه ورکړه. (۳۳) بیا پېریان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو کې ورننوتل. ټوله رمه په منډه د کمر څخه ښکته بحیرې ته ولوېدله او ډوبه شوه.

(۳۴) کله چې د خوگانو ساتونکو دا پېښه ولیدله، نو وتښتېدل او دا خبر یې ښار او بانډو ته ورساوه. (۳۵) خلک د دې پېښې د لیدلو دپاره دبانډې راووتل. کله چې هغوی عیسی ته راغلل، نو هغه سړی یې ولیده چې پېریان ورڅخه وتلي وو. هغه د عیسی پښو ته ناست ؤ، کالي یې اغوستي وو او بېرته خپل عادي حالت ته راغلی ؤ، نو هغوی ووپرېدل. (۳۶) کومو خلکو چې دا پېښه لیدلې وه هغوی نورو ته وویل چې دا سړی چې پېریانو نیولی ؤ څنگه روغ شو. (۳۷) بیا د جدریان د شاوخوا سیمو ټولو خلکو د عیسی څخه وغوښتل چې له

هغه ځای څخه لاړ شي، ځکه چې هغوی ډېر وپېرېدلي وو. نو عیسی په کشتی کې سپور شو چې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شي. (۳۸) بیا هغه سړي چې پېریان ورڅخه وتلي وو عیسی ته زاري وکړه چې اجازه ورته ورکړي د هغه سره لاړ شي، خو عیسی هغه رخصت کړ او ورته ویي ويل: (۳۹) «بېرته خپل کور ته لاړ شه او هغه څه چې خدای ستا دپاره کړي دي هغه ټولو ته ووايه.» هغه سړی په ټول ښار کې وگرځېد او عیسی چې د هغه دپاره څه کړي وو هغه یې خلکو ته بیان کړل.

د عیسی له خوا د ایمان په خاطر شفا ورکول
(متی ۹:۱۸-۲۶ او مرقوس ۵:۲۱-۴۳)

(۴۰) کله چې عیسی بېرته راستون شو، نو خلکو ورته تود هرکلی ووايه، ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وو. (۴۱) بیا یو سړی چې یایروس نومېده او د یوې کنیسي مشر ؤ، راغی او د عیسی په پښو کې پرېوت او زاري یې ورته وکړه چې د هغه سره کور ته لاړ شي، (۴۲) ځکه چې د هغه یوازېنی لور چې دولس کلنه وه د مرگ په حالت کې پرته وه.

کله چې عیسی په لاره روان ؤ، خلکو د هرې خوا ورباندې زور راوړ. (۴۳) د هغوی په منځ کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهیسې ورڅخه وینه بهېدله. هغې خپلې ټولې پیسې په ډاکترانو لگولې وې، خو هېچا د هغې علاج نه شو کولای. (۴۴) هغه د شاله خوا راغله او د عیسی چپنې ته یې لاس وروړ او سمدلاسه یې وینه

و درېدله. (۴۵) عیسی پوښتنه وکړه: «چا ماته لاس راوړ؟» ټول منکر شول خو پطروس وویل: «استاذه! ټول خلک درڅخه راتاو دي او د هرې خوا درباندي زور راوړي.» (۴۶) خو عیسی وویل: «کوم چا راته لاس راوړ، ځکه زه پوه شوم چې زما څخه یو قوت ووت.» (۴۷) کله چې هغه ښځه پوه شوه چې پټه نه شي پاتې کېدلی نو په رېږدلو شوه، راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او د ټولو په مخکې یې وویل چې ولې یې هغه ته لاس وروړ او څنگه سمدلاسه روغه شوه. (۴۸) عیسی هغې ته وویل: «لورې! ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاره شي.»

(۴۹) عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسي د مشر له کوره یو سړی راغی او یایروس ته یې وویل: «ستا لور مړه شوه، استاذ ته نور تکلیف مه ورکوه.» (۵۰) خو کله چې عیسی دا خبره واورېدله، نو یایروس ته یې وویل: «مه وپرېره، یوازې ایمان ولره او هغه به راژوندی شي.» (۵۱) کله چې عیسی د یایروس کور ته ننوت نو هغه پرته له پطروس، یوحنا، یعقوب او د هغې انجلی د مور او پلاره بل هېچا ته اجازه ورنه کړه چې دننه ورسره لاړ شي. (۵۲) ټولو د هغې انجلی دپاره ژړا او انګولا کوله. خو عیسی وویل: «مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو ویده ده.» (۵۳) هغوی ټولو په هغه پورې وخنډل، ځکه هغوی ښه پوهېدل چې هغه مړه ده. (۵۴) خو عیسی هغه انجلی له لاسه ونيوله او ورته نارې یې کړې: «ای انجلی! راپاڅېره.» (۵۵) هغه بېرته راژوندی شوه او سمدلاسه راپاڅېدله. عیسی هغوی ته امر وکړ چې هغې ته یو څه ورکړئ چې ویې خوري. (۵۶) د هغې مور او پلار ډېر حیران شول، خو عیسی هغوی ته امر وکړ چې د دې

پېښې په هکله چاته څه ونه وايي.

د دولسو رسولانو لېږل

(متي ۵: ۱۰-۱۵ او مرقوس ۷: ۶-۱۳)

۹ (۱) عیسی خپل دولس رسولان راوغوښتل او هغوی ته یې

قدرت او اختیار ورکړ چې پېریان وباسي او د ناروغیو علاج وکړي.

(۲) نو هغوی یې ولېږل چې د خدای پاچاهي اعلان کړي او

ناروغان روغ کړي. (۳) هغوی ته یې وویل: «د سفر دپاره د ځان

سره هېڅ شی مه اخلئ. نه امسا، نه خورجین، نه ډوډی، نه پیسې او

نه اضافي کالي. (۴) کله چې تاسو کوم کور ته ورشئ، نو ترڅو

پورې چې په هغه ښار کې یئ په هماغه کور کې پاتې شئ. (۵) که

چېرې تاسو ته په کوم ځای کې څوک هرکلی ونه وایي، نو هغه ښار

پرېږدئ او د هغه ښار خاورې د خپلو پښو څخه وڅنډئ، ترڅو د

هغوی په خلاف شاهدي وي.» (۶) نو هغوی روان شول، کلي په

کلي گرځېدل او په هرځای کې یې زېری ورکاوه او خلک یې

روغول.

د هیروديس پرېشاني

(متي ۱۴: ۱-۱۲ او مرقوس ۱۴: ۱۴-۲۹)

(۷) کله چې د جلیل والي هیروديس د هغو ټولو کارونو څخه چې

وشول خبر شو نو ډېر پرېشانه شو، ځکه چې ځینو خلکو به ویل

چې یحیی بېرته راژوندی شوی دی. (۸) نورو به ویل چې الیاس

پیغمبر رابنکاره شوی دی او ځینو به ویل چې د پخوانیو پیغمبرانو
خڅه کوم یو راژوندی شوی دی. (۹) خو هیرودیس وویل: «ما په
خپله د یحیی سر پرې کړی دی، نو بیا دا سړی څوک دی چې په
هکله یې داسې شیان اورم؟» هیرودیس کونښن کاوه چې عیسی
ووینی.

پنځو زرو کسانو ته خواړه ورکول

(متی ۱۴:۱۳-۲۱ او مرقوس ۶:۳۰-۴۴ او یوحنا ۶:۱-۱۴)

(۱۰) کله چې رسولان بېرته راغلل، نو کوم کارونه چې هغوی کړي
وو هغه یې عیسی ته بیان کړل. عیسی هغوی د ځان سره واخیستل او
د بیت صیدا په نوم ښار ته یوازې لاړل. (۱۱) خو خلک خبر شول او
ورپسې لاړل. عیسی هغوی ته هرکلی ووايه، د هغوی سره یې د
خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړې او هغو خلکو ته یې شفا
ورکړه چې روغتیا ته یې اړتیا درلودله. (۱۲) کله چې ماژدیگر شو،
نو هغه دولس شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «دا خلک
رخصت کړه چې کلیو او شاوخوا بانډو ته لاړ شي چې ځانونو ته
خواړه او د شپې تېرولو دپاره ځای پیدا کړي. دلته هېڅ شی نشته او
دا ځای د دښتې په شان دی.» (۱۳) خو عیسی هغوی ته وویل:
«تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې ویې خوري.» هغوی وویل:
«مونږ سره یوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان دي، نور هېڅ هم نشته.
ایا تاسو غواړئ چې مونږ خپله لاړ شو او دې ټولو خلکو ته خواړه
واخلو.» (۱۴) (هلته شاوخوا پنځه زره سړي وو.) عیسی خپلو
شاگردانو ته وویل: «هغوی پنځوس پنځوس تنه کښېنوی.» (۱۵)

شاگردانو همداسې وکړل او ټول يې کښېنول. (١٦) عیسی هغه پنځه

ډوډی او دوه ماهیان راواخیستل، پورته اسمان ته يې وکتل او د
خدای شکر يې وویست. بیا هغه ډوډی ماتې کړې او خپلو شاگردانو
ته يې ورکړې چې د خلکو په مخکې يې کېږدي. (١٧) هغوی ټولو
وخوړل او ماړه شول او د ډوډی کومې ټوټې چې پاتې شوې
شاگردانو هغه راټولې کړې او د هغو څخه دولس ټوکری ډکې شوې.

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي ١٦:١٣-١٩ او مرقوس ٨:٢٧-٢٩)

(١٨) یوه ورځ چې عیسی په یو گونبه ځای کې دعا کوله او

شاگردان يې هم هلته وو، د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «خلک څه
وايي چې زه څوک یم؟» (١٩) هغوی په ځواب کې وویل: «ځینې
وايي چې ته تعمید ورکوونکی یحیی یې، ځینې وايي چې الیاس نبي
یې، او نور وايي چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی
دی.» (٢٠) نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ
چې زه څوک یم؟» پطروس په ځواب کې وویل: «ته د خدای مسیح
یې.»

عیسی د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ٢٠:١٦-٢٨ او مرقوس ٨:٣٠-٣٨، ٩:١)

(٢١) بیا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې په دې هکله چاته

څه ونه وایي (٢٢) او ویې ویل: «دا ضروري ده چې د انسان زوی به
ډېر کړاوونه وزغمي او د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت

د عالمانو له خوا به رد کړای شي. هغه به ووژل شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندی شي.» (۲۳) بيا يې هغوی ټولو ته وويل: «که څوک غواړي چې زما د پيروانو څخه اوسي نو بايد د خپل ځان څخه تېر شي، هره ورځ دې خپل صليب راواخلي او په ما پسې دې راځي. (۲۴) ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وساتي هغه به له لاسه ورکړي، خو څوک چې خپل ژوند زما په خاطر له لاسه ورکوي نو وبه يې ساتي. (۲۵) د يو چا دپاره به په دې کې څه گټه وي چې ټوله نړۍ وگټي، خو خپل ځان له لاسه ورکړي يا هغه ته زيان ورسوي؟ (۲۶) که چېرې څوک په ما او يا زما په تعليم شرمېږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل جلال او د پلار او سپېڅلو فريستو د جلال سره راشي، په هغه وشرميږي. (۲۷) زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته ځينې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو يې د خدای پاچاهي نه وي ليدلې.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(متي ۱۷:۱-۸ او مرقوس ۹:۲-۸)

(۲۸) د دې خبرو څخه شاوخوا اته ورځې وروسته عیسی پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره واخیستل او د دعا دپاره یو غره ته وختل. (۲۹) کله چې عیسی دعا کوله، نو څېره یې بدله شوه او کالي یې سپین وځلېدل. (۳۰) ناڅاپه هلته دوه سړي رانېکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې او هغوی موسی او الیاس وو. (۳۱) هغوی په اسماني جلال کې رانېکاره شول او د عیسی سره یې د خدای د هغه مقصد په هکله چې د هغه په مرگ به په اورشلیم کې

پوره شي، خبرې وکړې. (۳۲) په دې وخت کې پطروس او د هغه ملگري په درانه خوب ویده شوي وو، خو کله چې راوینښ شول، نو د عیسی جلال او هغه دوه سړي چې ورسره ولاړ وو، ولیدل. (۳۳) کله چې موسی او الیاس له عیسی څخه تلل، نو پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته یو. راحی چې درې څپمې جوړې کړو، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» خو پطروس نه پوهېده چې څه وايي. (۳۴) هغه لا خبرې کولې چې یوه ورېځ رانېکاره شوه او په هغوی باندې یې سیوری وکړ. کله چې شاگردان په ورېځو کې رالیسار شول، نو ووپرېدل. (۳۵) د ورېځې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما زوی دی چې ما غوره کړی دی، هغه ته غوږ ونیسئ.» (۳۶) کله چې اواز غلی شو، هغوی ولیدل چې عیسی هلته یوازې ؤ. شاگردان غلي پاتې شول او څه چې یې لیدلي وو په هغه وخت کې یې د هغو په هکله چاته څه ونه ویل.

عیسی د یو هلک څخه پېریان وباسي

(متي ۱۷:۱۴-۱۸ او مرقوس ۹:۱۴-۲۷)

(۳۷) بله ورځ کله چې عیسی د خپلو درېو شاگردانو سره د غره

څخه رانېکنه شو، نو ډېر خلک راغلل چې د هغه سره وويني. (۳۸)

ناڅاپه د هغې ډلې څخه یو سړي چیغه کړه: «ای استاذه! زه درته

زاري کوم چې زما زوی ته یو نظر وگوره، هغه زما یوازې زوی دی.

(۳۹) په هغه باندې پېریان راحی او ناڅاپه چیغې ورڅخه وباسي او

داسې ټکانونه ورکوي چې د خولې څخه یې ځگونه روان وي. له

ډېرو ځپلو وروسته یې په سختی سره پرېږدي. (۴۰) ستا شاگردانو ته

مې زاری وکړې چې پېریان ترې وباسي، خو هغوی ونه شو کولای. «
 (۴۱) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او
 بې لارې خلکو! ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم او ترڅو پورې به
 تاسو ته حوصله کوم؟» بیا یې هغه سړي ته وویل: «زوی دې دلته
 راوله.» (۴۲) هلک لا راروان و چې پېریانو هغه په ځمکه راگوزار
 کړ او ویې لړزاوه. عیسی پېریانو ته حکم وکړ چې ترې ووځي او هغه
 هلک یې روغ کړ او هغه یې بېرته خپل پلار ته وسپاره. (۴۳) ټول
 خلک د خدای لویي ته حیران پاتې شول.

عیسی د دوهم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي
 کوي

(متي ۱۷:۲۲-۲۳ او مرقوس ۹:۳۰-۳۲)

په داسې حال کې چې ټول خلک د عیسی دې کارونو ته حیران پاتې
 وو هغه خپلو شاگردانو ته وویل: (۴۴) «زه چې تاسو ته څه وایم
 هغه ته په غور سره غوږ ونیسئ: د انسان زوی به خپلو دښمنانو ته په
 لاس ورکړل شي.» (۴۵) خو شاگردان په دې پوه نه شول چې د دې
 خبرې معنی څه ده. د دې معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه
 چې ورباندې پوه نه شي او هغوی وپېرېدل چې په دې هکله د هغه
 څخه پوښتنه وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ۱۸:۱-۵ او مرقوس ۹:۳۳-۳۷)

(۴۶) بیا د شاگردانو ترمنځ دا بحث پیل شو چې په دوی کې څوک

تر ټولو لوی دی. (۴۷) عیسی پوه شو چې د هغوی په زړونو کې څه
گرځي، نو هغه یو ماشوم راوست او په خپل څنگ کې یې ودراره
(۴۸) او هغوی ته یې وویل: «هرڅوک چې دا ماشوم زما په نوم
قبول کړي، نو زه یې قبول کړی یم او څوک چې ما قبول کړي، نو
هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی یم. ځکه چې په
تاسو ټولو کې تر ټولو کوچنی تر ټولو لوی دی.»

څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی
(مرقوس ۹:۳۸-۴۰)

(۴۹) یوحنا عیسی ته وویل: «استاذه! مونږ یو سړی ولیده چې ستا
په نوم یې پېریان ویستل خو مونږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه
چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه و.» (۵۰) عیسی هغه ته وویل: «هغه
مه منع کوي، ځکه څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو
طرفدار دی.»

د سامرې د یو کلي خلک د عیسی د منلو څخه انکار کوي

(۵۱) کله چې هغه وخت رانژدې شو چې عیسی اسمان ته یووړل
شي، نو په ټینګې ارادې سره اورشلیم ته روان شو. (۵۲) هغه د ځان
څخه مخکې استازي ولېږل. هغوی لاړل او د سامرې یو کلي ته
ورغلل چې د هغه دپاره تیاری ونیسي. (۵۳) خو د هغه کلي خلکو
عیسی قبول نه کړ، ځکه چې دا ښکاره وه چې هغه د اورشلیم خواته
روان و. (۵۴) کله چې د هغه شاگردانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل، نو
هغوی وویل: «استاذه! ایا ته زمونږ څخه غواړې چې ووايو د اسمان

څخه دې اور رانازل شي او دا خلک وسوځوي؟» (٥٥) خو عيسی ورته مخ راواړاوه او هغوی يې ورتل. (٥٦) بيا هغوی بل کلي ته لاړل.

د عيسی څخه د پيروی کولو شرطونه

(متي ١٩:٨-٢٢)

(٥٧) کله چې هغوی په لاره روان وو، يو سړي عيسی ته وويل: «هرچېرته چې ځې زه به درپسې ځم.» (٥٨) عيسی هغه ته وويل: «گيدړان خپل غارونه لري او مرغان ځالي، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» (٥٩) عيسی يو بل سړي ته وويل: «ما پسې راځه.» خو هغه سړي وويل: «بناغليه! اجازه راکړه چې لومړی لاړ شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» (٦٠) عيسی هغه ته وويل: «پرېږده چې مړي خپل مړي بڼځ کړي. ته لاړ شه او د خدای د پاچاهۍ اعلان وکړه.» (٦١) يو بل سړي وويل: «ای بناغليه! زه به تا پسې ځم، خو لومړی اجازه راکړه چې لاړ شم او د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.» (٦٢) عيسی هغه ته وويل: «څوک چې د قلبې کولو په وخت کې شاته ګوري، هغه د خدای د پاچاهۍ وړ نه دی.»

د دوه اويا شاگردانو لېږل

١٠ له هغې وروسته عيسی نور دوه اويا شاگردان وټاکل او هغوی يې دوه دوه تنه د خپل ځان نه مخکې هر ښار او کلي ته چې

غونبتل يې هلته لار شي، ولېرل. (۲) هغوی ته يې وويل: «فصل
 ډېر دی خو مزدوران لږ دي، نو تاسو د فصل د خاوند څخه وغواړئ
 چې د حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېري. (۳) لار
 شی، خو گورئ، زه تاسو لکه د وريو په شان د لېوانو منع ته لېرم.
 (۴) د ځان سره د پيسو کڅوړه يا خورجين او يا خپلی مه وړئ. او
 په لاره کې د چا سره خبرې مه کوئ. (۵) کله چې کوم کور ته
 ننوځئ، نو لومړی داسې ووايئ: «په دې کور کې دې سلامتې وي.»
 (۶) که چېرې هلته کوم سوله خوښوونکی کس وي، نو ستاسو
 سلام به په هغه باندې وي او که نه، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته
 راوگرځي. (۷) په هماغه کور کې پاتې شی او هغوی چې هرڅه
 درکوي ويې خورئ او ويې وڅښئ، ځکه چې مزدور د خپلې
 مزدورۍ حقدار دی. کور په کور مه گرځئ. (۸) کله چې تاسو کوم
 ښار ته ننوځئ او هغوی درته هرکلی ووايي، نو څه چې يې ستاسو په
 مخکې کېښودل هغه وخورئ. (۹) د هغه ځای ناروغان روغ کړئ
 او خلکو ته ووايئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته نژدې شوې ده.
 (۱۰) خو کله چې تاسو کوم ښار ته ورننوځئ او هغوی درته هرکلی
 ونه وايي، نو د هغه ښار کوڅو ته ووځئ او ووايئ: (۱۱) «مونږ به
 ستاسو د ښار خاورې هم چې زمونږ په پښو باندې پرېوتې دي
 وڅنډو او دا به ستاسو په خلاف شاهدي ورکوي. خو په دې پوه شی
 چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده.» (۱۲) زه تاسو ته وایم چې د
 قيامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا دې ښار د خلکو د سزا
 څخه کمه وي.

هغه ښارونه چې خلک یې توبه نه وباسي

(متي ۲۰:۱۱-۲۴)

۱۳) افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! افسوس دې وي په تا ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې، که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به یې ایرې بادولې او توبه به یې ویستلې وای. ۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صیدون او صور د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي! ۱۵) خو ای کپرناحومه! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شې؟ خو ته به دوزخ ته وغورځول شې.»

۱۶) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «څوک چې ستاسو خبرو ته غوږ نیسي، هغوی زما خبرو ته غوږ نیسي. څوک چې تاسې نه مني، هغوی ما نه مني او څوک چې ما نه مني نو هغه څوک نه مني چې زه یې رالېږلی يم.»

د دوه اويا شاگردانو بېرته راستنېدل

۱۷) بیا هغه دوه اويا شاگردان په خوشحالی سره بېرته راستانه شول او ویې ویل: «استاذه! حتی پېریان هم ستا د نوم په یادولو سره زمونږ تابع کیږي.» ۱۸) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ما ولیدل چې شیطان څنګه لکه د برېښنا په شان له اسمانه راوغورځېد. ۱۹) واورئ! ما تاسو ته واک او اختیار درکړی چې ماران او لږمان ترپښو لاندې کړئ او د دښمن ټول قوت مات کړئ. هېڅ شی تاسو ته زیان

نه شي رسولی. (۲۰) خو په دې مه خوشحالیې چې پېريان تاسو ته تابع کيږي، بلکې په دې خوشحاله اوسئ چې ستاسو نومونه په جنت کې ليکل شوي دي.»

د عیسی خوشحالی

(متی ۱۱:۲۵-۲۷، ۱۶:۱۳-۱۷)

(۲۱) په هغه وخت کې عیسی په روح القدس کې خوشحالی وکړه او ویې ویل: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان څښتنه! زه ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هونبیارو خلکو څخه پټې کړې او ناپوهو خلکو ته دې ښکاره کړي دي. هو پلاره، دا ستا رضا وه. (۲۲) زما پلار هرڅه ماته راسپارلي دي. هېڅوک له پلاره پرته زوی نه پېژني او نه څوک پلار بې له زویه پېژني او پرته له هغه چا چې زوی وغواړي ورته ویې ښايي.»

(۲۳) کله چې هغوی یوازې وو، نو عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «بختورې دي هغه سترگې چې هغه څه ویني چې تاسو یې وینئ. (۲۴) زه تاسو ته وایم چې ډېرو پیغمبرانو او پاچاهانو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو یې وینئ، خو ویې نه لیدل او هغه څه واورې چې تاسو یې اورئ، خو هغوی وانه ورېدل.»

د یو نېک سامري مثال

(۲۵) یوه ورځ د شریعت یو عالم راغی او د عیسی څخه یې د ازمېښت دپاره یو سوال وکړ: «استاذه! زه باید څه وکړم چې تلپاتې

ژوندون وگتېم؟» (۲۶) عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «په شریعت کې څه لیکل شوي دي؟ هغه څنگه تعبیروي؟» (۲۷) هغه په ځواب کې وویل: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومي، په خپل ټول روح او خپل ټول قوت او ټول عقل سره مینه کوه او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» (۲۸) عیسی ورته وویل: «تا سم ځواب ورکړ. همداسې کوه، نو ته به ژوندی اوسې.»

(۲۹) خو د دې دپاره چې د شریعت عالم دا وښایي چې هغه په حقه دی، نو د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «زما گاونډی څوک دی؟» (۳۰) عیسی داسې ځواب ورکړ: «په یو وخت کې یو سړی د

اورشلیم څخه اریحا ته روان ؤ چې په لاره کې داړه مارانو ته په لاس ورغی. غلو هغه سړی لوخ کړ، ویې واهه او د مرگ په حالت کې یې پرېښود او لاړل. (۳۱) ناڅاپه یو کاهن په هغه لاره تېرېده، کله یې چې هغه سړی ولیده، نو خپله لاره یې پرېښوده او ورڅخه تېر شو. (۳۲) همدارنگه یو لایوي چې کله هغه ځای ته راوړسېد او هغه سړی یې ولیده، نو هغه هم ترې په بله خوا تېر شو او لاړ. (۳۳)

خو یو سامری چې په هغه لاره تېرېده هغه ته ورغی او کله یې چې هغه سړی ولیده نو زړه یې ورباندې وسوځېد. (۳۴) هغه ته ورغی، ټپونه یې ورته په شرابو ووینځل او تېل یې ورباندې واچول او ټپي یې ورباندې کېښودله. بیا یې هغه په خپل خره باندې سپور کړ او

یوې مسافر خانې ته یې یووړ او هلته یې ورباندې پام کاوه. (۳۵) سبا سهار هغه د سپینو زرو دوه سکې واخیستې او د مسافر خانې خاوند ته یې ورکړې او ورته ویې ویل: «په هغه باندې پام کوه او که نورې پیسې دې ورباندې ولگولې نو کله چې بېرته راغلم هغه به هم

درکړم.» (۳۶) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «اوس څه فکر کوې چې په دې درې واړو کې د هغه سړي چې د داړه مارانو لاس ته ورغلی و، گاونډی څوک دی؟» (۳۷) د شریعت عالم ځواب ورکړ: «هغه څوک چې په هغه باندې یې رحم وکړ.» عیسی ورته وویل: «لاړ شه او ته هم همداسې کوه.»

عیسی د مرتا او مریم سره لیدنه کوي

(۳۸) کله چې عیسی او شاگردان یې په خپله لاره روان شول، هغوی یو کلي ته ورسېدل او هلته یوې ښځې چې مرتا نومېدله عیسی په خپل کور کې مېلمه کړ. (۳۹) هغې د مریم په نوم یوه خور درلودله. هغه راغله او د عیسی پښو ته کښېناستله او د هغه خبرو ته یې غوږ نیولی و. (۴۰) مرتا د ډېرو کارونو له لاسه ستړې او پرېشانه شوه، نو عیسی ته راغله او ورته ویې ویل: «استاذه! ستا دې ته پام نه دی چې ټول کارونه زه کوم او خور مې راسره مرسته نه کوي؟ هغې ته ووايه چې راشي او مرسته راسره وکړي.» (۴۱) عیسی هغې ته په ځواب کې وویل: «مرتتا، مرتتا! ته د ډېرو شیانو دپاره اندېښنه کوي او نارامه یې، (۴۲) خو یوازې یو شی ضروري دی. څه چې مریم خوښ کړي دي هغه ښه دي او دا به له هغې څخه وانخیستل شي.»

عیسی خپلو شاگردانو ته د دعا کولو په هکله تعلیم ورکوي

(متي ۹:۶-۱۳، ۷:۷-۱۱)

۱۱ یوه ورځ عیسی په یو ځای کې دعا کوله. کله چې هغه

خپله دعا خلاصه کړه، نو د شاگردانو څخه یو تن هغه ته وویل: «ای
استاذه! لکه څنگه چې یحیی خپلو شاگردانو ته دعا کول زده کړي
وو، ته یې هم مونږ ته رازده کړه.» ﴿٢﴾ عیسی هغوی ته وویل: «کله
چې تاسو دعا کوئ، نو داسې ووايئ:

«ای اسماني پلاره!

ستا نوم دې پاک وي،

ستا پاچاهي دې راشي.

﴿٣﴾ زمونږ ورځنی رزق هر هره ورځ مونږ ته راکړه.

﴿٤﴾ زمونږ گناهونه وبخښه

ځکه چې مونږ هم هغه خلک بڅښو چې زمونږ سره بدې

کوي

او مونږ په ازمېښت کې مه اچوه.»

﴿٥﴾ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «فرض کړئ که په تاسو کې

یو کس په نیمه شپه د خپل ملگری کور ته ورشي او ورته ووايي:

«ای ملگریه! ماته درې ډوډۍ په پور راکړه.» ﴿٦﴾ زما یو ملگری چې

په سفر کې ؤ زما کور ته راغلی دی او زما سره څه نشته چې د هغه

په مخکې یې کېږدم چې ویې خوري.» ﴿٧﴾ او ستاسو ملگری د کور

له دننه څخه تاسو ته ځواب درکړي: «ما مه نارامه کوه، دروازه اوس

بنده ده او زه او زما بچيان په خپلو بسترو کې پراته يو. زه نه شم
 کولای چې راپاخېرم او تاته کوم څه درکړم. (۸) زه تاسو ته وایم
 که چېرې هغه د ملګرتیا په خاطر راپانڅېږي او ډوډۍ درنه کړي، خو
 بیا هم په دې خاطر چې تاسو په سوال کولو نه شرمېږئ، نو هغه به
 راپاخېږي او هرڅه ته چې اړتیا ولری تاسو ته به یې درکړي. (۹)
 همدارنگه تاسو ته وایم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړل شي،
 ولټوی نو پیدا به یې کړئ، دروازه وټکوی نو درته خلاصه به شي.
 (۱۰) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او
 هرڅوک چې څه ولټوي، نو پیدا به یې کړي او هرڅوک چې دروازه
 وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (۱۱) ایا په تاسو کې داسې پلار
 شته چې زوی یې ورڅخه ماهي وغواړي او هغه د ماهي په ځای
 ورته مار ورکړي؟ (۱۲) یا هغه ورڅخه هګۍ وغواړي او هغه ورته
 لږم ورکړي؟ (۱۳) نو تاسو چې دومره بد خلک یئ، په دې پوهېږئ
 چې خپلو اولادونو ته څنګه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار
 به څومره زیات روح القدس هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه یې
 وغواړي.»

عیسی او د پېریانو مشر بعلزبول

(متي ۱۲:۲۲-۳۰ او مرقوس ۳:۱۴-۲۳)

(۱۴) عیسی د یو سړي څخه ګونګۍ پېری وویست او کله چې هغه
 پېری ووت، نو هغه ګونګي سړي په خبرو پیل وکړ او خلک حیران
 شول. (۱۵) خو ځینو خلکو وویل چې هغه د پېریانو د مشر بعلزبول
 یعنې شیطان په مرسته پېریان وباسي. (۱۶) نورو د ازمېښت په ډول د

عیسیٰ څخه اسماني معجزه وغوښتله. (۱۷) خو عیسیٰ د هغوی په خیالونو پوهېده، نو هغوی ته یې وویل: «په هرې پاچاهۍ کې چې په خپل منځ کې بې اتفاقي رامنځته شي هغه له منځه ځي. په هره کورنۍ کې چې بې اتفاقي رامنځته شي، نو هغه کورنۍ ټوټې ټوټې کیږي. (۱۸) او که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف شي، نو د هغه پاچاهي به څنګه پاتې شي؟ خو بیا هم تاسو وایئ چې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم. (۱۹) که چېرې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (۲۰) خو که چېرې زه د خدای په قدرت سره پېریان وباسم، نو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده.

(۲۱) کله چې یو زورور سړی چې په وسله سمبال وي د خپل کور ساتنه کوي، نو د هغه مال او جایداد به خوندي وي، (۲۲) خو کله چې د هغه څخه کوم زیات زورور سړی په هغه باندې حمله وکړي او هغه ته ماتې ورکړي، نو د هغه څخه به هغه ټوله وسله چې ورباندې ډاډه و، واخلي او کوم شیان چې هغه غلا کړي دي هغه به په خپلو کې سره ووېشي.

(۲۳) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغه یې خواړه واړه کوي.

د پېري بېرته راتلل

(متي ۴۳:۱۲-۴۵)

٢٤) کله چې د یو سړي څخه پېری راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د ارام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پیدا نه کړي، نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم.» ٢٥) نو کله چې بېرته راشي، نو هغه کور جارو شوی او منظم وويني. ٢٦) بیا هغه لاړ شي او تر ځان بد نور اووه پېريان راولي او هغوی ټول راشي، په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. نو د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي.»

رښتینې خوشحالي

٢٧) کله چې عیسی دا خبرې کولې، د خلکو له منځ څخه یوې ښځې په لوړ اواز هغه ته وویل: «بختوره ده هغه ښځه چې ته ورڅخه پیدا شوی یې او تاته یې شیدې درکړې دي.» ٢٨) خو عیسی ځواب ورکړ: «هو، هغه څوک بختور دی چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

د معجزې غوښتنه

(متي ۳۸:۱۲-۴۲)

٢٩) کله چې د عیسی په شاوخوا ډېر خلک راټول شول، هغه داسې وویل: «د دې زمانې خلک څومره بدکاره دي. هغوی معجزه غواړي،

خو یوازېنی معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس پیغمبر معجزه ده. (۲۰) لکه څنگه چې یونس پیغمبر د نینوا د خلکو دپاره یوه نښه وه، نو همداسې به د انسان زوی د دې زمانې د خلکو دپاره یوه نښه وي. (۲۱) د شیا ملکه به د قیامت په ورځ راپاڅیږي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر څخه راغلي وه چې د سلیمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورئ اوس دلته یو څوک شته چې د سلیمان څخه لوی دی. (۲۲) د قیامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وویستله، خو گورئ څوک چې اوس دلته دی هغه د یونس نه ډېر لوی دی.

د بدن خراغ

(متي ۵:۱۵، ۲۲:۶-۲۳)

(۲۳) هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه په یو پټ ځای کې کېږدي او یا یې د یوې کاسې لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې کله خلک راشي، نو رڼا یې وويني. (۲۴) ستا سترگې ستا د بدن دپاره لکه د خراغ په شان دي. کله چې دې سترگې روغې وي نو ټول بدن به دې هم رڼا وي، خو کله چې دې سترگې خرابې وي، نو ستا بدن به هم تیاره وي. (۲۵) نو پام کوه، هسې نه په تا کې چې کومه رڼا ده هغه تیاره وي. (۲۶) که چېرې ستا ټول بدن د روښنایۍ څخه ډک وي او یوه برخه یې هم په تیاره کې نه وي، نو ټول بدن به دې داسې روښانه وي لکه خراغ چې په

خپله رڼا تا روښانه کړي.»

عیسی فریسیان او د شریعت عالمان ملامتوي

(متي ۱: ۲۳-۳۶ او مرقوس ۳۸: ۱۲-۴۰)

۳۷) کله چې عیسی خپلې خبرې خلاصې کړې، نو یو فریسی هغه ته د ډوډۍ دپاره بلنه ورکړه. عیسی د هغه کور ته ورغی او دسترخوان ته کښېناست. ۳۸) کله چې فریسی ولیدل چې عیسی د خوراک څخه مخکې لاسونه ونه وینځل، نو حیران شو. ۳۹) عیسی هغه ته وویل: «تاسو فریسیان د خپلو پیالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ، خو ستاسو زړونه د حرص او بډیو څخه ډک دي. ۴۰) ای کم عقلو خلکو! چا چې باندینی برخه جوړه کړې ده ایا هغه دننی برخه نه ده جوړه کړې؟ ۴۱) خو څه چې ستاسو په پیالو او قابونو کې دي هغه غریبانو ته خیرات ورکړئ، نو بیا به ټول شیان ستاسو دپاره پاک شي.

۴۲) خو ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د وپلني او سپېلني او نورو بوټو لسمه برخه ورکوئ، خو په انصاف کولو او د خدای سره په مینه کولو کې بې پروایي کوئ. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له نظره نه غورځولی.

۴۳) ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو دا خوبنوی چې په کنیسو کې مخکې ځایونه ونیسئ، او دا خوبنوی چې په بازارونو کې دې درته سلامونه واچول شي. ۴۴) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو بې نښو او بې شناختو قبرونو په شان یئ

چې خلک ورباندې گرځي او نه يې پېژني.»

٤٥ د شريعت د عالمانو څخه يو تن عيسى ته په ځواب کې وويل:

«استاذه! کله چې داسې خبرې کوي، نو زموږ هم سپکاوی کوي.»

٤٦ عيسى ځواب ورکړ: «ای د شريعت عالمانو! ستاسو په حال

دې هم افسوس وي. تاسو خلکو ته داسې بارونه ور په شا کوي چې

په سختی سره يې وړي، خو خپله ورته گوتې هم نه وروړئ. ٤٧

ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو پيغمبرانو دپاره زیارتونه

جوړوئ چې ستاسو نیکونو وژلي وو. ٤٨ ستاسو نیکونو چې کوم

کارونه کړي دي تاسو په خپله هغه منئ او تصدیقوئ. هغوی پيغمبران

ووژل او تاسو ورته زیارتونه جوړوئ، ٤٩ له دې امله خدای په

خپل حکمت سره وويل: «زه به هغوی ته پيغمبران او رسولان

ورولېرم. خو هغوی به له دوی څخه ځینې ووژني او نور به

وځوروي.» ٥٠ نو د دې زمانې د خلکو څخه به د هغو پيغمبرانو د

وینو ځواب چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې توی شوي دي وغوښتل

شي. ٥١ د هابیل له وژلو نیولې د زکریا تر وژلو پورې چې د

قربانۍ د ځای او سپېڅلي ځای ترمنځ ووژل شو. هو، زه تاسو ته

وايم چې د دې زمانې خلک به د دې هرڅه دپاره ځواب ورکوي.

٥٢ ای د شريعت عالمانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د

علم د کور د دروازې کيلي اخیستي ده، په خپله هم نه ورننوځئ او

څوک چې ورننوځي هغوی هم نه پرېږدئ.»

٥٣ کله چې عيسى له هغه کوره ووت، د شريعت عالمانو او

فريسيانو د هغه سره ډېر سخت مخالفت پيل کړ او د ډېرو شيانو په

هکله يې ورڅخه سختې پوښتنې کولې. (۵۴) هغوی کوبښښ کاوه چې هغه په خپلو خبرو کې راوښي.

د منافقت په خلاف خبرداری

(متي ۱۰:۲۶-۲۷)

۱۲ (۱) په دې وخت کې په زرگونو خلک راټول شول او دومره زیات وو چې یو بل یې ترپښو لاندې کول، نو عیسی لومړی خپلو شاگردانو ته خبرې پیل کړې: «د فریسیانو د خمیرې یعنې د هغوی د منافقت څخه ځانونه ساتئ. (۲) داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. (۳) نو هرڅه چې تاسو په تیاره کې ویلي هغه به په رڼا ورځ واورېدل شي او هرڅه چې تاسو د تړلو دروازو شاته یو بل ته په غوږ کې پټ پټ ویلي دي هغه به د بامونو څخه په لوړ اواز واورېدل شي.»

د چا نه وو پرېرو

(متي ۱۰:۲۸-۳۱)

(۴) ای زما ملگرو! زه تاسو ته وایم د هغو خلکو څخه مه وو پرېرو چې بدن وژني او له هغې وروسته نور هېڅ نه شي کولای. (۵) خو زه تاسو خبروم چې د چا څخه باید وو پرېرو. له هغه چا څخه وو پرېرو چې د وژلو څخه وروسته دا واک او اختیار لري چې تاسو په دوزخ کې واچوي. هو، زه تاسو ته وایم چې باید د هغه څخه وو پرېرو. (۶) ایا پنځه مرغی په دوه روپۍ نه خرڅېري؟ خو بیا هم

له دوی څخه یوه بې هم خدای نه هېروي. (۷) تر دې پورې چې ستاسو د سر ویبستان هم شمېرل شوي دي. نو هېڅ مه وپېرئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ.»

د خلکو په مخکې د مسیح په هکله اقرار کول

(متي ۱۰:۳۲-۳۳، ۱۲:۳۲، ۱۹:۱۰-۲۰)

(۸) عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی. (۹) خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې د هغه څخه انکار وکړي. (۱۰) هرڅوک چې د انسان د زوی په خلاف کومه خبره وکړي نو هغه به وبخښل شي، خو که څوک د روح القدس په ضد کفر ووايي هغه به ونه بخښل شي. (۱۱) کله چې هغوی تاسې د محاکمې دپاره کنیسو یا والیانو یا واکمنانو ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې د خپل ځان څخه به څنګه دفاع کوئ یا څه به وایئ. (۱۲) ځکه چې په هماغه ساعت به روح القدس تاسو ته وښايي چې څه باید ووايي.»

د یو کم عقل شتمن مثال

(۱۳) د گنې گونې له منځ څخه یو سړي عیسی ته وویل: «استاذه! زما ورور ته ووايه چې زموږ د پلار میراث زما سره ووېشي.» (۱۴)

عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای وروره! زه چا ستاسو ترمنځ قاضي

ټاکلی یم چې ستاسو میراث ووېشم؟» (۱۵) بیا یې خلکو ته وویل: «پام کوئ او خپل ځانونه د هر ډول حرص څخه وساتئ، ځکه چې د انسان ژوند په دې نه جوړېږي چې هغه دې ډېره شتمني ولري.»

(۱۶) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «یو شتمن سړی ؤ چې ځمکه یې لرله او هغې ځمکې بڼه حاصل ورکړ. (۱۷) هغه د خپل ځان سره فکر وکړ او ویې ویل: «څه وکړم؟ ما سره دومره ځای نشته چې خپلې غلې دانې په کې وساتم.» (۱۸) بیا هغه وویل: «اوس پوه شوم چې څه وکړم. زه به خپل ګودامونه وړان کړم او د هغو نه به لوی لوی ګودامونه جوړ کړم او خپلې غلې دانې او نور شیان به په کې ذخیره کړم. (۱۹) بیا به خپل ځان ته ووايم: ای بختور انسانه! تا ډېر زیات بڼه بڼه شیان راټول کړي دي چې د ډېرو کلونو دپاره دې بس دي. اوس ارام ژوند تېروه، خوره، څښه او خوشحاله ګرځه.» (۲۰) خو خدای هغه ته وویل: «ای کم عقله! همدا نن شپه به دې ساه ووځي، نو دا ټول شیان چې تا د خپل ځان دپاره ساتلي دي هغه به د چا شي؟» (۲۱) داسې به د هغو خلکو سره کيږي چې د ځانونو دپاره شتمني راټولوي، خو د خدای په نظر کې به غریب وي.»

په خدای توکل کول

(متی ۲۵: ۶-۳۴)

(۲۲) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «نو تاسو ته وایم چې د خپل ژوند په هکله دا اندېښنه مه کوئ چې څه شی به خورئ او هم د خپل بدن په خاطر چې څه به اغوندئ، (۲۳) ځکه چې ژوند د خوړو څخه او بدن د کالیو څخه ډېر ارزښتناک دی. (۲۴) کارغانو

ته وگورئ. هغوی نه څه کړي او نه څه رېبي، نه د ساتلو دپاره
 ځایونه لري او نه گودامونه، خو خدای ورته روزي رسوي. تاسو د
 مرغانو څخه ډېر زیات ارزښت لرئ. (۲۵) ایا په تاسو کې څوک
 کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر یو ساعت هم زیات
 کړي؟ (۲۶) که چېرې تاسو داسې یو کوچنی کار نه شی کولای، نو
 بیا ولې د نورو شیانو په هکله اندېښنه کوئ؟ (۲۷) ځنگلي گلانو ته
 وگورئ چې څنگه لویېږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځانونو دپاره
 کالي جوړوي. خو تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د خپل
 ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلی او سینگار شوی
 نه و. (۲۸) که چېرې خدای د صحرا واینو ته چې نن دلته دي او سبا
 ته په تنور کې سوځول کېږي داسې ښکلا ورکوي، نو هغه به تاسو ته
 د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ستاسو ایمان ولې دومره کمزوری
 دی؟ (۲۹) نو اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه خورئ او څه به
 څښئ. (۳۰) ځکه چې د دې نړۍ خلک د دې شیانو په هکله
 اندېښنه کوي. خو ستاسو اسماني پلار پوهیږي چې تاسو دې شیانو
 ته اړتیا لرئ. (۳۱) د دې په ځای تاسو خپلو ځانونو ته د خدای
 پاچاهي وغواړئ، نو هغه به تاسو ته دا شیان هم درکړي.

اسماني شتمني

(متي ۱۹: ۶-۲۱)

(۳۲) ای د شاگردانو کوچنی ډلې! مه وپېرئ، ځکه چې ستاسو د
 اسماني پلار دا خوښه ده چې تاسو ته پاچاهي درکړي. (۳۳) هرڅه
 چې لرئ هغه خرڅ کړئ او پیسې یې غریبانو ته ورکړئ. د خپلو

ځانونو دپاره د پيسو داسې كڅوړې تيارې كړئ چې هېڅكله نه زړېږي يعنې په اسمان كې داسې خزانې جوړې كړئ چې هېڅكله نه كمېږي، ځكه چې هېڅ يو غل ورته نژدې كېدای نه شي او نه يې چينجي خوړلی شي. (۳۴) ځكه په هرځای كې چې ستاسو خزانه وي، نو ستاسو زړونه به هم هلته وي.

بېداره نوكران

(۳۵) خپلې ملاگانې وټړئ، د كار دپاره تيار اوسئ او څراغونه مو بل وساتئ. (۳۶) د هغو نوكرانو په شان اوسئ چې خپل بادار ته د واده د مېلمستيا څخه د بېرته راتللو په انتظار وي. كله چې هغه راشي او دروازه وټكوي، نو سمدلاسه يې ورته خلاصه كړي. (۳۷) بختور دي هغه نوكران چې كله يې بادار راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به خپله ملا وټري، هغوی به دسترخوان ته كښېښوي او رابه شي او د هغوی خدمت به وكړي. (۳۸) بختور دي هغه نوكران چې كله يې بادار په نيمه شپه يا حتی سهار وختي راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. (۳۹) خو تاسو بايد په دې پوه شئ چې كه چېرې د كور خاوند پوهېدلی چې غل به كله راځي، نو نه به يې پرېښوده چې د هغه كور ته ورننوځي. (۴۰) نو تاسو هم بايد تيار اوسئ، ځكه چې د انسان زوی به په داسې وخت كې راشي چې تاسو به يې د راتللو انتظار هم نه لرئ.»

وفادار او بې وفا نوکر

(متي ۲۴:۴۵-۵۱)

٤١ پطروس وويل: «ای استاذه! ايا دا مثال يوازي زمونږ دپاره دی او که د ټولو دپاره؟» ٤٢ عیسی ځواب ورکړ: «نو هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار یې د خپلو نوکرانو په سر وټاکي، ترڅو په خپل وخت هغوی ته خپله برخه خواړه ورکړي؟» ٤٣

بختور دی هغه نوکر چې بادار یې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. ٤٤ په رښتیا سره زه وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جایداد مسوولیت هغه ته وسپاري. ٤٥ خو که هغه نوکر د خپل ځان سره ووايي چې بادار به مې دومره زر رانه شي او د نورو ټولو نوکرانو په وهلو ټکولو پیل وکړي، وڅوري، وڅښي او نشې وکړي، ٤٦ نو بادار به یې په داسې ورځ راشي چې هغه به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به په بې ایمانانو کې وشمېرل شي. ٤٧ هغه نوکر چې په دې پوهیږي چې خپل بادار یې ترې څه غواړي، خو بیا هم تیار نه دی چې هغه کار وکړي، نو هغه به سخت ووهل شي. ٤٨ خو هغه نوکر چې په دې نه پوهیږي چې بادار یې څه غواړي او کوم غلط کار وکړي چې د سزا وړ وي، نو لږ به ووهل شي. چاته چې ډېر ورکړل شي، نو ډېر به ورڅخه غوښتل کیږي. څومره ډېر چې چاته سپارل کیږي هماغومره ډېر ورڅخه غوښتل کیږي.»

د عیسی په سبب بېلتون

(متي ۱۰:۳۴-۳۶)

٤٩ عیسی زیاته کړه: «زه د دې دپاره راغلی یم چې په ځمکه اور ولگوم او کاشکې دا اور لا پخوا لگېدلی وای. ٥٠ زه به د یو سخت تعمیرد څخه تېرېږم او ترڅو پورې چې هغه ترسره شوی نه وي، زما زړه به څومره نارامه وي. ٥١ ایا تاسو گومان کوئ چې زه د دې دپاره راغلی یم چې نړۍ ته سوله راولم؟ نه، د سولې دپاره نه بلکې د بې اتفاقی اچولو دپاره راغلی یم. ٥٢ ځکه له دې وروسته چې پنځه تنه په یو کور کې وي سره بېل به شي، درې تنه به د دوه تنو او دوه تنه به د درې تنو په خلاف شي. ٥٣ پلار به د زوی په خلاف شي او زوی به د پلار په خلاف، مور به د لور او لور به د مور په خلاف، خوانبې به د انږور او انږور به د خوانبې په خلاف شي.»

د وخت پېژندل

(متي ۲:۱۶-۳)

٥٤ همدارنگه عیسی خلکو ته وویل: «کله چې تاسو ووينئ چې ورپېڅې د لمر پرېواته له خوا راپورته کېږي، نو سمدلاسه وايئ چې باران به وشي او همداسې کېږي. ٥٥ کله چې باد د جنوب له خوا ولگېږي، نو تاسو وايئ چې سخته گرمي به شي او همداسې کېږي. ٥٦ ای منافقانو! تاسو کولای شئ چې ځمکې او اسمان ته په کتلو سره د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، نو بیا څنگه اوسنۍ زمانه نه شئ پېژندلې؟

د خپل مدعي سره روغه جوړه كول

(متي ۲۵:۵-۲۶)

٥٧ تاسو خپله ولې دا پرېكړه نه شئ كولاى چې كومه لاره سمه ده؟ ٥٨ كله چې له خپل مدعي سره قاضي ته ځئ، نو په لاره كې كوښښ وكړئ چې د هغه سره روغه وكړئ. كه نه، نو هغه به مو قاضي ته راکاږي او قاضي به تاسو پوليس ته وسپاري او په زندان كې به واچول شئ. ٥٩ زه تاسو ته وایم چې تر هغې پورې به له زندان څخه راخلاص نه شئ چې ترڅو پورې مو د خپل پور يوه يوه پيسه نه وي وركړې.»

توبه وباسئ چې تباه نه شئ

١٣ ١ په همدې وخت كې په هغه ځاى كې ځينو حاضرينو عيسى د هغو جليليانو څخه خبر كړ چې پيلا توس هغوى خداى ته د قرباني وړاندې كولو په وخت كې وژلي وو. ٢ عيسى هغوى ته په ځواب كې وويل: «ايا گومان كوى چې دغه جليليان د جليل له نورو ټولو اوسېدونكو څخه ډېر گناهكاران وو چې په دې ډول ووژل شول؟ ٣ نه، زه تاسو ته وایم كه چېرې تاسو توبه ونه باسئ، نو تاسو ټول به د هغوى په شان تباه شئ. ٤ يا هغه اتلس تنه چې په سيلوام كې ورباندې برج راوغورځېده او مړه شول، ايا گومان كوى چې هغوى د هغو نورو ټولو خلكو څخه چې په اورشليم كې اوسېږي ډېر گناهكاران وو؟ ٥ نه، زه تاسو ته وایم كه چېرې توبه ونه باسئ، نو تاسو ټول به د هغوى په شان تباه شئ.»

د بې مېوې انځر د ونې مثال

٦ بيا عيسى هغوى ته دا مثال راوړ: «يو سړي خپل د انگورو په باغ كې د انځر يوه ونه كړلې وه. كله چې راغى چې انځران راټول كړي، هېڅ يې په كې پيدا نه كړل. ٧ نو خپل باغوان ته يې وويل: «گوره، درې كاله كيږي چې راحم او په دې ونه كې مېوه لټوم، خو هېڅ مې په كې پيدا نه كړ. دا ونه ووهه. دې ونې ولې هسې ځاى نيولى دى؟» ٨ خو باغوان ورته ځواب وركړ: «باداره! دا كال يې هم پرېږده، زه به د هغې شاوخوا ځمكه وكينم او سره به ورته واچوم. ٩ كه په راتلونكي فصل كې يې مېوه ونيوله نو ډېره ښه به وي، كه نه نو بيا كولاى شې چې ويې وهې.»

عيسى د سبت په ورځ يوې ښځې ته شفا وركوي

١٠ د سبت په يوه ورځ عيسى په كنيسه كې تعليم وركاوه. ١١ هلته يوه ښځه وه چې اتلس كاله كېدل چې پريانو نيولې وه او هغه يې كمزورې كړې وه. ملا يې ورته داسې كړوپه كړې وه چې بيخي سمه ودرېدلې نه شوه. ١٢ كله چې عيسى هغه ښځه وليدله، نو هغه يې راوغوښتله او ورته ويې ويل: «اى خورې! ته د خپلې ناروغۍ څخه خلاصه شوې.» ١٣ بيا يې خپل لاسونه په هغې باندې كېښودل او هغه سمدلاسه نېغه ودرېدله او د خداى ثنا يې وويله.

١٤ خو د كنيسې مشر د عيسى په دې كار چې د سبت په ورځ يې ناروغ ته شفا وركړې وه، خفه شو او خلكو ته يې وويل: «په هفته كې شپږ ورځې دي چې بايد كار وشي، نو په همدې ورځو كې راځئ

او شفا مومي، خو د سبت په ورځ نه.» (۱۵) خو عیسی هغه ته

ځواب ورکړ: «ای منافقانو! ایا تاسو هر یو د سبت په ورځ خپل غویي یا خرد آخور څخه نه ايله کوی او د اوبو دپاره یې نه بیایي؟

(۱۶) نو دا بڼه د ابراهیم لور ده او اتلس کاله کپري چې د شیطان په بند کې وه. ایا هغه باید د سبت په ورځ د بند څخه ازاده نه شي؟»

(۱۷) د عیسی په دې خبرو د هغه مخالفین خجالته شول، خو خلک د هغه په دې حیرانوونکي کارونو چې کول یې، خوشحاله شول.

د شپږمې د تخم مثال

(متي ۱۳:۳۱-۳۲ او مرقوس ۴:۳۰-۳۲)

(۱۸) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي په شان

ده او هغه د څه شي سره پرتله کړم؟ (۱۹) دا د شپږمې د تخم په شان ده چې یو سړي هغه راواخیست او په خپل پټي کې یې وکړلو.

هغه لوی شو او بوټی ترې جوړ شو او مرغان راغلل او د هغه په

څانگو یې ځالې جوړې کړې.»

د خمیرې مثال

(متي ۱۳:۳۳)

(۲۰) عیسی یوځل بیا پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي

سره پرتله کړم؟ (۲۱) دا د هغې خمیرې په شان ده چې یوه بڼه

هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې ګډه کړي، ترڅو هغه ټول

خمیره شي.»

د تنگې دروازې مثال

(متي ۷:۱۳-۲۱، ۱۴-۲۳)

﴿۲۲﴾ عیسی اورشليم ته روان ؤ او په لاره يې په ښارونو او کلیو کې خلکو ته تعليم ورکاوه. ﴿۲۳﴾ يو چا ورڅخه پوښتنه وکړه: «استاذه! ايا يوازې لږ خلک به خلاصون ومومي؟» عیسی ځواب ورکړ: ﴿۲۴﴾ «زیات کونښن وکړی چې له تنگې دروازې څخه وردننه شی، ځکه زه تاسو ته وایم چې ډېر خلک به د ننوتلو هڅه وکړي، خو وبه نه شي کړای. ﴿۲۵﴾ کله چې یو ځل د کور خاوند راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، نو تاسو به دباندې پاتې شئ او دروازه به ټکوی او وایئ به چې ای ښاغلیه! دروازه خلاصه کړه. خو هغه به ځواب درکړي چې زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. ﴿۲۶﴾ نو بیا به تاسو وایئ: «مونږ تا سره په یو دسترخوان خوړلې او څښلې او تا زمونږ په کوڅو کې تعليم ورکاوه.» ﴿۲۷﴾ خو هغه به بیا درته ووايي: «زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. ای بدکارانو! زما د مخې نه لېرې شئ.» ﴿۲۸﴾ کله چې تاسو ووينئ چې ابراهیم، اسحاق، یعقوب او ټول پیغمبران د خدای په پاچاهۍ کې دي خو تاسو ورڅخه شړل شوي یئ، نو بیا به ژاړئ او خپل غاښونه به چيچئ. ﴿۲۹﴾ خلک به د ختیځ او لوېدیځ او شمال او جنوب څخه راشي او د خدای د پاچاهۍ په مېلمستیا کې به کښېني. ﴿۳۰﴾ څوک چې اوس وروستي دي، هغوی به اول شي او څوک چې اول وي هغوی به وروستي شي.»

د اورشليم دپاره د عيسى خفگان

(متي ۲۳:۳۷-۳۹)

﴿۳۱﴾ په هماغه وخت کې يو خو فریسيان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «دا ځای پرېږده او کوم بل ځای ته لاړ شه، ځکه چې هیروډیس غواړي تا ووژني.» ﴿۳۲﴾ عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شئ او هغه گیدر ته ووايئ چې زه نن او سبا پېریان وباسم او خلک روغوم او په درېمه ورځ به خپل کار پای ته ورسوم.» ﴿۳۳﴾ په هر حال، زه باید نن او سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه چې دا ناشونې ده چې یو پیغمبر دې د اورشليم څخه پرته په بل ځای کې ووژل شي.

﴿۳۴﴾ ای اورشليمه! ای اورشليمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کېږي، هغه سنگساروي. ما څو څو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راتول کړم لکه چرگه چې خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې راتولوي، خو تا ونه غوښتل. ﴿۳۵﴾ گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کېږي. زه تاسو ته وایم چې نور به ما تر هغې ونه وینئ ترڅو هغه وخت راشي چې دا ووايئ:

«مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

عيسى يو ناروغ سړي ته شفا ورکوي

۱) د سبت په يوه ورځ عیسی د ډوډی خوړلو دپاره د

فریسیانو د ډلې د یو مشر کور ته لاړ او هلته خلکو په ځیر هغه ته

کتل. ۲) هلته عیسی ته مخامخ یو سړی ولاړ ؤ چې د پرسوب په

ناروغی اخته ؤ. ۳) عیسی د شریعت د عالمانو او فریسیانو څخه

پوښتنه وکړه: «ایا د سبت په ورځ د ناروغانو روغول روا دي که نه؟»

۴) خو هغوی غلي پاتې شول. نو عیسی هغه سړی له لاسه ونيوه،

هغه یې روغ کړ او رخصت یې کړ. ۵) بیا عیسی د هغوی څخه

پوښتنه وکړه: «که چېرې د سبت په ورځ په تاسو کې د کوم چا زوی

یا غویي په څاه کې ولویږي، نو ایا هغه به یې سمدلاسه راونه

باسي؟» ۶) خو د هغوی سره د دې خبرې ځواب نه ؤ.

عاجزي او مېلمه پالنه

۷) کله چې عیسی ولیدل چې ځینو مېلمنو کوبښن کاوه د ځانونو

دپاره تر ټولو لوړ ځایونه ونیسي، نو هغوی ته یې دا مثال راوړ: ۸)

«کله چې څوک تاسو ته د واده د مېلمستیا دپاره بلنه درکړي نو د

مجلس په سر کې مه کښېنئ، ځکه کېدای شي چې ستاسو څخه کوم

بل ډېر مهم سړی رابلل شوی وي، ۹) او ستاسو کوربه چې تاسو

دواړه یې رابللي یئ راشي او درته ووايي: «خپل ځای دې سړي ته

پرېږده.» نو بیا به وشرمېږي او مجبوره به شي چې تر ټولو وروستني

ځای کې کښېنې. ۱۰) خو کله چې د چا مېلمه شي، نو لاړ شه او تر

ټولو وروستني ځای کې کښېنه، ترڅو کله چې کوربه راشي او درته

ووايي: «ای زما ملگریه! پاس کښېنئ.» په دې به د نورو ټولو مېلمنو

په مخکې ستا عزت وشي، ۱۱) ځکه څوک چې خپل ځان لوی

گڼي، هغه به خوار شي او څوک چې خپل ځان عاجز کړي، هغه به سرلوړی شي.»

۱۲) بيا عیسی خپل کوربه ته وویل: «کله چې د غرمې یا د ماښام

ډوډی دپاره څوک راغواړي، نو خپلو ملگرو یا خپلو ورونو یا خپلوانو یا خپلو شتمنو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه، ځکه چې هغوی به هم بېرته تاته بلنه درکړي او په دې ډول به ستا بدل پوره کړي.

۱۳) خو کله چې مېلمستیا ورکوي، نو غریبانو، شلانو، گودانو او

ږندو ته بلنه ورکړه. ۱۴) نو ته به بختور یې، ځکه چې هغوی ستا

بدل نه شي پوره کولای. خو د قیامت په ورځ به خدای تاته د نېکانو سره اجر درکړي.»

د لویې مېلمستیا مثال

(متي ۱: ۲۲-۱۰)

۱۵) کله چې د حاضر و خلکو څخه یو تن چې په دسترخوان

ورسره ناست و دا واورېدل، نو عیسی ته یې وویل: «بختور دي هغه خلک چې د خدای په پاچاهۍ کې به په مېلمستیا کې کښېني.»

۱۶) عیسی هغه ته وویل: «یو سړي یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او

ډېر خلک یې راوبلل. ۱۷) کله چې د ډوډی وخت شو، نو خپل

نوکر یې مېلمنو پسې ولېږه چې ورته ووايي: «راشئ، هرڅه تیار دي.»

۱۸) خو هغوی ټولو بهانې پیل کړې. لومړني وویل: «ما لږه ځمکه

اخیستې ده، باید لاړ شم او هغه ووينم. مهرباني وکړه زما عذر ومنه.»

۱۹) بل وویل: «ما پنځه جوړې غویان اخیستي دي او روان یم چې

هغه امتحان کړم، مهرباني وکړه زما عذر ومنه. ﴿٢٠﴾ او بل يې وويل:

«ما نوی واده کړی دی، نو له دې امله نه شم درتल्ली. ﴿٢١﴾ نوکر
 بېرته راغی او خپل بادار ته يې دا هرڅه وويل. بادار ډېر په قهر شو
 او خپل نوکر ته يې وويل: «زر زر د ښار لارو او کوڅو ته ووځه او
 غریبان، شلان، رانده او ګوډان راوله. ﴿٢٢﴾ کله چې نوکر بېرته
 راستون شو، نو ويې ويل: «باداره! ستاسو امر په ځای شو، خو بياهم
 د نورو خلکو دپاره ځای شته. ﴿٢٣﴾ بيا بادار خپل نوکر ته وويل:
 «د ښار څخه دباندي سرکونو او کوڅو ته ووځه او خلک په زوره
 راوله، ترڅو زما کور ډک شي. ﴿٢٤﴾ زه تاسو ته وایم چې د هغو
 خلکو څخه چې لومړی مې ورته بلنه ورکړې وه هېڅوک به هم زما
 د دې مېلمستيا خوند ونه څکي.»

د مسیح د شاگردۍ بیه

(متی ٣٧: ١٠-٣٨)

﴿٢٥﴾ یوځل چې د خلکو یوه لویه ډله د عیسی سره روانه وه، عیسی
 هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ويل: ﴿٢٦﴾ «که څوک ماته راځي
 او هغه د خپل مور، پلار، خپلې ښځې او اولادونو، خویندو او ورونو
 او حتی د خپل ځان څخه هم زما سره زیاته مینه ونه کړي، هغه نه
 شي کولای چې زما شاگرد شي. ﴿٢٧﴾ که چېرې څوک خپل صلیب
 راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما شاگرد کېدای نه شي.

﴿٢٨﴾ فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک غواړي یو برج جوړ

کړي، ایا هغه به لومړی نه کښېني چې لگښت یې وسنجوي، ترڅو

وويني چې د هغه سره دومره پيسې شته چې هغه ورباندې سرته ورسوي يا نه؟ (۲۹) که نه، نو بنياد به يې کېږدي، خو وبه نه شي کولای چې سرته يې ورسوي، نو هرڅوک چې هغه وگوري ورپورې وبه خاندي. (۳۰) هغوی به وايي چې دې سړي د ودانۍ کار پيل کړ، خو ويې نه شو کولای چې سرته يې ورسوي. (۳۱) يا کوم داسې پاچا به وي چې د بل پاچا سره د جگړې دپاره ځي او پرته له دې چې لومړی کښېني او فکر وکړي چې ايا د خپل لسو زرو عسکرو سره به وکولای شي د هغه بل پاچا سره چې شل زره لښکر لري، وجنگيږي؟ (۳۲) که چېرې هغه ونه شي کولای، نو مخکې له دې چې دښمن ورته راورسيږي، هغه به استازي ولېږي او د سولې د شرطونو په هکله به ورڅخه غوښتنه وکړي. (۳۳) په همدې ډول په تاسو کې هېڅوک تر هغې زما شاگرد کېدای نه شي، ترڅو هر څه چې لري د هغو ټولو څخه تېر نه شي.

د بې خونده مالگې مثال

(متي ۵:۱۳ او مرقوس ۹:۵۰)

(۳۴) مالگه بڼه شی دی، خو که په خپله مالگه بې خونده شي، نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پيدا کړي؟ (۳۵) د هغې څخه نور نه د ځمکې دپاره او نه د سړې دپاره کار اخيستل کېږي او خلک هغه لېرې غورځوي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د ورک شوي پسه مثال

۱۵

په دې وخت کې ډېر ماليه ټولوونکي او گناهکاران

عيسى ته ورنژدې شول چې د هغه خبرې واورې. (۲) خو فريسيانو

او د شريعت عالمانو په خپلو کې په گورېدلو پيل وکړ او ويل يې: «دا

سړى د گناهکارانو سره ناسته ولاړه کوي او حتى د هغوى سره

يوځاى ډوډى خوري.» (۳) نو عيسى هغوى ته دا مثال راوړ: (۴)

«که چېرې په تاسو کې څوک سل پسونه ولري او يو پسه ورڅخه

ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ايا هغه به هغه نهه نوي پسونه په

دښته کې پرېنژدي او د هغه ورک پسه پسې به لاړ نه شي، ترڅو هغه

پيدا کړي؟ (۵) کله چې هغه راپيدا کړي، نو په خوشحالي سره به

يې خپلو اوږو ته پورته کړي. (۶) او کله چې کور ته راشي، خپل

ټول ملگري او گاونډيان به سره راټول کړي او هغوى ته به ووايي:

«زما سره په دې خوشحالي کې شريک شئ، ځکه چې خپل ورک

شوى پسه مې وموند.» (۷) زه تاسو ته وایم چې په همدې ډول کله

چې يو گناهکار توبه وباسي، نو په جنت کې به د هغه دپاره د نهه

نوي نېکانو په پرتله چې توبې ته اړتيا نه لري، ډېره خوشحالي وي.»

د ورکې شوې سکې مثال

(۸) عيسى زياته کړه: «فرض کړئ د يوې بڼڅې سره د سپينو زرو

لس سکې وي او يوه ترې ورکه شي. ايا هغه به څراغ بل نه کړي،

خپل کور به جارو نه کړي او ټول ځايونه به ونه لټوي، ترڅو هغه

راپيدا کړي؟ (۹) کله چې هغه راپيدا کړي، نو خپل ملگري او

گاونډيان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره خوشحالي وکړئ، ځکه چې ما خپله ورکه شوې سکه راپیدا کړه.»
١٠ په همدې ډول زه تاسو ته وایم کله چې یو گناهکار توبه وباسي، نو د خدای فرښتې به د هغه دپاره خوشحالي کوي.»

د ورک شوي زوی مثال

١١ بیا عیسی وویل: «یو سړي دوه زامن لرل. ١٢ کشر زوی یې خپل پلار ته وویل: «پلاره! ماته مې خپله برخه جایداد راکړه.» نو هغه سړي خپل جایداد د خپلو دواړو زامنو ترمنځ ووېشه. ١٣ خو ورځې وروسته کشر زوی خپله برخه جایداد خرڅ کړ او پیسې یې واخیستلې او یو لېرې وطن ته لاړ او خپلې پیسې یې هلته په عیاشۍ کې بېخایه برباد کړلې. ١٤ کله چې هغه خپل هرڅه مصرف کړل، په هغه وطن کې سخته قحطي راغله او هغه محتاج شو. ١٥ نو هغه لاړ او د هغه وطن د یو سړي سره نوکر شو او هغه سړي هغه خپلو پتیو ته ولېږه چې خوگان وساتي. ١٦ هغه په دې ارمان و چې خپله گېډه په هغو خوړو باندې مړه کړي چې خوگانو به خوړل، خو هېچا هغه ته څه نه ورکول. ١٧ په پای کې د هغه عقل سر ته راغی او ویې ویل: «زما د پلار مزدوران دومره زیات خواړه لري چې ورڅخه پاتې کیږي او زه دلته د لوږې له لاسه مړ کېږم. ١٨ زه به لاړ شم او خپل پلار ته به ورشم او ورته به ووايم چې پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. ١٩ زه نور د دې وړ نه یم چې ته راته خپل زوی ووايي. ما هم یو له خپلو مزدورانو څخه وشمېره.» ٢٠ نو هغه پاڅېد او د خپل پلار کور ته روان شو. هغه لا

کور ته نه ؤ رسېدلی چې پلار یې هغه د لېرې نه ولیده، زړه یې ورباندې وسوځېده او په منډه منډه د خپل زوی خواته ورغی. هغه یې په غېږ کې ونیوه او ښکل یې کړ. (۲۱) زوی یې وویل: «پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. زه نور د دې وړ نه یم چې ستا زوی وگڼل شم.» (۲۲) خو پلار یې خپلو نوکرانو ته وویل: «زر شی. تر ټولو ښه چینه راوړئ او هغه ته یې واغوندئ. گوته ورته په لاس کړئ او خپلې ورته په پښو کړئ.» (۲۳) یو چاغ خوسی راولی او حلال یې کړئ او راحی چې مېله جوړه کړو او خوشحالی وکړو. (۲۴) ځکه چې زما دا زوی مړ شوی ؤ او بېرته راژوندی شوی دی. هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پیدا شوی دی.» نو هغوی جشن پیل کړ.

(۲۵) خو د هغه مشر زوی په دې وخت کې په پټي کې ؤ. کله چې راغی او کور ته رانژدې شو، نو د ساز او نڅا اواز یې واورېد. (۲۶) نو یو نوکر یې راوغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه: «دا څه دي؟» (۲۷) نوکر ځواب ورکړ: «ستا ورور راغلی دی او پلار دې یو چاغ خوسی حلال کړی دی، ځکه چې هغه روغ رمټ بېرته راغلی دی.» (۲۸) خو مشر ورور دومره په قهر شو چې نه یې غوښتل کور ته ننوځي. پلار یې دباندې راووت او هغه ته یې زاري وکړه چې کور ته ننوځي. (۲۹) خو هغه خپل پلار ته په ځواب کې وویل: «گوره، کلونه کلونه کيږي چې ما لکه د غلام په شان ستا خدمت کړی دی او هېڅکله مې ستا د امر څخه سرغړونه نه ده کړې. خو ماته دې یو سپرلی هم نه دی راکړی چې خپلو ملگرو ته مې مېلمستیا ورکړې وای.» (۳۰) خو دې زوی دې خپل ټول جايداد په فاحشو باندې برباد کړ او کله چې بېرته کور ته راغی، نو تا ورته چاغ خوسی حلال کړ.» (۳۱) پلار یې

ورته وويل: «زما زويه! ته تل زما سره يې او زه چې هرڅه لرم هغه ستا دي. (۳۲) خو اوس بايد جشن ونيسو او خوشحالي وكړو، ځكه چې ستا دا ورور مړ شوی ؤ، خو اوس بېرته راژوندي شوی دی. هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پيدا شوی دی.»

د ځيرک ناظر مثال

۱۶ (۱) عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «يو شتمن سړي يو ناظر درلود. دا سړی خبر شو چې ناظر د هغه شتمني بېخايه لگوي. (۲) نو هغه يې راوغوښت او ورته وپې ويل: «دا څه دي چې ستا په هکله يې اورم؟ څه چې دې اخیستي او څه چې دې لگولي دي د هغو حساب راکړه، ځکه چې ته نور نه شي کولای زما ناظر اوسې.» (۳) ناظر له ځان سره وويل: «زما بادار ما د خپل کار څخه شړي، نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې لاړ شم او چېرته لښتي وکينم او په خير غوښتلو هم شرمېرم. (۴) اوس پوه شوم چې څه وکړم. کله چې ما د دندې څخه لېرې کړي، نو زه بايد ملگري ولرم چې ماته په خپلو کورونو کې ځای راکړي.» (۵) نو د خپل بادار هر يو پوروړی يې راوغوښت. لومړي ته يې وويل: «زما د بادار څومره پوروړی يې؟» (۶) هغه ځواب ورکړ: «سل پيماني د زيتونو تېل.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله، زر کښېنه او د هغې په ځای پنځوس وليکه.» (۷) بيا يې بل ته وويل: «ته څومره پوروړی يې؟» هغه ځواب ورکړ: «سل جواله غنم.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله او د هغې په ځای اتيا وليکه.» (۸) نو بادار يې هغه بې ايمانه ناظر وستايه، په دې خاطر چې هغه په ځيرکۍ سره

داسې کار وکړ، ځکه چې د دې نړۍ خلک په خپلو کې په راکړه ورکړه کې د ایماندارانو نه ډېر ځیرک دي.»

٩ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په خپلې دنیاوي شتمنۍ د نورو سره مرسته وکړئ چې خپلو ځانونو ته ملګري پیدا کړئ، نو کله چې هغه شتمني خلاصه شي تاسو به په تلپاتې کورونو کې ځای درکړل شي. ١٠ څوک چې په لږو شیانو کې صادق وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق وي او څوک چې په لږو شیانو کې صادق نه وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق نه وي. ١١ که چېرې په دنیاوي شتمنۍ باندې په تاسو اعتبار ونه شي، نو په اصلي شتمنۍ به څوک په تاسو اعتبار وکړي؟ ١٢ که چېرې تاسو د نورو خلکو د شتمنۍ په اړه صادق ونه اوسئ، نو څوک به تاسو ته هغه شتمني چې ستاسو به وي، درکړي؟ ١٣ هېڅ غلام نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې داسې غلام به د یو څخه کرکه کوي او د بل سره به مینه او یا دا چې یو ته به وفادار وي او بل ته به په سپکه سترګه ګوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندګي وکړئ او هم د پیسو بندګي وکړئ.»

شریعت او د خدای پاچاهي

(متي ١١:١٢-١٣، ٣١:٥-٣٢ او مرقوس ١١:١٠-١٢)

١٤ فریسیانو چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی باندې یې ملنډې ووهلې، ځکه چې هغوی د پیسو سره مینه لرله. ١٥ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو داسې خلک یئ چې خپل ځانونه د نورو په مخکې عادلان ښکاره کوئ، خو خدای ستاسو زړونه ښه پېژني. ځکه کوم

شيان چې د انسانانو په نظر کې ډېر ارزښت لري، خدای هغه بد گڼي.

١٦ د يحيى تر راتللو پورې خلکو د تورات او د پيغمبرانو په ليکنو عمل کاوه. له هغې وروسته د خدای د پاچاهۍ زېږی خپور شو او هرڅوک زيات کوبښن کوي چې هغې ته وردننه شي. ١٧ د ځمکې او اسمان له منځه تلل اسانه دي، له دې نه چې د شريعت يو ټکی هم له منځه لاړ شي.

١٨ هرڅوک چې خپله بڼه طلاقه کړي او د بلې بڼې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي او هرڅوک چې د طلاقې شوې بڼې سره واده وکړي، هغه هم زنا کوي.»

د شتمن سړي او ايلعازر مثال

١٩ عيسى وويل: «يو شتمن سړی ؤ چې هره ورځ به يې تر ټولو قيمتي کالي اغوستل او په عيش او عشرت کې يې ژوند تېراوه. ٢٠ د هغه د دروازې په مخکې به يو سوالگر چې ايلعازر نومېده او بدن يې له ټپونو څخه ډک ؤ، پروت ؤ ٢١ او په دې تمه به ؤ چې د هغه شتمن سړي د دسترخوان څخه په پاتې شويو ټوټو باندې ځان مور کړي. حتی سپي به راتلل او د هغه ټپونه به يې خټل.

٢٢ داسې وشول چې هغه غريب سړی مړ شو او فرښتو هغه د ابراهيم څنگ ته يووړ. بيا هغه شتمن سړی هم مړ شو او خاورو ته وسپارل شو. ٢٣ هغه د مړو دنيا ته لاړ او هلته ډېر په عذاب ؤ. هغه چې پورته وکتل د لېرې نه يې ابراهيم وليده چې ايلعازر يې په

خواکې و. ﴿٢٤﴾ بیا هغه چيغې کړې او وېي ويل: «ای زما نیکه

ابراهیمه! په ما رحم وکړه او ایلعازر راولپړه چې خپله ګوته په اوبو کې لمده کړي او زما ژبه پرې یخه کړي، ځکه چې زه په دې اور کې ډېر په عذاب یم.» ﴿٢٥﴾ خو ابراهیم وویل: «زویه! در په یاد کړه، تا

په خپل ژوند کې ټول بڼه شیان ترلاسه کړل او ټول بد شیان د ایلعازر په نصیب کې وو. خو اوس هغه دلته ارام دی او ته په عذاب

کې یې. ﴿٢٦﴾ برسېره پردې، زمونږ او ستاسو په منځ کې یوه لویه کنده شته چې له هغې څخه نه څوک درپورې وتلی شي او نه څوک ترې راپورې وتلی شي.» ﴿٢٧﴾ هغه شتمن سړي وویل: «ای زما پلاره

ابراهیمه! زه تاته زاری کوم چې ایلعازر زما د پلار کور ته ولپړه، ﴿٢٨﴾ ځکه چې زه پنځه وروڼه لرم. پرېږده چې هغه لار شي او هغوی خبر کړي، هسې نه چې هغوی هم دې د عذاب ځای ته راشي.» ﴿٢٩﴾

ابراهیم وویل: «د هغوی سره د موسی او نورو پیغمبرانو لیکنې شته، نو باید د هغوی خبرو ته غوږ ونیسي او عمل پرې وکړي.» ﴿٣٠﴾

شتمن سړي ځواب ورکړ: «نه، ای زما نیکه ابراهیمه! خو که له مږو څخه څوک هغوی ته ورشي، نو هغوی به توبه وباسي.» ﴿٣١﴾ خو

ابراهیم ورته وویل: «که چېرې هغوی د موسی او نورو پیغمبرانو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو که د مږو څخه هم څوک راپاڅیږي، هغوی به قانع نه شي.» ﴿٣٢﴾

د وسوسه کولو او بڅښنې په هکله تعلیم

(متي ١٨:٦-٧، ٢٢ او مرقوس ٩:٤٢)

١٧ ﴿١﴾ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هر څوک وسوسه

کیري چې گناه وکړي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د وسوسې سبب کیري. (۲) د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندې پل ورته په غاړه کې واچول شي او بحیرې ته وغورځول شي، له دې نه چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارولو سبب شي. (۳) پام کوئ! که چېرې ورور دې درسره بدې وکړي، نو هغه ورته او که توبه وباسي، نو ویې بڅښه. (۴) او که هغه د ورځې اووه ځلې درسره بدې وکړي او هر ځل راشي او درته ووايي چې زما توبه ده، نو هغه وبڅښه.»

قوي ایمان

(۵) رسولانو عیسی ته وویل: «زمونږ ایمان قوي کړه.» (۶) عیسی وویل: «که چېرې تاسو د شپږمو د دانې په اندازه ایمان لرئ، نو تاسو کولای شول د توت دې ونې ته ووايئ چې له بېخه راووځه او په بحیرې کې راشنه شه. نو هغې به ستاسو خبره منلې وای.»

د یو نوکر وظیفه

(۷) فرض کړئ په تاسو کې کوم څوک نوکر لري چې قلبه کوي یا پسونه ساتي. کله چې هغه د پټي نه راشي ایا بادار به ورته ووايي چې زر راشه، کښېنه او ډوډۍ وخوره؟ (۸) هېڅکله نه! د دې په ځای به هغه ته ووايي: «ماته د ماښام ډوډۍ تیاره کړه، ملا دې وټره او ترڅو پورې چې زه ډوډۍ خورم زما خدمت کوه، له هغې وروسته کولای شې چې خپله ډوډۍ وخورې.» (۹) ایا بادار به د هغه نوکر څخه چې د هغه امر یې په ځای کړی دی، مننه وکړي؟ (۱۰) او په

همدې ډول کله چې تاسو هم خپل ټول کارونه چې درته حکم شوی دی سرته ورسوئ، نو ووايئ: «مونږ نوکران د شاباسي وړ نه یو، مونږ یوازې خپله وظیفه سرته رسولې ده.»

عیسی لسو جذامیانو ته شفا ورکوي

۱۱) کله چې عیسی اورشلیم ته تللو، نو د جلیل او سامرې ترمنځ په پوله تېر شو. ۱۲) هغه یو کلي ته د ننوتلو په وخت کې د لسو تنو سره چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، مخامخ شو. هغوی لېرې ودرېدل ۱۳) او په لوړ اواز یې نارې کړې: «ای عیسی باداره! په مونږ رحم وکړه.» ۱۴) عیسی هغوی ته وکتل او ورته وایي: «لاږ شی او خپل ځانونه کاهنانو ته وښايئ.» څنگه چې هغوی روان شول، نو پاک او روغ شول. ۱۵) کله چې په هغوی کې یو تن ولیدل چې روغ شوی دی، نو بېرته راوگرځېد او په لوړ اواز یې د خدای ثنا وویل. ۱۶) هغه د عیسی په پښو کې پرېوت او د هغه څخه یې مننه وکړه. دا سړی یو سامری ؤ. ۱۷) عیسی وویل: «ایا ټول لس تنه پاک او روغ نه شول؟ نو بیا هغه نور نهه تنه چېرته دي؟» ۱۸) ایا له دې پردي سړي پرته بل څوک نه ؤ چې بېرته راغلی وای او د خدای ثنا یې ویلې وای؟» ۱۹) عیسی هغه سړي ته وویل: «پاڅېره او لاږ شه، خپل ایمان ته روغ کړې.»

د خدای د پاچاهۍ راتگ

(متی ۲۳: ۲۴-۲۸، ۳۷-۴۱)

۲۰) ځینو فریسیانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه چې د خدای

پاچاهي به کله راشي. عیسی خُواب ورکړ: «د خدای پاچاهي په داسې ډول نه راځي چې هغه ولیدل شي. (۲۱) نه به هم څوک ووايي چې گورئ، دلته ده! یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کې د خدای پاچاهي ستاسو په منځ کې ده.»

(۲۲) بیا یې شاگردانو ته وویل: «داسې وخت به راشي چې تاسو به په دې ارمان یئ چې هغه ورځ وگورئ چې د انسان زوی پاچاهي کوي، خو وبه یې نه وینی. (۲۳) خلک به تاسو ته ووايي چې وگورئ دلته دی یا وگورئ هلته دی. خو تاسو هغوی پسې مه ځئ. (۲۴) ځکه په کومه ورځ چې د انسان زوی راځي د هغې برېښنا په شان به وي چې د اسمان له یو سر څخه تر بله سره پورې ځلیږي. (۲۵) خو لومړی باید هغه ډېر کړاوونه وزغمي او د دې زمانې د خلکو له خوا به رد شي. (۲۶) لکه څنګه چې د نوح په زمانه کې شوي وو، همداسې به د انسان د زوی په زمانه کې هم وشي. (۲۷) خلکو تر هغې ورځې پورې خوړل، څښل او ودونه به یې کول، ترڅو چې نوح کشتی ته ننوت او سېلاب راغی او ټول یې تباه کړل. (۲۸) د لوط په زمانه کې همداسې شوي وو چې هغوی به خوړل، څښل، اخیستل او خرڅول، کړنه یې کوله او ودانۍ به یې جوړولې. (۲۹) خو په هغه ورځ چې لوط د سدوم څخه لاړ، نو د اسمان څخه اور او د ګوګړو باران راواوړېد او هغوی ټول یې تباه کړل. (۳۰) په هغه ورځ چې د انسان زوی رانېکاره شي، نو همداسې به وشي.

(۳۱) په هغه ورځ څوک چې د بام په سر وي او سامان یې په کوټه کې وي، نو هغه دې د خپل سامان د وړلو دپاره رانېکته نه شي. همدارنګه څوک چې په پټي کې وي، نو خپل کور ته دې ته بېرته لاړ

نه شي. (۳۲) د لوط بښځه در په ياد کړئ چې د هغې سره څه و شول. (۳۳) هرڅوک چې د خپل ځان د ساتلو کونښن وکړي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې خپل ځان له لاسه ورکړي، نو هغه به يې وژغوري. (۳۴) زه تاسو ته وایم، په هغه شپه که چېرې دوه تنه په يو کټ کې پراته وي، يو به يې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۵) د دوو بښځو څخه چې يوځای سره ميچن کوي، يوه به يې بوتلل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۶) که چېرې دوه سړي په پټي کې وي، نو يو به يې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۷) شاگردانو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «چېرته، ای استاذه؟» عیسی په ځواب کې وويل: «چېرته چې مرداره وي، هلته تپوسان راټولېږي.»

د يوې کونډې او قاضي مثال

۱۸ (۱) عیسی خپلو شاگردانو ته دا مثال راوړ چې هغوی ته وروښايي چې تل بايد دعا وکړي او هېڅکله ناهيلي نه شي. (۲) هغه وويل: «په يو ښار کې يو قاضي ؤ چې نه له خدايه وپرېده او نه يې د خلکو پروا لرله. (۳) په همدې ښار کې يوه کونډه وه چې هر وخت به هغه ته راتله او د خپل حق په خاطر به يې ورته زاری کولې او ويل به يې چې زما او زما د دښمن ترمنځ په شخړه کې زما سره انصاف وکړه. (۴) قاضي ډېره موده نه غوښتل چې کوم کار وکړي، خو اخر هغه د خپل ځان سره وويل: (که څه هم زه نه له خدايه وپرېرم او نه د خلکو پروا لرم، (۵) خو دا چې دې کونډې ماته

سرخوږی پیدا کړی دی، نو زه به د هغې سره انصاف وکړم. که نه، نو هغه به هر وخت راځي او ما به تنگوي.»

۶ بیا عیسی وویل: «واورئ چې دا بې انصافه قاضي څه وایي.

۷ ایا خدای به د خپلو غوره شویو خلکو سره چې شپه او ورځ

ورته د مرستې په خاطر فریادونه کوي، انصاف ونه کړي؟ ایا د هغوی

سره به په مرسته کولو کې ځنډ وکړي؟ ۸ زه درته وایم چې هغه

به زر د هغوی سره انصاف وکړي. خو کله چې د انسان زوی راشي،

نو ایا هغه به د ځمکې په مخ داسې څوک پیدا کړي چې ایمان

ولري؟»

د یو فریسي او مالیه ټولوونکي مثال

۹ همدارنگه عیسی د هغو خلکو دپاره چې په خپل ځان ډاډمن

وو چې نېک خلک دي او نور یې سپک گڼل، دا مثال راوړ: ۱۰

«یو وخت دوه تنه چې یو یې فریسي او بل یې مالیه ټولوونکی ؤ د

دعا دپاره د خدای کور ته لاړل. ۱۱ فریسي ودرېده او د خپل ځان

سره یې داسې دعا وکړه: «ای خدایه! ستا شکر کوم چې د نورو په

شان حریص، بې ایمانه او زناکار نه یم او نه د دې مالیه ټولوونکي په

شان یم. ۱۲ زه په هفته کې دوه ورځې روژه نیسم او څه چې گټم

د هغې لسمه برخه ورکوم.» ۱۳ خو هغه مالیه ټولوونکی لېرې ولاړ

ؤ او تر دې چې نه یې غوښتل پاس اسمان ته وگوري، خو خپله سینه

یې وهله او ویل یې: «ای خدایه! په ما گناهکار رحم وکړه.»

۱۴ عیسی وویل: «زه تاسو ته وایم چې هغه مالیه ټولوونکی چې

خپل کور ته لاړ بخښل شوی دی، نه هغه فريسي. ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي، نو هغه به سرلوړی شي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ۱۹:۱۳-۱۵ او مرقوس ۱۰:۱۳-۱۶)

۱۵ ځينو خلکو به عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي. کله چې شاگردانو دا ولیدل نو هغوی یې ورتل، ۱۶ خو عیسی هغه ماشومان خپل ځان ته راوغوښتل او ویې ویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. ۱۷ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې د خدای پاچاهي د یو ماشوم په څېر ونه مني، نو هېڅکله به هغې ته وردننه نه شي.»

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ۱۹:۱۶-۳۰ او مرقوس ۱۰:۱۷-۳۱)

۱۸ یو یهودي مشر د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ای نېک استاذه! زه باید څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ۱۹ عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ پرته له خدایه بل هېڅوک نېک نه دی. ۲۰ ته په حکمونو باندې پوهېږې: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» ۲۱ هغه سړي ځواب ورکړ: «ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو عمل کړی دی.» ۲۲ کله چې عیسی دا واورېدل، نو هغه

ته يې وويل: «په تا کې اوس هم د يو شي کمی شته. هرڅه چې لري هغه خرڅ کړه او پيسې يې په غريبانو باندې ووېشه، نو ته به په اسمان کې خزاني ولري، بيا راشه او زما پيروي وکړه.» (۲۳) کله چې هغه سړي دا خبره واورېدله نو ډېر غمجن شو، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی ؤ. (۲۴) کله چې عيسی وليدل چې هغه غمجن شو، نو ويې ويل: «د شتمنو خلکو دپاره د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل څومره گران کار دی. (۲۵) د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي، له دې نه چې يو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۶) کومو خلکو چې دا واورېدل، نو د هغه نه يې پوښتنه وکړه: «نو بيا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۷) عيسی ځواب ورکړ: «هغه څه چې د انسانانو دپاره ناشوني دي، هغه د خدای دپاره ممکن دي.»

(۲۸) پطروس وويل: «وگوره، مونږ خپل هرڅه پرېښي دي او تا پسې روان شو.» (۲۹) عيسی هغوی ته وويل: «هو، په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای د پاچاهۍ دپاره خپل کور، خپله ښځه، وروڼه، مور او پلار او اولادونه پرېږدي، (۳۰) نو هغه به په دې نړۍ کې د هغې څو چنده بدل ترلاسه کړي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ولري.»

عيسی د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۱۷: ۲۰-۱۹ او مرقوس ۳۲: ۱۰-۳۴)

٣١) بيا هغه خپل دولس شاگردان گونډه کړل او هغوی ته یې وویل:

«واورئ! مونږ اوس اورشلیم ته ځو او هغه څه چې پیغمبرانو د انسان

د زوی په هکله لیکلي دي، هغه به پوره شي. (٣٢) هغه به

غیریهودیانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې ملنډې ووهي،

سپکاوی به یې وکړي او لارې به ورباندې توکړي. (٣٣) هغه به په

دورو ووهي او وبه یې وژني، خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی

شي.» (٣٤) خو شاگردان په دې خبرو پوه نه شول، ځکه چې د دې

خبرو معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه او هغوی نه پوهېدل

چې عیسی د څه شي په هکله خبرې کولې.

عیسی یو ږوند سوالگر بینا کوي

(متي ٢٩:٢٠-٣٤ او مرقوس ١٠:٤٦-٥٢)

٣٥) کله چې عیسی د اریحا ښار ته نژدې شو، نو یو ږوند سړی په

لاره کې ناست ؤ او خیر یې غوښته. (٣٦) کله چې هغه سړي د گڼ

شمېر خلکو اوازونه چې له هغه ځای څخه تېرېدل واورېدل، نو

پوښتنه یې وکړه: «څه خبره ده؟» (٣٧) هغوی ورته وویل: «ناصري

عیسی په دې لاره تېرېږي.» (٣٨) نو هغه چیغې ووهلې: «ای عیسی

د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (٣٩) کوم خلک چې د عیسی څخه

مخکې روان وو، هغه سړی ورتلو او ورته ویې ویل: «غلی شه.» خو

هغه نور هم په لوړ اواز چیغې کړې: «ای د داود زویه! په ما رحم

وکړه.» (٤٠) نو عیسی ودرېده او امر یې وکړ چې هغه سړی هغه ته

راولي. کله چې ورنژدې شو، نو عیسی ورڅخه پوښتنه وکړه: (٤١)

«څه غواړې چې درته ویې وکړم؟» هغه وویل: «ای ښاغلیه! غواړم

چې بينا شم.» (۴۲) عیسی هغه ته وویل: «بینا شه، ته خپل ایمان روغ کړې.» (۴۳) او هغه سمدلاسه بینا شو او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، د عیسی پسې روان شو. کله چې خلکو دا هرڅه ولیدل، نو ټولو د خدای ثنا وویل.

عیسی د زکي کور ته ځي

۱۹ (۱) عیسی اریحا ته ننوت او د ښار له منځه تېرېده، (۲) نو هلته د زکي په نوم یو سړی ؤ چې د مالیه ټولونکو مشر او ډېر شتمن ؤ. (۳) هغه غوښتل وگوري چې عیسی به څنگه سړی وي، خو د هغه قد ډېر ټیټ ؤ او د خلکو د گڼې گونې له امله یې نه شو کولای هغه وويني. (۴) نو مخکې یې منډه کړه او د چنار ونې ته وخوت، ترڅو عیسی وويني ځکه چې هغه په هغه لاره تېرېده. (۵) کله چې عیسی هغه ځای ته ورسېده، نو پورته یې وکتل او زکي ته یې وویل: «ای زکي! زر رابنکته شه، ځکه چې زه باید نن ستا په کور کې مېلمه شم.» (۶) نو زکي په بېره رابنکته شو او په ډېرې خوشحالی سره یې د هغه هرکلی وکړ. (۷) کله چې خلکو دا ولیدل، نو په گورډلو یې پیل وکړ او ویل یې: «هغه د یو گناهکار سړي کور ته ورغی چې مېلمه یې شي.» (۸) خو زکي ودرېده او عیسی ته یې وویل: «وگوره ښاغلیه! زه مې خپله نیمه شتمني غریبانو ته ورکوم او که د چا څخه مې په ناحقه کوم څه اخیستي وي، نو څلور چنده ورته بېرته ورکوم.» (۹) بیا عیسی وویل: «نن دې کور ته خلاصون راغلی دی، ځکه چې دا سړی هم د ابراهیم د اولادې څخه دی.» (۱۰)

ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي ولټوي او هغوی
وژغوري.»

د لسو نوکرانو مثال

(متي ۱۴: ۲۵-۳۰)

۱۱) هغوی د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ چې هغه ورته یو بل

مثال هم راوړ، ځکه چې هغه اورشلیم ته نژدې ؤ او هغوی ګومان

کاوه چې د خدای پاچاهي به همداوس رانکاره شي. ۱۲) عیسی

وویل: «د یوې لویې کورنۍ یو سړی یو لېرې هېواد ته په سفر لار

چې د پاچاهۍ مقام ترلاسه کړي او بېرته خپل وطن ته راشي. ۱۳)

مخکې له دې چې لار شي خپل لس نوکران یې راوغوښتل او هر یو

ته یې یوه یوه د سرو زرو سکه ورکړه او ورته ویي ويل: «زما تر

بېرته راتللو پورې ورباندې کاروبار وکړئ.» ۱۴) خو وطندارانو یې

چې د هغه څخه یې کرکه کوله، په هغه پسې خپل استازي ولېږل چې

ورته ووايي: «مونږ نه غواړو چې دا سړی زمونږ پاچا شي.» ۱۵) څه

موده وروسته هغه د پاچا په توګه بېرته راستون شو، بیا یې هغه

نوکران راوغوښتل چې سکې یې ورته ورکړې وې، ترڅو معلومه

کړي چې په دوی کې هر یو په هغو سیکو باندې څومره ګټه کړې ده.

۱۶) لومړی نوکر راغی او ویي ويل: «باداره! ستا په یوې سکې ما

لس نورې سکې ګټلې دي.» ۱۷) هغه وویل: «شاباس، ته ښه نوکر

یې. څرنګه چې تا په لږ شي کې خپل ځان اعتباري ثابت کړ، نو ته

به په لسو ښارونو باندې حکومت کوي.» ۱۸) دوهم نوکر راغی او

ویي ويل: «باداره! ستا د سرو زرو یوې سکې نورې پنځه سکې ګټه

کړې ده. ﴿١٩﴾ هغه ته یې وویل: «ته په پنځو ښارونو باندې

حکومت کوه. ﴿٢٠﴾ بیا بل نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! دا ده

ستا د سرو زرو سکه، هغه مې په دستمال کې تاوه کړې وه او ساتلې

مې ده. ﴿٢١﴾ زه ستا څخه وپرېدم، ځکه چې ته یو سخت سړی یې.

هغه څه ترلاسه کوي چې تا نه دي گټلي او هغه څه رېبې چې کرلي

دې نه دي. ﴿٢٢﴾ بادار یې ځواب ورکړ: «ای بېکاره نوکره! زه تا په

خپلو خبرو ملامتوم. ته په دې پوهېدلې چې زه یو سخت سړی یم او

هغه څه ترلاسه کوم چې زما نه دي او هغه څه رېبم چې کرلي مې نه

دي، ﴿٢٣﴾ نو زما د سرو زرو سکه دې ولې د صرافانو سره نه ده

ایښې چې د بېرته راستنېدلو په وخت کې مې د سود سره اخیستې

واي؟ ﴿٢٤﴾ بیا یې په هغه ځای کې ولاړو کسانو ته وویل: «له هغه

څخه د سرو زرو سکه واخلي او هغه نوکر ته یې ورکړئ چې لس

سکې ورسره دي. ﴿٢٥﴾ خو هغوی ورته وویل: «باداره! د هغه سره

خو لا د مخکې نه لس سکې شته. ﴿٢٦﴾ بادار یې وویل: «زه تاسو

ته وایم چې د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي،

خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې لري هغه به هم ترې

واخیستل شي. ﴿٢٧﴾ اوس زما هغه دښمنان چې نه یې غوښتل زه یې

پاچا شم، دلته راولئ او زما په مخکې یې ووژنئ.»

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

(متي ۱: ۲۱-۱۱ او مرقوس ۱: ۱۱-۱۱ او یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

﴿٢٨﴾ کله چې عیسی دا خبرې وکړې، نو د خپلو شاگردانو څخه

مخکې شو او د اورشلیم په لور روان شو. ﴿٢٩﴾ څنگه چې بیت فاجي

او بیت عنیا ته چې د زیتونو په غره کې وو نژدې شو، نو خپل دوه شاگردان یې ولېږل، (۳۰) او ورته ویې ویل: «دغه مخامخ کلي ته لاړ شی. کله چې هغه کلي ته ننوتلی، نو هلته به یو کوتی وویښی چې ترل شوی به وي او تراوسه پورې څوک ورباندې سپور شوی نه دی. هغه راییله کړی او دلته یې راولی. (۳۱) که څوک درڅخه پوښتنه وکړي: «هغه ولې ایله کوی؟» نو داسې ورته ووايي چې هغه زمونږ د استاذ په کار دی.»

(۳۲) هغه دوه شاگردان لاړل او لکه څنګه چې عیسی ورته ویلي وو، هرڅه یې هماغه شان ولیدل. (۳۳) کله چې هغوی هغه کوتی ایله کاوه، نو خاوندانو یې ورڅخه پوښتنه وکړه: «دا کوتی ولې ایله کوی؟» (۳۴) هغوی ځواب ورکړ: «دا زمونږ د استاذ په کار دی.» (۳۵) او هغوی هغه کوتی عیسی ته راوست، خپلې چپنې یې ورباندې واچولې او عیسی یې ورباندې سپور کړ. (۳۶) کله چې هغه په لاره تللو، نو خلکو خپل کالي ورته په لاره کې غوړول.

(۳۷) کله چې عیسی هغې لارې ته نژدې شو چې د زیتون د غره څخه رانښکته شوې وه، نو ټولو پیروانو یې په خوشحالی او لوړ اواز سره د هغو معجزو په خاطر چې هغوی لیدلې وې د خدای د ثنا په ویلو پیل وکړ. (۳۸) او ویل یې:

«مبارک دی هغه پاچا چې د څښتن په نوم راځي.»

سلامتي دې وي په اسمان کې او جلال دې وي څښتن تعالی

ته.»

٣٩) د خلکو له منځ څخه ځينو فریسیانو عیسی ته وویل: «استاذه! خپلو شاگردانو ته ووايه چې غلي شي.» ٤٠) عیسی په ځواب کې وویل: «زه تاسو ته وایم که هغوی غلي شي، نو تیرې به په چیغو پیل وکړي.»

عیسی د اورشلیم په حال ژاړي

٤١) کله چې عیسی اورشلیم ته نژدې شو او بنار یې ولیده، نو ورته په ژړا شو ٤٢) او ویې ویل: «کاشکې نن تاته هم د سولې او سلامتی لار معلومه وای. خو نه، اوس دا لاره ستا د نظر څخه پټه ده. ٤٣) ځکه چې داسې ورځې به درباندي راشي چې ستا دبنمنان به ستا څخه گردچاپېره مورچلې جوړې کړي، ستا نه به راتاو شي او د هرې خوا نه به دې راایسار کړي. ٤٤) هغوی به تا او ستا خلک د ځمکې سره هوار کړي او په تا کې به یوه تیره هم د بلې دپاسه پرېږدي، ځکه چې تا د خدای د راتللو وخت ونه پېژانده.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداگران شړي

(متي ٢١: ١٢-١٧ او مرقوس ١١: ١٥-١٩ او یوحنا ٢: ١٣-٢٢)

٤٥) کله چې عیسی د خدای کور ته ننوت، نو د هغو خلکو په ویستلو یې پیل وکړ چې هلته یې شیان خرڅول. ٤٦) هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

زما کور به د دعا کور وي.

خو تاسو ورځه د غلو د پتېدلو ځای جوړ کړی دی.»

٤٧ عیسی هره ورځ د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. خو مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او قومي مشرانو هڅه کوله چې هغه ووژني، ٤٨ خو هېڅ یې له لاسه پوره نه و، ځکه چې ټولو خلکو په ډېر شوق سره د هغه خبرو ته غوږ نیولی و.

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(متي ٢٣:٢١-٢٧ او مرقوس ١١:٢٧-٣٣)

٢٠ ١ یوه ورځ کله چې عیسی د خدای په کور کې خلکو ته

تعلیم ورکاوه او زېری یې ورته رسولو، مشران کاهنان او د شریعت عالمان د نورو یهودي مشرانو سره راغلل ٢ او هغه ته یې وویل:

«ته څه حق لرې چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی

دی؟» ٣ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «زه هم ستاسو

څخه یوه پوښتنه کوم، ماته ووايي چې ٤ د یحیی د تعمیم ورکول

د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» ٥ هغوی په خپل منځ کې

بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو چې د خدای له خوا و، نو

هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟ ٦

خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا و، نو ټول خلک به مونږ

سنگسار کړي، ځکه چې هغوی په دې عقیده دي چې یحیی پیغمبر

و.» ٧ نو ځواب یې ورکړ: «مونږ نه پوهېږو چې د کوم ځای و.»

٨ عیسی هغوی ته وویل: «زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم

اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ او باغوانانو مثال

(متي ۲۱:۳۳-۴۶ او مرقوس ۱۲:۱-۱۲)

۹) بيا عيسى خلكو ته دا مثال راوړ: «يو سړي د انگورو باغ جوړ كړ او هغه يې باغوانانو ته په اجاره وركړ او په خپله د اوږدې مودې دپاره يو بل وطن ته لاړ. ۱۰) كله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل يو نوكر باغوانانو ته ورولېږه چې د باغ د حاصلاتو څخه د هغه برخه راوړي. خو باغوانانو هغه وواهه او تش لاس يې بېرته ولېږه. ۱۱) بيا هغه بل نوكر ورولېږه، خو باغوانانو هغه هم وواهه، هغه يې بې عزته كړ او تش لاس يې بېرته ولېږه. ۱۲) بيا يې درېم نوكر ورولېږه، خو هغه يې هم ټپي كړ او دباندې يې وغورځاوه. ۱۳) د باغ خاوند د خپل ځان سره وويل: «اوس څه وكړم؟ زه به خپل گران زوى ورولېږم، كېداى شي چې د هغه لحاظ وكړي.» ۱۴) خو كله چې باغوانانو هغه وليده، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا يې وارث دى. راځئ چې مړ يې كړو، نو ميراث به يې زمونږ شي.» ۱۵) نو هغه يې د انگورو د باغ څخه دباندې وويست او ويې واژه.»

عيسى پوښتنه وكړه: «د باغ خاوند به اوس د هغوى سره څه كوي؟ ۱۶) هغه به راشي او دا باغوانان به مړه كړي او د انگورو باغ به نورو ته وركړي.» كله چې خلكو دا واورېدل، نو ويې ويل: «خدای دې نه كړي.» ۱۷) عيسى هغوى ته په ځير سره وكتل او پوښتنه يې وكړه: «نو بيا د زبور د كتاب د دې برخې معنى څه ده؟

كومه تېره چې رد كړې گلكارانو وه

١٨ هرڅوک چې په دې تيره راولويزي، نو ټوټې ټوټې به شي او
که هغه تيره په چا باندې راولويزي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه
(متي ٢٢:١٥-٢٢ او مرقوس ١٣:١٢-١٧)

١٩ د شريعت عالمانو او مشرانو کاهنانو غوښتل چې په هماغه
ساعت عيسى ونيسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې دا مثال يې د
دوی په هکله ووايه، خو د خلکو څخه وپرېدل. ٢٠ بيا هغوی د
موقعې په لټه کې وو او ځينې جاسوسان يې چې خپل ځانونه يې
صادقان ښودل ولېرل، ترڅو عيسى په خپلو خبرو کې راويسي او
هغه د روم والي ته چې د قدرت او واک خاوند دی وسپاري. ٢١
جاسوسانو عيسى ته وويل: «استاذه! مونږ پوهېږو ته چې څه وايي او
کوم تعليم چې ورکوي هغه سم دی. ته د هېچا طرفداري نه کوي،
بلکې په رښتينولي سره د خدای د لارې تعليم ورکوي. ٢٢ ايا مونږ
ته روا ده چې امپراتور ته مالیه ورکړو که نه؟» عيسى پوه شو
چې هغوی ورسره چل کوي، نو ورته وپې ويل: ٢٣ «ماته د سپينو
زرو يوه سکه وښايي. په هغې باندې د چا تصوير او د چا نوم دی؟»
هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» ٢٤ عيسى وويل: «نو بيا څه
چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړي او څه چې د خدای دي
هغه خدای ته ورکړي.» ٢٥ هغوی ونه شو کولای چې عيسى د
خلکو په مخکې په خپلو خبرو کې راويسي او د هغه په ځواب

حیران شول، نو غلي پاتې شول.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ۲۳:۲۲-۳۳ او مرقوس ۱۲:۱۸-۲۷)

۲۷) بیا ځینې صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو سوال وکړ: ۲۸) «استاذه! موسی په شریعت کې مونږ ته لیکلي دي چې که چېرې د چا ورور مړ شي او ښځه یې ترې پاتې شي او اولاد یې نه وي، نو د دې سړي ورور باید د هغې کونډې سره واده وکړي، ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. ۲۹) نو داسې وشول چې اووه وروڼه وو، لومړني یې ښځه وکړه او بې اولاده مړ شو. ۳۰) بیا دوهم یې هماغه ښځه وکړه، هغه هم بې اولاده مړ شو. ۳۱) بیا درېم هغه وکړه او په همدې ډول اووه واپرو د هغې سره ودونه وکړل او هر یو مړ شو، خو د یو هم اولاد ونه شو، ۳۲) او له ټولو وروسته هغه ښځه هم مړه شوه. ۳۳) نو د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې اووه واپرو د هغې سره ودونه کړي وو.»

۳۴) عیسی ځواب ورکړ: «په دې نړۍ کې نر او ښځې ودونه کوي، ۳۵) خو کوم خلک چې د راتلونکې نړۍ او د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو لایق گڼل شوي دي، هغوی یو د بله سره ودونه نه کوي. ۳۶) هغوی به نور نه مړه کیږي، ځکه چې د فرښتو په شان به وي. هغوی د خدای اولادونه دي، ځکه چې د مړو څخه د تل دپاره راژوندي شوي دي. ۳۷) او دا چې مړي بیا راژوندي کیږي، موسی

دا په خپله د سوځېدونکي بوټي په پېښه کې وښودله او هلته يې
څښتن د ابراهيم خداى، د اسحاق خداى او د يعقوب خداى وباله.
③۸ هغه د مړو نه بلکې د ژونديو خداى دى، ځکه چې د هغه په
نظر کې ټول ژوندي دي. ③۹ د شريعت ځينو عالمانو وويل:
«استاذه! پر ښه ځواب دې ورکړ.» ④۰ له هغې وروسته نور چا
جرات ونه کړ چې د هغه څخه بله پوښتنه وکړي.

مسيح د چا زوى دى؟

(متي ۲۲:۴۱-۴۶ او مرقوس ۱۲:۳۵-۳۷)

④۱ بيا عيسى د هغوى څخه پوښتنه وکړه: «هغوى څنگه ويلی شي
چې مسيح د داود زوى دى؟» ④۲ ځکه چې خپله داود د زبور په
کتاب کې وايي:

څښتن وويل زما بادار ته:

«کښېنه زما ښي لاس ته

④۳ ترڅو چې ستا دښمنان

ستا د پښو لاندې کړم.»

④۴ نو کله چې داود مسيح ته بادار وايي، بيا دا څنگه کېدای شي
چې هغه د داود زوى وي؟»

عیسی د شریعت د عالمانو په خلاف خبرداری ورکوي

(متي ۱: ۲۳-۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸-۴۰)

۴۵ په داسې حال کې چې ټولو خلکو د عیسی خبرو ته غوږ نیولی

و، خپلو شاگردانو ته یې وویل: ۴۶ «د شریعت د عالمانو سره

احتیاط کوی. هغوی دا خونبوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او

په بازارونو کې ورته خلک سلام و اچوي او غواړي چې په کنیسو کې

په مخکې ځایونو او په مېلمستیاوو کې په لوړو ځایونو کې کښېني.

۴۷ هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان بنودنې دپاره اوږدې

اوږدې دعاګانې کوي. د داسې خلکو سزا به د ټولو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(متي ۱۲: ۴۱-۴۴)

۲۱ ۱ عیسی شاوخوا وکتل او ویې لیدل چې شتمن خلک

خپلې نذرانې د خدای د کور په خزانه کې اچوي، ۲ او همدارنگه

هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې خپلې دوه روپۍ یې په هغې خزانه

کې و اچولې. ۳ عیسی وویل: «زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې

غریبې کونډې د نورو ټولو څخه زیاتې پیسې و اچولې، ۴ ځکه

چې هغوی ټولو هغه پیسې و اچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه

زیاتې وې، خو دې ښځې د خپلې غریبۍ سره بیا هم هرڅه چې یې

لرل و اچول.»

د خدای د کور د وړاندولو پېشگويي

(متي ۱: ۲۴-۲ او مرقوس ۱: ۱۳-۲)

۵) ځينو شاگردانو د خدای د کور په هکله خبرې کولې او د هغو بڼکلو تېرو او نذرانو صفتونه يې کول چې د خدای کور ورباندې بڼکلی شوی و. عیسی وویل: ۶) «دا شيان چې تاسو يې وینئ، داسې وخت به راشي چې په دې کې به يوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړي.»

د اخري زمانې نښې

(متي ۳: ۲۴-۱۴ او مرقوس ۳: ۱۳-۱۳)

۷) هغوی پوښتنه وکړه: «ای استاذه! دا هرڅه به کله پېښېږي او د دې پېښو د راتړدې کېدلو نښې به څه وي؟» ۸) عیسی وویل: «پام کوئ چې بې لارې نه شی. ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وايي به: 'زه مسیح یم' او 'هغه وخت رارسېدلی دی!'، خو د هغوی پسې مه ځئ. ۹) کله چې د جنگونو او گډوډيو په هکله کوم څه اورئ، نو مه وپرېږئ. ځکه چې لومړی به دا شيان خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې دا هرڅه به سمدلاسه پای ته ورسېږي.»

۱۰) بیا يې هغوی ته وویل: «يو قوم به د بل قوم سره جنگېږي، يوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگېږي. ۱۱) سختې زلزلې به وشي، په ډېرو ځايونو کې به قحطي او وباگانې راشي او په اسمان کې به وپروونکې او لويې نښې رابنکاره شي. ۱۲) خو له دې هرڅه نه مخکې به هغوی تاسو ونيسي او وبه مو ځوروي. تاسو به د محاکمې

دپاره کنیسو ته وسپارل شی او په زندانونو کې به واچول شی او زما د نوم په خاطر به د محاکمې دپاره پاچاهانو او والیانو ته بوتلل شی.

۱۳ دا به ستاسو دپاره د شاهدی ورکولو یوه موقعه وي. ۱۴ په دې هکله ډېر فکر مه کوی چې د خپلو ځانونو څخه به څنگه دفاع کوی. ۱۵ ځکه چې زه به تاسو ته د خبرو کولو حکمت درکړم چې ستاسو له دښمنانو څخه به هېڅوک ونه شي کولای ستاسو په وړاندې ودرېږي او یا مخالفت وکړي. ۱۶ تر دې چې ستاسو مور او پلار، وروڼه، خپلوان او ملگري به ستاسو سره خیانت وکړي او ستاسو څخه به ځینې ووژل شي ۱۷ او زما د نوم له امله به ټول خلک ستاسو څخه کرکه کوي. ۱۸ خو ستاسو د سر یو ویښته به هم کم نه شي. ۱۹ ټینگ ودرېږئ، نو تلپاتې ژوندون به وگټئ.

د اورشلیم د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۱۵: ۲۴-۲۱ او مرقوس ۱۴: ۱۳-۱۹)

۲۰ خو کله چې تاسو ووينئ چې اورشلیم د لښکرو له خوا کلابند شوی دی، نو بیا پوه شی چې د هغه د وړاندېلو وخت رانژدې شوی دی. ۲۱ نو په هغه وخت کې چې څوک په يهودیه کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. څوک چې په ښار کې وي، نو د ښار څخه دې ووځي او څوک چې د ښار څخه دباندې وي هغوی دې ښار ته نه ننوځي. ۲۲ ځکه چې دا به د سزا ورکولو وړځي وي، ترڅو هغه څه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي پوره شي. ۲۳ افسوس دې وي د هغو ښځو په حال چې په هغو وړځو کې امیدوارې وي او په هغو میندو باندې چې خپلو ماشومانو ته شیدې

ورکوي. ځکه چې د ځمکې په مخ به سخت مصیبت راشي او په دې خلکو به د خدای غضب نازل شي. (۲۴) هغوی به په تورو ووژل شي او ټولو هېوادونو ته به د اسیرانو په توګه بوتلل شي او اورشلیم به د غیریهودیانو له خوا ترپښو لاندې کیږي، ترڅو د غیریهودیانو دوران پای ته ونه رسېږي.

د انسان د زوی راتګ

(متي ۲۹:۲۴-۳۱ او مرقوس ۲۴:۱۳-۲۷)

(۲۵) په لمر، سپوږمۍ او ستورو کې به نښې رانښکاره شي او قومونه به د ځمکې په مخ د بحیرو د شور او څپو څخه تنګ او پرېشانه شي. (۲۶) خلک به د دې پېښې له وېرې او اندېښنې څخه چې په نړۍ کې رامنځته کیږي بې هوشه شي، ځکه چې اسماني موجودات به ولرږزول شي. (۲۷) بیا به هغوی د انسان زوی وويني چې په ورېځ کې به د قدرت او زیات جلال سره راروان وي. (۲۸) کله چې دا شیان پیل شي نو تاسو نېغ ودرېږئ او زړور اوسئ، ځکه چې ستاسو خلاصون نژدې دی.»

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(متي ۳۲:۲۴-۳۵ او مرقوس ۲۸:۱۳-۳۱)

(۲۹) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «د انځر ونې او نورو ونو ته وګورئ. (۳۰) کله چې هغه غوټې وسپړي، نو تاسو خپله وینئ او پوهېږئ چې اوږی رانژدې شوی دی. (۳۱) په همدې ډول کله چې د دې شیانو پېښېدل ووينئ، نو پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې

شوي ده. (۳۲) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوي نه وي. (۳۳) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

بېداره اوسئ

(۳۴) پام کوی، خپل زړونه په مېلو، نشو او دنیاوي اندېښنو مه اخته کوی، هسې نه چې هغه ورځ به ناڅاپه په تاسو راشي، (۳۵) او لکه د دام په شان به د نړۍ ټول خلک چې په هرځای کې وي راگېر کړي. (۳۶) نو بېدار اوسئ او هر وخت دعا کوی، ترڅو دا توان پیدا کړئ چې د دې ټولو شيانو څخه چې ډېر زر به پېښ شي، وژغورل شئ او د انسان د زوی په مخکې ودرېدلې شئ.»

(۳۷) عیسی به د ورځې له خوا د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. ماښام به وتلو او شپه به یې د زیتون په غره کې تېروله (۳۸) او سهار وختي به ټول خلک د خدای کور ته ورتلل چې د هغه خبرې واوري.

د عیسی د وژلو دسیسه

(متي ۱: ۲۶-۵ او مرقوس ۱: ۱۴-۲ او یوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۲۲ (۱) د فطیرې ډوډۍ اختر چې د فسحې په نامه مشهور ؤ، نژدې شو. (۲) مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو هڅه کوله چې یوه لاره پیدا کړي چې عیسی ووژني، خو له خلکو څخه وېرېدل.

يهودا اسخريوتي دې ته راضي كېږي چې د عيسى سره

خيانت وكړي

(متي ۱۴: ۲۶-۱۶ او مرقوس ۱۰: ۱۴-۱۱)

۳) بيا شيطان د يهودا اسخريوتي په زړه كې چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، ننوت. ۴) يهودا لار او د مشرانو كاهنانو او د خداى د كور د ساتونكو د آمرانو سره يې په دې هكله خبرې وكړې چې څنكه عيسى هغوى ته په لاس وركړي. ۵) هغوى ډېر خوشحاله شول او د هغه سره يې د پيسو وعده وكړه. ۶) نو يهودا ورسره ومنله او د يوې بڼې موقعې په لټه كې شو چې كله د عيسى سره نور خلك نه وي هغوى ته يې په لاس وركړي.

د فسحي د اختر تياري

(متي ۱۷: ۲۶-۲۵ او مرقوس ۱۲: ۱۴-۲۱)

۷) بيا د فطيرې ډوډى د اختر ورځ چې په هغه كې به د فسحي وړى قرباني كېده، راورسېدله. ۸) نو عيسى بطروس او يوحنا ولېږل او ورته ويې ويل: «لار شى او زمونږ دپاره د فسحي ډوډى تياره كړئ چې ويې خورو.» ۹) هغوى ورڅخه پوښتنه وكړه: «په كوم ځاى كې غواړې چې تياره يې كړو؟» ۱۰) هغه ځواب وركړ: «گورئ، څنگه چې بنار ته ننوځئ، نو يو سړى به ستاسو سره مخامخ شي چې د اوبو منگى به وړي. هغه چې كوم كور ته ننوځي، تاسو هم ورسې لار شى.» ۱۱) او د كور خاوند ته ووايي: «استاذ وايي د مېلمنو كوټه چېرته ده چې زه په كې د خپلو شاگردانو سره د فسحي

ډوډی وخورم؟» (۱۲) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې یوه لویه فرش شوې کوټه دروښایي، نو هلته ډوډی تیاره کړی.» (۱۳) هغوی لارل او ټول شيان یې لکه څنگه چې عیسی ورته ویلي وو په هماغه ډول ولیدل او د فسحې ډوډی یې تیاره کړه.

د څښتن غوره ماښامی

(متی ۲۶:۲۶-۳۰ او مرقوس ۱۴:۲۲-۲۶ او لومړی قرنټیان ۱۱:۲۳-۲۵)

(۱۴) کله چې هغه ساعت راوړسېد، عیسی د خپلو رسولانو سره دسترخوان ته کښېناست. (۱۵) هغوی ته یې وویل: «زړه مې ډېر غوښتل چې د کړاوونو د زغملو څخه مخکې ستاسو سره د فسحې ډوډی وخورم. (۱۶) ځکه زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې د فسحې د قربانۍ مقصد د خدای په پاچاهۍ کې پوره نه شي، تر هغې پورې به نور دا ډوډی ونه خورم.» (۱۷) بیا عیسی پیاله راواخیستله، شکر یې وویست او ویې ویل: «دا واخلي او په خپل منځ کې یې وپوشئ. (۱۸) ځکه زه تاسو ته وایم چې له دې وروسته به تر هغې پورې د انگورو شربت ونه څښم، ترڅو د خدای پاچاهي رانه شي.» (۱۹) بیا هغه یوه ډوډی راواخیستله، شکر یې پرې وویست، هغه یې ماته کړه او هغوی ته یې ورکړه او ویې ویل: «دا زما بدن دی چې ستاسو دپاره ورکول کېږي. زما په یاد همداسې کوی.» (۲۰) په همدې ډول د ماښام ډوډی څخه وروسته یې پیاله راواخیستله او ویې ویل: «دا پیاله د خدای او انسانانو ترمنځ نوی لوظ دی چې زما د وینې په وسیله جوړېږي چې ستاسو دپاره تویېږي. (۲۱) خو گوری، هغه څوک چې زما سره به خیانت کوي هغه دلته زما سره په

دسترخوان ناست دی. (۲۲) لکه څنگه چې د خدای له خوا مقرره وه چې د انسان زوی باید مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د هغه سره خیانت کوي.» (۲۳) بیا هغوی په خپلو کې یو د بل څخه پوښتنې پیل کړې چې په دوی کې به څوک دا کار کوي.

د لویي په هکله بحث

(۲۴) بیا د هغوی ترمنځ ناندري پیل شوې چې په دوی کې به څوک د ټولو څخه لوی وگڼل شي. (۲۵) عیسی هغوی ته وویل: «د غیریهودیانو پاچاهان په خپلو خلکو باداري کوي او واکمنان د خلکو خیرخواه گڼل کیږي. (۲۶) خو تاسو داسې مه اوسئ، بلکې په تاسو کې دې تر ټولو لوی خپل ځان کوچنی وگڼي او مشر دې د خدمتگار په شان وي. (۲۷) خلک څه فکر کوي چې په دوی دواړو کې کوم یو لوی دی، هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی او یا هغه څوک چې خدمت کوي؟ په یقین سره هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی. خو زه ستاسو په منځ کې د یو خدمتگار په شان یم.

(۲۸) خو تاسو زما د ازمېښتونو په وخت کې زما سره ولاړ وئ. (۲۹) لکه څنگه چې زما پلار ماته د پاچاهي حق راکړی دی، زه هم تاسو ته دا حق درکوم. (۳۰) تاسو به زما په پاچاهي کې زما په دسترخوان خورئ او څښئ او په تختونو باندې به کښېښئ او د اسراییلو په دولسو قبیلو باندې به حکومت کوئ.»

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

۳۱ عیسی وویل: «ای شمعونه، ای شمعونه! واوره، شیطان وغوښتل چې تاسو ټول وازمایي، ښه او بد سره بېل کړي لکه څنگه چې بزگر د غنمو څخه بوس بېل کوي. ۳۲ خو شمعونه! ما ستا دپاره دعا کړې ده چې ایمان دې له منځه لاړ نه شي. کله چې دې توبه وویستله او بېرته ماته راوگرځېدلې، نو خپل ورونه دې قوي کړه.» ۳۳ پطروس ځواب ورکړ: «ای استاذه! زه ستا سره زندان او مرگ ته هم تیار یم.» ۳۴ عیسی وویل: «ای پطروسه! زه تاته وایم چې نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.»

د پیسو کڅوړه، خورجین او توره

۳۵ عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «کله چې ما تاسو بې د پیسو له کڅوړې، بې خورجینې او بې له خپلیو ولپړلې، ایا په هغه وخت کې ستاسو سره د کوم شي کمی و؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه.» ۳۶ عیسی وویل: «خو اوس هرڅوک چې د پیسو کڅوړه لري هغه دې د ځان سره واخلي او همدارنگه خپل خورجین هم. او د هرچا سره چې توره نه وي، نو خپله چپنه دې خرڅه کړي او یوه توره دې واخلي. ۳۷ ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدای د کلام دا لیکنه باید پوره شي چې وایي:

هغه به په مجرمانو کې وشمېرل شي.

ځکه هرڅه چې زما په هکله لیکل شوي دي هغه به رښتیا شي.»
②۸ شاگردانو وویل: «گوره استاذه! زمونږ سره دلته دوه تورې دي.»
عیسی ځواب ورکړ: «دا بس دي.»

عیسی د زیتون په غره کې دعا کوي
(متي ۲۶:۳۶-۴۶ او مرقوس ۱۴:۳۲-۴۲)

②۹ عیسی دباندې ووت او د خپل عادت له مخې د زیتون غره ته روان شو او شاگردان یې هم ورپسې لاړل. ④۰ کله چې هغه ځای ته ورسېده، نو هغوی ته یې وویل: «دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوېږئ.» ④۱ بیا عیسی د هغوی څخه یو څو گامه لېرې لاړ، په گوندو شو او دعا یې وکړه. ④۲ هغه وویل: «ای پلاره! که چېرې ستا رضا وي، نو دا پیاله زما څخه لېرې کړه. خو زما رضا نه، بلکې ستا رضا دې پوره شي.» ④۳ بیا د اسمان څخه یوه فرښته هغه ته رانښکاره شوه او هغه ته یې قوت ورکړ. ④۴ عیسی په ډېر سخت حالت کې ؤ او په ډېر جوش سره یې دعا وکړه او خولې یې د وینو د څاڅکو په شان په ځمکه باندې څڅېدلې. ④۵ کله چې عیسی د دعا څخه راپاڅېده، نو شاگردانو ته راغی او ویې لیدل چې هغوی له غمه ستومانه او ویده شوي وو. ④۶ هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې ویده یئ؟ پاڅېږئ او دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوېږئ.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(متي ۲۶:۴۷-۵۶ او مرقوس ۱۴:۴۳-۵۰ او یوحنا ۱۸:۳-۱۱)

④۷ عیسی لا خبرې کولې چې یوه ډله راغله او یهودا چې د هغو

دولسو شاگردانو څخه ؤ، د هغوی څخه مخکې روان ؤ. هغه عیسی ته ورنژدې شو چې ښکل یې کړي. (۴۸) خو عیسی وویل: «ای یهودا! ایا په ښکلولو سره د انسان زوی دښمنانو ته په لاس ورکوي؟» (۴۹) کله چې د عیسی شاگردانو ولیدل چې څه کبړي، نو ویې ویل: «استاذه! ایا په تورو یې ووهو؟» (۵۰) د هغوی څخه یو تن د لوی کاهن په نوکر گوزار وکړ او د هغه ښي غوږ یې پرې کړ. (۵۱) خو عیسی وویل: «بس یې دی.» عیسی د هغه سړي په غوږ باندې خپل لاس کېښود او هغه یې روغ کړ. (۵۲) بیا عیسی مشرانو کاهنانو، د خدای د کور د ساتونکو آمرانو او نورو قومي مشرانو ته چې د هغه د نیولو دپاره راغلي وو، وویل: «ایا زه کوم دپاره ماریم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟» (۵۳) زه هره ورځ ستاسو سره د خدای په کور کې وم او تاسو زما د نیولو هڅه ونه کړه. خو دا وخت چې تیاره خپره ده، نو ستاسو وخت دی.»

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ۲۶:۵۷-۵۸، ۶۹-۷۵ او مرقوس ۱۴:۵۳-۵۴، ۶۶-۷۲ او یوحنا

۱۲:۱۸-۱۸، ۲۵-۲۷)

(۵۴) هغوی عیسی ونيوه او د لوی کاهن کور ته یې بوتله او پطروس د لېرې نه ورپسې روان ؤ. (۵۵) هغوی د حوږلی په منځ کې اور بل کړ او گردچاپیره ورڅخه کښېناستل او پطروس هم د هغوی سره کښېناست. (۵۶) په داسې حال کې چې هغه د اور رڼا ته ناست ؤ یوې وینځې هغه ولیده، نو په ځیر یې ورته وکتل او ویې ویل: «دا سړی هم د عیسی سره ؤ.» (۵۷) خو پطروس منکر شو او ویې ویل:

«ای بنځې! زه هغه نه پېژنم.» (۵۸) لږ وروسته یو بل سړي هم هغه ته وکتل او ویې ویل: «ته هم د هغو له ډلې څخه یې.» خو پطروس وویل: «ای وروره! زه نه يم.» (۵۹) شاوخوا یو ساعت وروسته یو بل سړي تایید کړه او ویې ویل: «په دې کې هېڅ شک نشته چې دا سړی هم د عیسی سره ؤ، ځکه چې هغه هم جلیلی دی.» (۶۰) خو پطروس ځواب ورکړ: «ای وروره! زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.» هغه لا خبرې کولې چې سمدلاسه چرگ اذان وکړ. (۶۱) عیسی مخ راواړاوه او پطروس ته یې وکتل او پطروس ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې چې هغه ته یې ویلي وو: «نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.» (۶۲) پطروس دباندي ووت او په چیغو چیغو یې وژړل.

د عیسی سپکاوی او وهل

(متي ۲۶:۶۷-۶۸ او مرقوس ۱۴:۶۵)

(۶۳) کومو خلکو چې د عیسی ساتنه کوله په هغه باندي ملنډې ووهلې او ویې واهه. (۶۴) د هغه سترگې یې وتړلې او پوښتنه یې ترې وکړه: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې؟» (۶۵) او نورې ډېرې سپکې خبرې یې هم ورته وکړې.

عیسی د مذهبي شورا په مخکې

(متي ۲۶:۵۹-۶۶ او مرقوس ۱۴:۵۵-۶۴ او یوحنا ۱۸:۱۹-۲۴)

(۶۶) کله چې ورځ شوه نو قومي مشران، د کاهنانو مشران او د شریعت عالمان سره راټول شول او عیسی یې خپلې شورا ته راوست.

٦٧ هغوی وویل: «مونږ ته ووايه چې ته مسيح يې؟» هغه ځواب ورکړ: «که زه تاسو ته ووايم، نو په ما به باور ونه کړئ» (٦٨) او که زه درڅخه پوښتنه وکړم، نو تاسو به ځواب رانه کړئ. (٦٩) خو له دې وروسته به د انسان زوی د مطلق قادر خدای بنی لاس ته ناست وي. (٧٠) هغوی ټولو وویل: «نو بیا ته د خدای زوی يې؟» عیسی ځواب ورکړ: «تاسو خپله وايئ چې زه يم.» (٧١) هغوی وویل: «نور مونږ شاهدانو ته اړتیا نه لرو. مونږ هرڅه د هغه د خپلې خولې څخه واورېدل.»

عیسی د پیلاتوس په حضور کې

(متی ۱: ۲۷-۱۱، ۲-۱۴ او مرقوس ۱: ۱۵-۵ او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۸)

٢٣ ١ بیا د شورا ټول غړي پاڅېدل او عیسی يې پیلاتوس ته بوته (٢) او په هغه باندې يې په تور لگولو پیل وکړ او ويې ویل: «مونږ ولیدل چې دې سړي زمونږ قوم بې لارې کاوه او خلک يې امپراتور ته د ماليې ورکولو څخه منع کول او دعوه کوي چې هغه خپله مسیح يعنې پاچا دی.» (٣) پیلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته د يهوديانو پاچا يې؟» عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وايي.» (٤) بیا پیلاتوس مشرانو کاهنانو او حاضر و خلکو ته وویل: «زه په دې سړي کې هېڅ ډول جرم نه وينم.» (٥) خو هغوی ډېر ټینګار کاوه او ویل يې: «هغه په ټوله يهودیه کې په تعلیم ورکولو سره خلک راپاروي. هغه د جلیل څخه پیل وکړ او تر دې ځایه واورسېد.»

عیسی هیرو دیس ته لپړل کیري

٦ کله چې پیلاتوس دا واورېدل، نو پوښتنه یې وکړه: «ایا دا سړی

جليلي دی؟» ٧ کله چې هغه خبر شو چې عیسی د هغې سیمې

څخه دی چې د هیرو دیس تر واکمنۍ لاندې ده، نو هغه یې

٨ هیرو دیس ته چې په هغه وخت کې په اورشلیم کې ؤ، ولېږه.

کله چې هیرو دیس عیسی ولیده نو ډېر خوشحاله شو، ځکه چې د

هغه په هکله یې ډېر څه اورېدلي وو او له ډېرې مودې راهیسې یې

غوښتل چې عیسی وويني. هغه په دې تمه ؤ چې د هغه څخه کومه

معجزه وويني. ٩ نو هیرو دیس د عیسی څخه ډېرې پوښتنې

وکړې، خو عیسی هېڅ ځواب ورنه کړ. ١٠ مشران کاهنان او د

١١ شریعت عالمان ولاړ وو او په عیسی یې سخت توروته ولگول.

هیرو دیس او د هغه عسکرو په عیسی باندې ملنډې ووهلې او د هغه

سپکاوی یې وکړ، بیا یې د پاچاهۍ چپنه ورته ورواغوستله او بېرته

یې پیلاتوس ته ورولېږه. ١٢ په هماغه ورځ هیرو دیس او پیلاتوس

یو د بل سره ملګري شول، ځکه چې له دې څخه مخکې د هغو

دواړو ترمنځ دښمني وه.

عیسی ته د مرګ سزا ورکول کیري

(متي ٢٧:١٥-٢٦ او مرقوس ١٥:٦-١٥ او یوحنا ١٨:٣٩ - ١٩:١٦)

١٣ بیا پیلاتوس مشران کاهنان، د قوم مشران او خلک راوغوښتل

١٤ او هغوی ته یې وویل: «تاسو دا سړی ماته راوستلی دی او

وايي چې هغه خلک بې لارې کوي. خو اوس ما ستاسو په مخکې د

هغه څخه پوښتنې وکړې او په هغه کې مې هغه جرم ونه مونده چې تاسو پرې تور لگولی دی. (۱۵) او نه هم هیروډیس په هغه کې کومه گناه ولیدله، نو ځکه یې بېرته مونږ ته راولېږه. ښکاره ده چې هغه داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ لایق وي. (۱۶) نو زه به هغه د یو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لاړ شي.» [(۱۷) ځکه په هغه وخت کې داسې رواج ؤ چې په هر اختر کې یو بندي ازاد شي.]

(۱۸) خو ټولو خلکو په یو اواز چیغې کړې: «دا سړی ووژنه!

باراباس مونږ ته ازاد کړه.» (۱۹) باراباس یو سړی ؤ چې په ښار کې د بغاوت او قتل په تور زندان ته اچول شوی ؤ. (۲۰) پیلاتوس چې غوښتل یې عیسی خلاص کړي یوځل بیا هغوی ته خبرې وکړې.

(۲۱) خو هغوی چیغې وهلې: «په صلیب باندې یې ځوړند کړه، په

صلیب باندې یې ځوړند کړه.» (۲۲) پیلاتوس د درېم ځل دپاره

هغوی ته وویل: «ولې؟ څه جرم یې کړی دی؟ ما په هغه کې داسې

کوم جرم ونه مونده چې د مرگ لایق وگڼل شي. نو زه به هغه د یو

څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لاړ شي.» (۲۳) خو هغوی

تینگار کاوه او په لوړ اواز سره یې چیغې وهلې چې هغه باید په

صلیب وځړول شي. خلکو دومره چیغې ووهلې چې په پای کې د

هغوی چیغې بریالی شوې. (۲۴) نو پیلاتوس د هغوی د غوښتنې سره

سم پرېکړه وکړه (۲۵) او باراباس یې چې د بغاوت او قتل له امله

زنداني شوی ؤ، د زندان څخه خلاص کړ او عیسی یې هغوی ته په

لاس ورکړ چې هرڅه وغواړي ورسره ويې کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کېږي

(متي ۲۷:۳۲-۴۴ او مرقوس ۱۵:۲۱-۳۲ او یوحنا ۱۷:۱۹-۲۷)

۲۶ کله چې عسکرو هغه په صلیب باندې د څوړندولو دپاره بیولو، نو هغوی د شمعون په نامه یو سړی چې د قیروان څخه ؤ او د ښار دباندي سیمې څخه ښار ته راروان ؤ، راوښوه. هغه یې مجبور کړ چې صلیب په اوږه کړي او د عیسی پسې یې یوسي. ۲۷ گڼ شمېر خلک په عیسی پسې روان وو چې په هغو کې ښځې هم وې چې ځانونه یې وهل او د هغه دپاره یې ژړا او انگولا کوله. ۲۸ عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «ای د اورشلیم ښځو! زما دپاره مه ژاړئ، خو د خپلو ځانونو او خپلو اولادونو دپاره وژاړئ. ۲۹ ځکه چې داسې ورځې راتلونکې دي چې خلک به وایي چې هغه ښځې بختورې دي چې شنې دي او هېڅکله یې ماشومان نه دي زېږولي او هېڅکله یې تی نه دی ورکړی. ۳۰ په هغه وخت کې به خلک غرونو ته وایي چې په مونږ باندې راولوېږئ او غونډیو ته به وایي چې مونږ پټ کړئ. ۳۱ ځکه که چېرې هغوی د شنې ونې سره داسې کار کوي، نو د وچې ونې سره به څه کېږي؟»

۳۲ دوه نور مجرمان یې هم د عیسی سره روان کړي وو چې د هغه سره یوځای اعدام شي. ۳۳ کله چې هغوی هغه ځای ته چې د سر د کوپړۍ په نوم یادېده ورسېدل، نو عسکرو عیسی هلته په صلیب باندې مېخ کړ او هغه دوه مجرمان یې هم ورسره په صلیب وځړول، یو یې د هغه ښي لاس ته او بل یې د هغه چپ لاس ته. ۳۴ عیسی وویل: «ای پلاره! دوی وبخښه، ځکه دوی نه پوهیږي چې څه

کوي.» عسکرو د عیسی په کالیو باندې پچه واچوله او په خپل منځ کې یې سره ووپشل. (۲۵) خلک د سیل دپاره هلته ولاړ وو او د یهودیانو مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، که چېرې هغه په رښتیا سره د خدای غوره شوی مسیح وي، نو اوس دې خپل ځان وژغوري.» (۲۶) عسکرو هم په هغه باندې ملنډې ووهلې او هغوی د عیسی خواته ورنژدې شول او تروه شراب یې ورته ورکړل (۲۷) او ورته ویې ویل: «که چېرې ته د یهودیانو پاچا یې، نو خپل ځان دې وژغوره.» (۲۸) د هغه د سر دپاسه یوه تخته لگول شوې وه چې ورباندې لیکل شوي وو: «دا د یهودیانو پاچا دی.»

(۲۹) یو له هغو مجرمانو څخه چې هلته ځړول شوی ؤ عیسی ته پېغور ورکړ او ویې ویل: «ایا ته مسیح نه یې؟ نو بیا خپل ځان او مونږ وژغوره.» (۳۰) خو هغه بل مجرم هغه ورتلو او ورته ویې ویل: «ایا ته له خدایه نه وپرېرې؟ ځکه چې په تا باندې هم د هغه په شان د مرگ حکم شوی دی. (۳۱) زمونږ سره انصاف شوی دی، ځکه چې مونږ ته د خپلو عملونو سزا راګول کیږي. خو دې سړي کوم غلط کار نه دی کړی.» (۳۲) بیا هغه وویل: «ای عیسی! کله چې خپلې پاچاهۍ ته ورسېدې، نو ما هم در په یاد کړه.» (۳۳) عیسی هغه ته وویل: «په یقین سره زه تاته وایم چې ته به نن زما سره په جنت فردوس کې اوسې.»

د عیسی مړینه

۴۴-۴۵) د غرمې شاوخوا دولس بجې وې چې لمر ورک شو او د ماسپنين تر درې بجو پورې په ټوله سيمه کې تياره خپره شوه او د خدای د کور پرده په منځ کې دوه ټوټې شوه. ۴۶) عیسی په لوړ اواز چیغه ووهله او ویې ویل: «ای پلاره! زه خپل روح تاته سپارم.» دا یې وویل او ساه یې ورکړه. ۴۷) کله چې رومي منصبدار دا هرڅه ولیدل، نو د خدای ثنا یې وویل او ویې ویل: «بې له شکه چې دا سړی بې‌گناه ؤ.» ۴۸) هغه خلک چې دې نندارې ته راټول شوي وو، کله یې چې دا پېښه ولیدله، نو له غمه یې خپل ځانونه وهل او بېرته خپلو کورونو ته لاړل. ۴۹) د عیسی ټول اشنایان او هغه بنځې چې د جلیل څخه هغه پسې راغلې وې په لېرې فاصله کې ولاړې وې او دا هرڅه یې لیدل.

د عیسی بنځېدل

۵۰) هلته د یوسف په نوم یو سړی ؤ چې په یهودیه کې د رامه د ښار څخه ؤ او د یهودیانو د شورا غړی ؤ. هغه یو نېک او عادل سړی ؤ. ۵۱) خو د هغوی د دې پرېکړې او دې کار سره جوړ نه ؤ او د خدای د پاچاهۍ په انتظار ؤ. ۵۲) هغه پیلاتوس ته ورغی او د عیسی مړی یې ترې وغوښت. ۵۳) بیا هغه د صلیب څخه مړی رانېکته کړ او د کتان په کفن کې یې تاو کړ او په گټ کې کیندل شوي قبر کې یې کېښود چې د دې نه مخکې په کې څوک نه ؤ ښخ شوی. ۵۴) دا د جمعې ورځ وه، یعنې سبت ته د تیاري نیولو ورځ وه او د

سبت ورځ پیل کېدله.

۵۵) کومې ښځې چې د جلیل څخه د عیسی سره راغلې وې یوسف پسې روانې وې. هغوی قبر ولیده چې د عیسی مړی په کې څنگه ایښودل شوی ؤ. ۵۶) بیا هغوی بېرته د اورشلیم ښار ته لاړې او د مړي دپاره یې خوشبویه مسالې او عطر تیار کړل او د شریعت د حکم له مخې یې د سبت په ورځ ارام وکړ.

د عیسی بیا راژوندي کېدل

(متي ۱۰-۲۸:۱ او مرقوس ۱۶:۱-۸ او یوحنا ۱۰-۲۰:۱)

۲۴) ۱) د یکشنبې په ورځ سهار وختي ښځو هغه تیار کړي خوشبویه تېل د ځان سره واخیستل او قبر ته لاړې. ۲) هغوی ولیدل چې تیره د قبر د خولې نه رغړول شوې وه. ۳) کله چې دننه ورغلې، نو د عیسی مسیح مړی یې هلته پیدا نه کړ. ۴) هغوی لا حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپه دوه سړي چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل. ۵) ښځې ووېرېدلې او هغوی خپل سرونه ښکته ونيول، نو هغو سړیو ورته وویل: «تاسو ولې ژوندي په مړو کې لټوئ؟» ۶) هغه دلته نشته، هغه راژوندي شوی دی. څه چې هغه درته په جلیل کې ویلي وو، هغه در په یاد کړئ چې د انسان زوی باید گناهکارانو ته په لاس ورکړل شي، په صلیب به وځړول شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندي شي. ۷) بیا هغو ښځو ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې. ۸) کله چې هغوی بېرته د قبر څخه راغلې، نو یوولس رسولان او نور ټول یې د

دې پېښې څخه خبر کړل. (۱۰) دا ښځې مريم مجدليه، يونا او د يعقوب مور مريم وې او نورو ښځو هم چې د هغوی سره وې، رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۱) خو د هغوی خبرې رسولانو ته بې معنی ښکاره شوې او په هغوی يې باور ونه کړ. (۱۲) خو پطروس پاڅېده او د قبر خواته يې منډه کړه. کله چې ورتپت شو او دننه يې وکتل، نو له کفن پرته يې نور هېڅ هم ونه ليدل. نو په دې شوې پېښې حيران شو او خپل کور ته لاړ.

د عماوس په لاره کې د عیسی لیدل

(مرقوس ۱۲:۱۶-۱۳)

(۱۳) په هماغه ورځ د عیسی د پیروانو څخه دوه تنه د عماوس په نوم یو کلي ته چې د اورشلیم څخه یوولس کیلومتره لږې دی روان وو. (۱۴) هغوی له یو بل سره د دې ټولو پېښو په هکله خبرې کولې. (۱۵) هغوی لایو د بل سره خبرې او بحث کاوه چې خپله عیسی راغی او د هغوی سره یوځای شو. (۱۶) دوی عیسی ولیده، خو د هغوی سترگې داسې شوې لکه چې وټرل شي او هغه یې ونه پېژانده. (۱۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو په لاره کې د څه شي په هکله یو د بل سره بحث کاوه؟» هغوی ودرېدل او غمجن ښکاره کېدل. (۱۸) په دوی کې یو تن چې کلیوپاس نومېده د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته په اورشلیم کې یوازېنی مسافر یې چې له دې څخه خبر نه یې چې په تېرو څو ورځو کې هلته څه پېښ شوي دي؟» (۱۹) عیسی پوښتنه وکړه: «څه شوي دي؟» هغوی ځواب ورکړ: «دا هغه څه دي چې د ناصري عیسی سره وشول. هغه د خدای او ټولو خلکو په حضور کې په وینا او عمل کې یو زورور پیغمبر ؤ.» (۲۰) خو

زمونږ مشرانو کاهنانو او واکمنانو هغه پيلاتوس ته وسپاره چې د
 مرگ سزا ورته ورکړل شي او هغه يې په صليب ځورند کړ. (۲۱)
 مونږ هيله درلودله چې همدا سړی به اسرايلو ته خلاصون ورکوي،
 خو نن درېمه ورځ ده چې دا کار شوی دی. (۲۲) برسېره پردې،
 زمونږ د ډلې څو بنځو مونږ حيران کړو. هغوی نن سهار وختي د هغه
 قبر ته تللي وې، (۲۳) خو د هغه مړی يې پيدا نه کړ. هغوی بېرته
 راغلي او ويل يې چې په رويا کې يې فرېنتې وليدلې چې دوی ته يې
 وويل چې هغه ژوندی دی. (۲۴) بيا زمونږ يو څو کسان قبر ته لاړل
 او څه چې هغو بنځو ويلي وو هغه يې وليدل، خو عیسی يې ونه
 لیده.

(۲۵) عیسی هغوی ته وويل: «تاسو څومره ناپوهه یئ او د پيغمبرانو
 د ويناوو په منلو کې زړه نازړه یئ. (۲۶) ايا دا ضروري نه وه چې
 مسيح دا کړاونه وويني او بيا دې خپل جلال ته ورسېږي؟» (۲۷)
 بيا عیسی د موسی د تورات څخه نيولې د ټولو پيغمبرانو تر ليکنو
 پورې چې د خدای په کلام کې خپله د هغه په هکله ليکل شوي وو،
 هغوی ته بيان کړل.

(۲۸) کله چې دوی د عماوس کلي ته ورنژدې شول، نو عیسی داسې
 ونبودل چې گوندې هغه نور هم مخکې ځي. (۲۹) خو هغوی ټينگار
 وکړ او وېي ويل: «زمونږ سره پاتې شه، ځکه چې ورځ په تېرېدلو ده
 او ماښام نژدې دی.» نو عیسی کور ته ننوت چې د هغوی سره پاتې
 شي. (۳۰) کله چې عیسی د هغوی سره دسترخوان ته کښېناست نو
 ډوډی يې راواخيستله، شکر يې پرې وويست، ماته يې کړه او هغوی

ته يې ورکړه. (٣١) ناخاپه د هغوی سترگې وغړېدلې او عیسی يې وپېژانده، خو هغه د هغوی د نظر څخه پناه شو. (٣٢) هغوی یو بل ته وویل: «کله چې په لاره کې هغه زمونږ سره خبرې کولې او د خدای د کلام لیکنې يې راته بیانولې، ایا زمونږ زړونه په جوش راغلل؟»

(٣٣) هغوی سمدلاسه راپاڅېدل او بېرته اورشلیم ته لاړل. هلته يې ولیدل چې یوولس رسولان او نور خلک سره راټول شوي وو (٣٤) او ویل يې چې عیسی په رښتیا راژوندی شوی او شمعون ته ښکاره شوی دی. (٣٥) نو په لاره کې چې څه شوي وو هغو دواړو شاگردانو هغوی ته بیان کړل او ورته وېې ویل چې څنگه يې عیسی د ډوډۍ ماتولو په وخت کې وپېژانده.

عیسی خپلو شاگردانو ته ځان ښکاره کوي

(متي ٢٨:١٦-٢٠ او مرقوس ١٤:١٦-١٨ او یوحنا ١٩:٢٠-٢٣ او د رسولانو عملونه ١:٦-٨)

(٣٦) هغوی لا د دې پېښو په هکله خبرې کولې چې ناخاپه عیسی د هغوی په منځ کې ودرېده او هغوی ته يې وویل: «په تاسو دې سلامتې وي.» (٣٧) هغوی ټکان وخور او سخت ووېرېدل، ځکه گومان يې کاوه چې د مړي ارواح ویني. (٣٨) خو عیسی هغوی ته وویل: «ولې دومره وارخطا یی؟ ستاسو په زړونو کې ولې داسې شکونه پیدا کېږي؟» (٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ او وگورئ چې دا زه خپله یم. په ما لاس کېږدئ نو بیا به پوه شئ، ځکه چې ارواح غوښه او هډوکي نه لري او لکه څنگه چې تاسو يې وینئ، زه يې لرم.» (٤٠) کله چې هغه دا وویل، نو خپل لاسونه او پښې يې

هغوی ته وښودلې. (۴۱) هغوی د دې پرې خوشحالی او حیرانتیا له امله نه شو کولای چې بیا هم په دې باور وکړي، نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا ستاسو سره دلته د خوړلو دپاره څه شته؟» (۴۲) هغوی ورته یوه ټوټه کباب شوی ماهی ورکړ، (۴۳) نو هغه یې واخیست او د هغوی په مخکې یې وخوړ.

(۴۴) بیا عیسی هغوی ته وویل: «دا زما هغه خبرې دي چې کله زه ستاسو سره وم او تاسو ته به مې ویل چې هغه څه چې د موسی په تورات، د پیغمبرانو په لیکنو او د زبور په کتاب کې زما په هکله لیکل شوي دي، باید رښتیا شي.» (۴۵) بیا یې د هغوی ذهنونه روښانه کړل، ترڅو د خدای په کلام پوه شي (۴۶) او هغوی ته یې وویل: «همدارنگه لیکل شوي دي چې مسیح باید کړاوونه وویني او مړ شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي، (۴۷) او د هغه په نوم به ټولو قومونو ته دا پیغام ورسول شي چې توبه وباسي او خدای به یې گناهونه وبخښي او پیل به یې له اورشلیم څخه وي. (۴۸) تاسو د دې ټولو شیانو شاهدان یئ. (۴۹) او گورئ، هغه څه چې زما پلار یې وعده کړې ده، دلېرم. خو باید تر هغې پورې په دې ښار کې پاتې شی، ترڅو په تاسو باندې اسماني قوت نازل شي.»

اسمان ته د عیسی ختل

(مرقوس ۱۶: ۱۹-۲۰ او د رسولانو عملونه ۱: ۹-۱۱)

(۵۰) بیا عیسی هغوی د ښار څخه د باندې تر بیت عنیا پورې بوتلل، خپل لاسونه یې پورته کړل او هغوی ته یې برکت ورکړ (۵۱) او په

داسې حال کې چې هغوی ته یې برکت ورکاوه د هغوی څخه بېل شو
او اسمان ته پورته یووړل شو. (۵۲) هغوی ورته سجده وکړه او په
ډېرې خوشحالی سره بېرته اورشلیم ته راستانه شول. (۵۳) هغوی
خپل ټول وخت د خدای په کور کې خدای ته په ثنا ویلو تېر کړ.